

நானாம

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

- எம். ஏ. நு:மான்
- செ. யோகராசா
- துரை மனோகரன்
- வசந்த் தயாபுரன்
- ச். வீமலன்

சிறுகதைகள்.....

- **இயத்தா மாமா**
தீரன், ஆர். எம். நௌஸாத்
- **வி. ஜீவகுமாரன்**
- **கே. எஸ். சுதாகர்**
- **யோகா பாலச்சந்திரன்**

கலாநதி, கலாபூஷணம்
கிண்ணியா
கே.எம்.எம்.இக்பால்

விலை : ரூபா 65/-

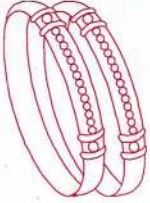
தரமான தங்க நகைகளுக்கு...

NAGALINGAMS

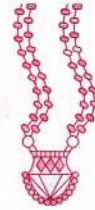
Jewellers

**Designers and
Manufacturers of 22KT
Sovereign Gold Quality
Jewellery**

101, Colombo Street, Kandy
Tel : 081 - 2232545

**CENTRAL ESSENCE
SUPPLIERS**

SUPPLIERS TO CONFECTIONERS & BAKERS

**Dealers in all Kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals, Cake Ingredients Etc.**

76 B, Kings Street, Kandy
Tel : 081-2224187, 081-2204480, 081-4471563

பகிர்நலின் மூலம்
விநிஷம் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்

ஒளி - 13

சுடர் - 03

ஆசிரியர்

தி.ஞானசேகரன்

கிணை ஆசிரியர்

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர்

சிவா கௌதமன்

தொடர்புகளுக்கு

'ஞானம்' அலுவலகம்

3-B, 46ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06, இலங்கை.

தொலைபேசி

0094 - 11 2586013, 0094 - 777 306506

0061 - 2 80077270 (Aus)

தொலைநகல்

0094 11 2362862

மின்னஞ்சல்

editor@gnanam.info

கிணையத்தளம்

<http://www.gnanam.info>

<http://www.t.gnanasekaran.lk>

உள்நாட்டு சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 1,000/=
ஆறு ஆண்டுச்சந்தா : ரூபா 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூபா 20,000/=

வெளிநாட்டு சந்தா	ஓராண்டு
Australia(AU\$)	50
Europe(£)	40
India(Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada(\$)	50
UK(£)	35
Singapore(S \$)	50
Other(US \$)	50

வெளிநாட்டு உள்நாட்டு

வங்கித் தொடர்புகள்

SwiftCode :- HBLILKX

T.Gananasekaran

Hatton National Bank, Wellawatha Branch

A/C No.009010344631

மனியோடர் மூலம் சந்தா அனுப்புபவர்கள் அதனை

வெள்ளத்தை தபாற் கந்தோரில் மாற்றக் கூடியதாக

அனுப்புதல் வேண்டும் - ஆசிரியர்

இதழினுள்ளே ...

● கவிதைகள்

ம. ஜனார்த்தனன்	04
ஆவூரான் (அவுஸ்திரேலியா)	12
கல்வயல் வே. குமாரசாமி	15
குடந்தை பரிபூரணன் (இந்தியா)	19
கண. மகேஸ்வரன்	36
கெகிறாவ ஸுலைஹா	51
புலோலியூர் வேல் நந்தன்	54

● கட்டுரைகள்

திருமலை நவம்	03
பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான்	08
பேராசிரியர் செ. யோகராசா	16
சி. விமலன்	20
வசந்தி தயாபரன்	30
கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் (கனடா)	37

● சிறுகதைகள்

தீரன் ஆர்.எம். நௌஸாத்	05
கே.எஸ். சுதாகர் (அவுஸ்திரேலியா)	13
வி. ஜீவகுமாரன் (டென்மார்க்)	27
ஏகாங்கி (அவுஸ்திரேலியா)	32
யோகா பாலச்சந்திரன் (கனடா)	45
வேல் அமுதன் (குறுங்கதை)	47

● நூல் மதிப்புரை

தியாகராஜன் சர்மா	52
------------------	----

● வாசகர் பேசுகிறார்

55

● புக்தி எழுத்து

கலாநிதி துரை மனோகரன்	33
மு. பொ.	43

● பயண இலக்கியம்

ஞா. பாலச்சந்திரன்	24
-------------------	----

● சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்

எஸ். பொன்னுத்துரை	48
-------------------	----

● கொற்றாவத்தை கூறும் குட்டிக்கதைகள்

50

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புண்பெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப்பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - **ஆசிரியர்**

அருகிவரும் மலையகப் பாரம்பரியக் கலைகள் அவற்றைப் பேணிக்காய்தன் அவசியம்

மலையக மக்களுக்கெனத் தனியான பாரம்பரியக் கலைகள் உள்ளன. அவை அம்மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்திருப்பன.

சமய உணர்வும், கேளிக்கையும் உடற்பயிற்சியும் கூடிய சிலம்பாட்டம், கோலாட்டம், கும்மி, காஷடி, பொய்க்கால்குதிரை, ஓயிலாட்டம், குறவஞ்சி ...

இவற்றைவிட உடுக்கு, தழர், செஞ்சனக்கட்டை, தண்டி இப்படியான பற்பல வாத்தியங்கள்.

காலையில் இவர்களைத் 'தப்பு' ஓசை துயிலெழுப்பும். அது காலைத்தப்பு.

பின்னர் வேலைத்தலைத்திற்குச் செல்வதற்கு, 'பிரட்டுத் தப்பு'. வேலை முடிந்து வீடு செல்வதற்கு வேற்றோசையுடன் கூடிய தப்பு. சமயக் கிரியைகள், சடங்குகள் போன்றவற்றிற்கு வெவ்வேறு சுருதி கொண்ட தப்பு ஓசைகள்... இப்படியாகப் பதினாறு வகைத் தப்பு ஓசைகள்.

இவற்றை விட அருச்சுனன் தபசு, பொன்னர் சங்கர் கூத்து, காமன் கூத்து என மலையக மக்களுக்கே உரித்தான கூத்துக்கள்.

மாலை மயங்கி இரவு தொடங்கிவிட்டால் தொழிலாளர் வாழும் லயங்களில் ஏதாவதொரு காம்பராவில் பெரிய எழுத்து மகா பாரதம் அல்லது நல்ல தங்களாள் கதையை இராகத்துடன் ஒருவர் வாசிக்க மற்றவர்கள் சூழ்விருந்து கேட்டு இரசிக்கும் காட்சி.

இவையாவும் இந்த மக்கள் இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு வரும்போது தம்மோடு கொண்டு வந்த இவர்களது பாரம்பரியக் கலைகள்.

இவை இன்று பேணுவாரின்றி மறைந்து வருகின்றன. இந்தக் கலைகளைப் பேணிப்பாதுகாத்து வந்தவர்கள் பலர், இன்று முதுமையிலும் வறுமையிலும் வேறு காரணங்களாலும் இக்கலைகளைப் பேணிப்பாதுகாக்க முடியாதவர்களாக இருக்கின்றனர்.

மலையகத்தின் இளந்தலைமுறையினருக்கு இக்கலைகளில் அக்கறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

லயக்காம்பராக் கள், தொலைக்காட்சிகளாலும் வானொலிகளாலும் ஆக்கிரமிக்கப்படுகின்றன. வெளிநாட்டு மோகமும் இவர்களை ஆட்டிப்படைக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது. மலையக இளந்தலைமுறையைச் சேர்ந்த பெண்கள் பணிப்பெண்களாக வெளிநாடு செல்வதில் ஆர்வமுடையவர்களாக இருக்கின்றனர். இதனால் மலையக மக்களது வாழ்க்கை முறைகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கியுள்ளன.

ஒரு சமூகம் அழிந்து விடாமல் நிலைப்பதற்கு அச்சமூகத்தின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு ஆகியன பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அச்சமூகத்தின் தனித்துவம் பேணப்படவேண்டும். இல்லையெனில் அச்சமூகம் காலப்போக்கில் தனது அடையாளத்தை இழந்துவிடும். தமது மூத்த தலைமுறையினர் தமக்கு அளித்த அரிய செல்வங்களைப் பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வழங்க வேண்டியது தமது தலையாய கடமை என்பதனை மலையகத்தின் இன்றைய தலைமுறையினர் உணர்ந்து செயற்படவேண்டும்.

மலையகத் தலைமைகள் இவ்விடயத்தில் அக்கறையுடன் செயற்படவேண்டும். இக்கலைகளைப் பாடசாலை மட்டத்திலேயே அறிமுகஞ் செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும். மலையகப் பாடசாலைகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள், கல்விமான் கள் இவைபற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். அக்கறையுடன் செயற்படவேண்டும்.

மாகாண மட்டத்தில் பாரம்பரியக் கலைகளை ஊக்குவிக்கும் திட்டத்தை மத்திய மாகாண, ஊவாமாகாண சபைகள் முன்னெடுக்க வேண்டும்.

வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் நாடகமும் அரங்கியலும் தனியான துறைகளாக இயங்கி அங்குள்ள வடமோடி தென்மோடி கூத்துக்கள் பாடநெறிகளில் அடக்கப்பட்டுள்ளன. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அதிகமான மலையக மாணவர்கள் கல்வியில் கின்றனர்.

அங்கு நாடகமும் அரங்கியலும் ஒரு துறையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு மலையகக் கூத்துக்களான பொன்னர் சங்கர் கூத்து, காமன் கூத்து, அருச்சுனன் தபசு போன்றவை பாடநெறிகளில் உள்ளடக்கப்படலாம். சம்பந்தப்பட்ட பல்கலைக்கழகத்தினரும், மலையக அரசியற் தலைமைகளும், மலையகக் கல்வி மான்களும், மலையகப் படைப்பாளிகளும் இவற்றிற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

கலாநிதி கலாபூஷணம் கிணர்ணியா கே-எம்-எம்-இக் பாலி

அட்டைப்பட அகிதி

-திருமலை நவம்

ஈழத்துப் படைப்பாளிகளில் பத்துறைசார் படைப்பாளிகள் என்ற வகையில் புலமைத்துவம் கொண்டவர்கள் ஒரு சில படைப்பாளிகளை மாத்திரமே அடையாளமிட்டுக் காட்ட முடியும் அந்தவகையில் முன்னணிவகிக்கும் ஒருவர் கலாநிதி கே.எம்.எம்.இக் பாலி.

சிறுகதை, சிறுவர் இலக்கியம், கவிதை, நாவல், நாடகம், ஆய்வு என்ற பத்துறைகளிலும் தனது ஆளுமையை வெளிப்படுத்தி கல்விப்புலத்துக்கும் இலக்கியத்துறைக்கும் பெருமையிடு தொண்டாற்றிக் கொண்டிருக்கும் இக் பாலி மூதூர் என்னும் பழம்பெரும் கிராமத்தில் பிறந்து கிணர்ணியாவில் தனது இருப்பைப் பதிய வைத்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு இலக்கிய விருட்டி.

இதுவரை 43 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவற்றுள் 30 நூல்கள் கல்விப்புலம் சார், வரலாறு, புவியியல் ஆகியதுறை கொண்ட நூல்களாகும். ஏனைய 13 நூல்களும் இலக்கியம் சார்ந்த நூல்களாக கொள்ளப்படுகிறது. இலக்கியம் சார்ந்ததுறையில் பின்வரும் எட்டு நூல்களும் சிறுவர் இலக்கியமாக அடையாளப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. காட்டுராஜா, மரணத்தின் விளிம்பில், புதாசுகமா? விடிவெள்ளி, மற்றும் நீதிக்கதைகள், தாமரையின் ஆட்டம், சூழலைக் காப்போம், தாய்மை ஆகியனவாகும்.

இதில் முதல்நான்கு நூல்களும் சிறுவர் நாவல்களாகும். இவற்றுள் காட்டுராஜா, மரணத்தின் விளிம்பில் விடிவெள்ளி ஆகிய சிறுவர் நாவல்கள் நவமணி பத்திரிகையில் தொடர்கதையாக வெளிவந்தவை. விடிவெள்ளி என்னும் சிறுவர் நாவல் சர்வோதய அமைப்பு நடாத்திய சிறுவர் கதைப்போட்டியில் (2005) முதலிடம் பெற்றது.

ஏனைய நான்கு நூல்களும் சிறுவர் கதை என்ற மகுடம் கொண்டவை. இதில் தாமரையின் ஆட்டம் என்ற நூல் கிழக்கு மாகாண சபையால் சிறந்த சிறுவர் நூலாகத் (2010) தெரிவு செய்யப்பட்டது. இன்னுமொரு வகையில் இவர் எழுதிய சூழலைப் பாதுகாப்போம் என்ற சிறுவர் பாடலில் உள்ள ஈரநிலம், மரத்தின் பலன்கள், என்ற கவிதைகள் பலரால் விதந்துரைக்கப்பட்ட கவிதைகள்.

இக் பாலின் பாடல்களில், எளிமை, இனிமை, ஓசை, உணர்வு என்பன விரவிக் காணப்படுகின்றன என்பதற்கு உதாரணமாக இவரது சிறுவர் பாடல்களில் ஒன்றைத் தரலாம். பறவைகள் சூழலைக் காத்து நிற்கும் - புவி பாங்காய் ஆகிட உதவி செய்யும் மனிதனும் சூழலை காத்து நின்றால் - பல மரங்களும் புவியினைக் காத்துநிற்கும்

இக் பாலின் இன்னொரு திசைசார் புலமையை எடுத்துக்காட்டுவன, அவர் ஆக்கிய சிறுகதைகளும், ஆய்வு நூல்களும் நாவலும் ஆகும். பேராசிரியரும் ஈழத்தின் தலைசிறந்த கவிஞனும், விமர்சகருமாகிய எம்.ஏ.நுஃமான் இணர்ந்துரையுடன் வெளிவந்த "நடுக்கடலில்" என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியில் 2006ஆண்டு பேரழிவைக் கொண்டுவந்த சுனாமியினால் கிணர்ணியா மண்ணில் ஏற்பட்ட துயரங்கள் அழிப்புக்கள், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. கடலின் நடுவில், என்ற நாவல் மூவின மீனவர்களுக்கு சம்பவித்த திடுக்கிடும் சம்பவங்களை கோவையாக்கி தந்துள்ளது. இவர் எழுதிய கவிநயம், என்ற தலைப்பில் அமைந்த நூல் இவரது இன்னொருவகைப் புலமைத்துவத்தை கோட்டிட்டுக் காட்டும் நூலாக காணப்படுகிறது.

இக் பாலின் மறுதிசைப் புலமையையும் இவ்விடத்தில் சொல்லி வைப்பதன் மூலமே, அவரை முழு அளவில் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

2002 ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமிய மகாநாட்டிலும், தமிழ் சங்கத்தில் நடைபெற்ற (2011) உலக எழுத்தாளர் மகாநாட்டிலும் சிறுவர் இலக்கியம் பற்றி இவர் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள், பல கணியப்பாளர்களின் கவனத்தைப் பெற்ற கட்டுரைகளாக மதிக்கப்பட்டன.

இவரது பத்துறை ஆற்றல்களுக்கு முடிசூட்டும் வகையில், கிணர்ணியா பிரதேச சாகித்திய குழு இலக்கிய வேந்தன், இலக்கிய பிரிதி என்ற பட்டங்களை வழங்கி தன்னைப் பெருமைப்படுத்திக் கொண்டதற்கு மேலாக இலங்கை அரசு இவருக்கு 2010ஆம் ஆண்டு கலாபூஷணம் பட்டத்தை வழங்கியதற்கு உயர்வாக, மார்சல் சூடஸ் சர்வதேச பல்கலைக்கழகம் கௌரவ கலாநிதிப்பட்டத்தை வழங்கி சர்வதேச அளவுக்கு இவரை உயர்த்தி வைத்துள்ளது.

இவரது திறன் ஆற்றல் வெளிப்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு வசந்தம் தொலைக்காட்சி, (2012) தினகரன் வார மஞ்சரி ஆகியன நேர்காணல் செய்தமையையும் இந்த இடத்தில் குறிப்பிடுவதுடன் திருகோணமலை மாவட்ட கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தின் செயலாளராக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இவர் மாவட்டத்துக்கு இன்னும் புகழ் ஈட்டித்தர வேண்டுகிறோம்.

கவிதை வேள்வி

யாருமில்லா இருட்டு
அரங்கம் ஒரேயொரு
மின் விளக்கின் மேடை
வெளிச்சத்திற்கு மத்தியில்

அந்தக் கலைஞன் வயலின்
வாசிக்கிறான்
அரங்கத்தின் வெறுமைகள்
நிறைய ஒரு சோகக்கச்சேரி
அரங்கேறுகிறது
தன்னிலை மறந்து பல்லவியை
ஆலாபிக்கின்றான்

ஒரு பக்கம் கன்னம் வழிந்த
கண்ணீர் கழுவிய தந்திகளில்
மனதின் அழுத்தங்கள் விரல்களில்
அழுந்த
மறுபக்கம் வில்லில்
நினைவுகள் தோய
நாதங்களின் நாசிவழியே
வயலினில் சுவாசிக்கிறான்.

அந்தக் கலைஞன் வயலின்
வாசிக்கிறான்
பிரபஞ்சத்தின் ஏதோ
ஒன்றின் மீதான கோபத்தையும்
தாபத்தையும் வான் பார்த்து
கதறியமும் இழப்பையும்
இசையில் இழைக்கிறான்

ம. ஜனார்த்தனன்

ஆரம்பித்த பல்லவிக்கு
இன்னும் அவன் சரணம்
எழுதவில்லை போலும்...

வெளிச்சத்திற்கு மத்தியில்
இருக்கும் அவனை சூழ்ந்த
இருள், வெறுமை, இவனை
பார்த்து அழு அவன் வேட்கை
தணிய வாசிக்கின்றான்.

வெறுமையையும் நிசப்தத்தையும்
போர்த்திக் கொண்ட காற்றின்
அணு பிளக்க அந்த வயலினில்
பிரளயமாக்கின்றான்...

இசை வேள்விக்கு
இன்னும் நெய் வார்க்கிறான்
முடிவில்லை...
மின்விளக்கு அணைகிறது
அந்தக் கலைஞன் வயலின்
வாசிக்கிறான்...

வாசகர் பேசுகிறார்

வாசகர் பேசுகிறார் பகுதிக்கு கடிதங்களை
அனுப்புவார்கள் 300 சொற்களுக்குள் அடங்கக்
கூடியதாக அனுப்ப வேண்டும்.
300 சொற்களுக்கு மேற்பட்ட கடிதங்கள்
நிராகரிக்கப்பட இடமுண்டு.

- ஆசிரியர்

நூல் அறிமுகத்திற்கு நூல்களை அனுப்ப
பவர்கள் இரண்டு பிரதிகளை அனுப்ப
வேண்டும். ஒரு பிரதியை மட்டும்
அனுப்பினால் அதற்கான நூல் அறிமுகம்
இடம்பெற மாட்டாது. ஒரு வருடத்திற்குள்
வெளிவந்த நூல்களே நூல் அறிமுகத்திற்கு
ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

- குறிஞ்சி நாடன் -

ஓய்த்தா

● தீரன்.ஆர். எம்.
நெளஸாத்

மாமா

எனக்குப் பத்து வயதிருக்கும் போது அது நடந்தது..... ஓய்த்தாமாமாவைக் கண்டாலே எனக்குப் பயம். அவர் சிறுவர்களின் குஞ்சாமணியை தயைதாட்சண்யமின்றி அறுத்தெறிகிறவர் என்று கேள்விப்பட்டதிலிருந்து இந்தப்பயம். இது நிச்சயமாக நமக்கும் எப்போதோ நடக்கத்தான் போகிறதென்று உணர்ந்ததிலிருந்து அவரைக் கண்டாலே குலை நடுக்கம்தான்.. அப்படி அவர் குஞ்சாமணியை அறுத்தெறிகிறவர் என்றால் நம்மட வாப்பா பெரியப்பா பெரிய ஆம்பிள்ளைகள் எல்லாம் எப்படி ஒண்டுக்குப் போகிறார்கள் என்று கேள்வி மண்டையைக் குடையும்.. பள்ளிக்கூடம் செல்லும் வழியில் ஓய்த்தாமாமா தென்பட்டால் பதறிப் போய் வேறு வழியாக ஓட்டம் பிடிப்பேன்.. வீட்டுகே விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது கண்டாலோ துடித்துப் பதைத்து உள்ளறைக்கு ஓடி விடுவேன்..

எங்கள் வீட்டில் வேலையாளாக இரிந்த கலந்தன்காக்காதான் ஓய்த்தா மாமாவைப் பற்றி கதைகதையாகச் சொல்வான்.. சில பிள்ளைகளின்

குஞ்சாமணியை நுனியில் கொஞ்சமாக அறுப்பார் என்றும்.. அறுத்த குஞ்சு பல்லியின் வால் தடிக்கிறாப் போல் துடிக்கு மென்றும்.. அதுல சைத்தான் வந்து நிற்குமென்றும்.. சில துடுக்குப் பிள்ளைகளின் குஞ்சாமணியை குலையோடு அறுத்து அதனைக் கடலில் கொண்டு போய் வீசிவிடுவார் என்றும்.. அப்படிப்பட்ட பிள்ளைகள் இனிச் சூப்பேயவும் முடியாதென்றும் அவன் சொன்ன கதைகள் பல... அதிலிருந்து நானும்

எனக்குப் பத்து

வயதிருக்கும் போது அது நடந்தது..... ஓய்த்தாமாமாவைக் கண்டாலே எனக்குப் பயம். அவர் சிறுவர்களின் குஞ்சாமணியை தயைதாட்சண்யமின்றி அறுத்தெறிகிறவர் என்று கேள்விப்பட்டதிலிருந்து இந்தப்பயம்.

எனது துடுக்குத்தனத்தை யெல்லாம் அடக்கி கப்பிப்பன்றிருப்பேன்...

ஆயினும் ஒருநாள் மூன்றாம்தவணைப் பரீட்சை சித்தியடைந்து மிகச் சந்தோசமாக ரிப்போர்ட்டை வாப்பாவிடம் காட்டியபோது, அவர் மகிழ்ந்து போய் "நாலாம் வகுப்புப் பாசாய்ட்டான் மகன்... இனி நீ அஞ்சாம் வகுப்பா..? ...பெரிய ஆள்... உனக்கு வார வெள்ளிக்கிளம சுன்னத்து வெய்க்கப் போறம்டா மகனே...." என்று என் சம்மதமில்லாமலேயே திடீரென்று அறிவித்தார். கூட நின்றிருந்த கலந்தன்காக்கா வாப்பாவுக்குத் தெரியாமல் என்னிடம் தன் விரலைக் காட்டி கத்தியால் கரகரவென அறுத்தெறிவது போல் பாவனை காட்டினான்... நான் பயத்தில் "எண்டம்மா...எண்டம்மா..." என்று கத்திக் கொண்டே உம்மாவிடம் ஓடி அவளைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டேன்... உம்மா சிரித்து... "பயப்புடாதே தம்பி...அது எல்லாருக்கும் செய்றதுதான்.. அப்படியெல்லாம் நோகாது...சும்மா கடியன் கடிச்சாப்பல கொஞ்ச நேரம் கடுக்கும்...மறுகாச் செரி..." என்று சொல்லிச் சிரித்தாள்..

எனக்கு ஒரே குழப்பமாகிப் போய்விட்டது.. என் அங்க இழப்பில் அவர்களுக்கென்ன சந்தோஷம் என்று புரியவில்லை. முதல் ஆளாக வகுப்பேறிய சந்தோஷமும் போய்விட்டது.. எல்லோர் மீதும் கோபித்துக் கொண்டு படுத்துவிட்டேன்.. மாலையில் உம்மா என்னை எழுப்பி தேறுதல் சொல்லி சாப்பிட வைத்தாள்.. வாப்பா வந்து.. "என்னடா தம்பி பயந்துட்டியா.. பயப்புடாதே.. எல்லாருக்கும் வெய்க்கிறதுதானே.. எனக்கிம் உணர் வயதில வெச்சதான்.. அந்த நேரம் கய்ட்டம்...ப்ப எல்லாம் லேசி..! ஒண்டுக்கும் பயப்புடாதே..." என்றார்..

நான் பயத்துடன் "எனக்கி முன்ன பொறந்த லாத்தாவுக்கு வெய்க்காம எனக்கேன் வாப்பா வெய்க்கிறீங்க.. மொதல் அவளுக்கு வெய்க்க..." என்றேன்.. அதைக் கேட்டு எல்லோரும் கலகலவென்று சிரித்தார்கள்.. கலந்தன்காக்கா எட்டிப்பார்த்து... "உனக்கிட்டானே குஞ்சாமணி இருக்கி...லாத்தாக்கிட்ட அது ல்லியே...." என்று சிரித்து...மறுபடி விரலை வெட்டிக் காட்டினான்... எனது இந்தக் கேள்வி அல்லசல் முழுவதும் பெண்கள் மத்தியில் பரவி... போறவாற பெண்கள் சிறுமிகள் எல்லோரும் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தார்கள்... நான் பயத்தடனும் ஏக குழப்பத்துடனும் வீட்டு தொங்கல் அறைக்குள் ஒளித்திருந்தேன்..

அன்று பின்னேரம்
சுன்னத்துக் கலியா
ணம் என்று கார்ட்
டெல்லாம் அடித்து
வந்தாயிற்று..

“எல்லாம்வல்ல
இறைவன் திருவ
ருளால்... நிகழும் ஹிஜ்ரி
1412 ஸவ்வால் மாதம்
பிறை 12க்குச் சரியாகிய
1969ம் ஆண்டு பங்குனி
மாதம் 23ம் திகதி
பி.ப.4.00 மணியளவில்
எமது திருநிறைச் செல்வன்
அ.ற. முகம்மது றெஸ்வின்
அவர்களுக்கு விருத்த
சேதனம் செய்யப்
பெரியோர்கள் நிச்சயித்திருப்
பதால் அன்று நிகழும்
பகறபோசனத்திலும் அன்று
மாலை நிகழவுள்ள வைப
வத்திலும் தாங்கள் குடும்ப
சகிதம் கலந்து கொள்ளுமாறு
அன்புடன் அழைக்கின்றோம்..

இவ்வண்ணம் மீ.மு. அப்துல ரகீம் முதலாளியும் (J.P.)
பாரியாரும்.....” வாசிக்க வாசிக்க
ஆனந்தமாயிருந்தாலும் வருவேர் போவோரெல்லாம்
மாப்பிள்ள மாப்பிள்ள என்ற கூப்பிட்டுக் கூப்பிட்டு அன்பு
காட்டியதாலும்.. ஏராளமான அன்பளிப்புக்கள் கிடைத்துக்
கொண்டிருந்ததாலும் ஓய்த்தா மாமா மீதான பயம்
சற்றுக் குறைந்தது... இருந்தாலும்..... கலந்தன்காக்கா
எங்கள் வீட்டிலிருந்த ஒரு பெரிய அருவாக்கத்தியை
எடுத்து என் கண்ணில் படும்படியாக ஒளித்து
வைத்திருந்தான்.. அடிக்கடி அதை எடுத்து தீட்டிக்
கொண்டுமிருந்தான்.. அக்கத்தியையும் என்னையும்
பார்த்து அறுத்தறுத்துக் காட்டி என் பயத்தை சற்றும்குறை
யவிட்டாமல் அதிகரித்துக் கொண்டேயிருந்தான்....
வெள்ளிக்கிழமைக்கு இன்னம் நான்கு நாட்கள்தாம்
இருந்தன.. வாப்பா பென்னைப்பெரிய ஒரு மாட்டை
அறுத்து தானம் கொடுத்தார்.. வீடெல்லாம்
திருத்தினார்கள்.. புது மை பூசி கதவெல்லாம் பொலிஸ்
மணத்தது.. தென்னங்குருத்தோலைகளால்
அலங்காரம் செய்து நிலைப்புகளில் தொங்கின...
வாசலில் பெரிய பந்தல் இட்டு சீலையால் மறைத்து
அழகழகாக சோடனைத்தாள்களால் அலங்கரித்தார்
கள்.. தென்னம்பாளையின் குருத்துகளில்
வண்ணவண்ண அலங்காரங்கள்...ஆறு பெரிய டியுப்
பைப்புகள்... பத்துக் குண்டு பல்புகள் கல்கலராய்
உமிழ்ந்து கண்ணைப் பறித்தன... ஷப்பீக் கொண்டு
வரப் போயிருந்தார்கள்.. பொல்லடி அடிக்கவும்...குருடி
கவி பாடவும்.. சானாப் புலவன் வாழ்த்தும் பாடவும்..
போட்டோக்கள் பிடிக்கவும்..... ஏற்பாடுகள் நடந்தன..
வாப்பாவின் தங்கச்சிமாள்..மாமிமாள் பொண்டுகள்

கூட்டி வந்தார்கள்.
என்னை அலங்கரிக்க
கப்பட்ட கதிரையில் அமர
வைத்து...புக்கள்
சொரிந்து...
குரவையிட்டு...
பகல்வர்த்தி சக்கரம்
கொளுத்தி... பால்பழம்
தந்து... பரிசுகள்...
காசுகள்...
துணிமணிகள்...உண்ணப்பில்
நான் பெரிய மாப்பிள்
ளையே தானா...?
வந்தோருக்கு
உபசாரங்கள்...
அதற்குதவியாக என்
உம்மாவின் உறவினப்
பட்டாளங்கள்...எப்போது
பார்த்தாலும் கேக்..
வாழைப்பழம்... துதல்..
மல்கற... கோப்பி.. டீ..
என்று பாண வகைகள்...
பம்பரமாகச் சுழன்று

கொண்டிருந்தார்கள்...வீடெல்லாம்

கலகலப்புக்குப் பஞ்சமில்லை...

வெள்ளிக்கிழமை விடிந்தது.. கண்விழித்ததுமே...
வீடெல்லாம் பரபரப்பாக இயங்கியது... ஓ... இன்றைக்கு
அல்லவா சுன்னத்து...? என்ற நினைப்பு வந்ததுமே
பயந்து போய் சட்டென்று எழுந்து விட்டேன்... உம்மா
வந்து என்னை அணைத்துக் கொண்டாள்...
“ண்டைக்கித்தான் என்ட புள்ள பெரிய எளந்தாரியா
ஆகப் போறான்..டோ..ய்..” என்று சிரித்தான்.. மாப்
பிட்டும் காலைக்குருவிக் கறியும் தந்து சாப்பிடச்
செய்தான்... என்னைக் கண்டதும் கலந்தன் காக்கா
சிரித்து.. “நா...மாப்பிள்ள எழும்பிட்டியா... ண்டைக்கி
ஒரு ஆள் குஞ்சி அறுந்து தொங்கப் போகுது..பா..ர்...”
என்று என் கண்ணெதிரேயே அந்த அருவாக்கத்தியை
எடுத்து முற்றத்து முண்டாக்கல்லில் கூர் தீட்டித் தீட்டி
என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தான்.. நான் வாய்குளறிப்
போய் உம்மாவின் பின்னால் நின்று அழத்
தொடங்கினேன்... உம்மா சிரித்து...“டேய்...கலந்தா..!
.பிள்ளயப் போட்டு பயமுளுத்தாட்டாதா..” என்று
அவனுக்கு ஏசினாள்.. வாப்பா வந்து, “தம்பி...அவண்ட
கதய உட்டுட்டு..நீ வடிவாக் குளிச்சிட்டு
வாடாம்பி...பள்ளியடிக்கிப் போய் காணிக்க போட்டுட்டு
வருவம்...” என்றார்...

கலந்தன் காக்காவும் மீரானும் எனக்குக்
கிணற்றடியில் வைத்து தண்ணீர் ஊற்றி வார்த்தார்கள்..
அந்நேரம் கலந்தன்காக்கா என் அதைப் பிடித்துப்
பார்த்து “ண்டையோட இது அறுந்து போகும்...வெறும்
மொட்டையா இரிக்கிம்... நா ஓய்த்தமாமாட்ட
செல்லிட்டன்.. வேரு செரியான துண்டாக்காரன்..
குலையோட அறு..ண்டு செல்லிரிக்கன்...” என்றான்..

நான் பயத்தால் விறைத்துப் போனேன். உடனே மீரான் “டெ..கலந்தா..புள்ளயப் பயம் காட்டாதா. அதெல்லாம் சும்மா சென்றான்டா தம்பி.. நீ ஒண்டுக்கும் பயப்புடாத...” என்று ஆறுதலளித்தாலும் மீரானும் பொய்தான் சொல்கிறானோ என்று மேலும் பயமாகி விட்டது...

குளித்து முடிந்ததும் எனக்கு புது உடுப்பு அணிவித்தார்கள்.. வாழ்வில் முதற்தடவையாக லோங்ஸ் அணிந்தேன்... புது உடுப்பும்..காலில் சப்பாத்தும் அணிந்து உண்மையில் பெரிய ஆள் போலத்தானிருந்தேன்... என்னைக்கண்ட வகுப்புக் கூட்டாளிமாரும் அல்அசலில் வசிக்கிற சிறுமிகளும் ஆச்சரியம் ததும்ப என்னைப் பார்ப்பதும் கிசுகிசுப்பதுமாக இருந்தனர்.. எனக்குப் பெருமையாக இருந்தாலும் மாலை நடக்கவிரும்பும் ஒய்த்தா மாமாவின் அறுப்பை எண்ணி எண்ணி பயந்துகொண்டுமிருந்தேன்...

மாலை அஷர் தொழுகை முடிந்த கையோடு பரபரப்பு ஆரம்பமாகி விட்டது... ஒய்த்தா மாமா வந்துவிட்டார்.. நான் பயத்தால் விறைத்துப் போய் உம்மாவிடம் போய் ஒட்டிக் கொண்டேன்... உம்மா சற்றுக் கவலையாக.... “ஞ்சங்க..புள்ள ஓரமாப் பயப்புடுறான்.. அவர மாமாட்டச் சொல்லி கொஞ்சம் ஊதிப்பாருங்க....” என்றதும் வாப்பா வந்து என்னிடம் “ஏன்டா மகன் பயப்பாராய்..? வா ..வா.. மாமா கொஞ்சம் ஊதிப்பாக் கட்டும்...வா...: என்று என்னைப் பலவந்தமாக இழுத்துக் கொண்டு ஒய்த்தாமாமாவிடம் கொண்டு வந்தார்... “மாமா...புள்ள கொஞ்சம் பயந்திரிக்கான்.. கொஞ்சம் ஊதிப்பாருங்க...” என்றதும்- ஒய்த்தா மாமா என்னைப் பார்த்தார்... அவரது கண்களில் ஒன்று மாறுகண்ணாக இருந்தது... “தம்பி...நீதானா.. மாப்பிள்ள.. சரிசரி.. வா.. வா... ஒண்டுக்கும் பயப்புடாத...சும்மா கொஞ்சத்த நோண்டிவிடுவன்... ப்ப வா.. ஊதிப்பாப்பம்...” என்று சொல்லி என்னை அருகமர்த்தி அரபு பாலையால் என்னன்னவோவெல்லாம் ஒதி நெஞ்சில் ஊதி விட்டார்.. கைச்சந்தில் ஒரு சின்ன வெள்ளைச் சீலையில் ஒருருபாய் நாணயக்குற்றியை முடிச்சிட்டுக் கட்டினார்.. பின் என் நெஞ்சிலும் முகத்திலும் மெதுவாக தண்ணீரினால் ஓங்கியடித்தார்... “நா..செரிநெசரி.. அ.. இனிப்பயப்பட மாட்டாரு மாப்பிள்ள..உள்ளுக்க கூட்டிட்டுப் போய் உடுப்ப மாத்திக் கூட்டிட்டு வாங்க...” என்றார்..

கலந்தன்காக்கா அந்தப் பெரிய அருவாக்கத்தியக் கொண்டு போய் ஒய்த்தாமாமவினருகே வைத்துவிட்டு என்னை நோக்கிச் சிரித்தான்... “வேல செரி..” என்றான். நான் வெருண்டு போய்..கத்தியழு ஆரம்பித்தேன்.... இனி நடப்பதெதுவும் என் வசத்திலில்லை என்று புரிந்துவிட்டது... நான் அணிந்திருந்த லோங்ஸையும் சேர்ட்டையும் கழற்றிவிட்டார்கள்.. வெறும் ஒரு வெள்ளைத் துண்டை உடுத்து விட்டார்கள்....

கலந்தன் காக்காவும் மீரானும் என் தாய்மாமாவும் சேர்ந்து என்னைப் பலவந்தமாக ஒய்த்தாமாமா வின்

அருகே கொண்டு சென்றனர்... ஒரு மர உரலுக்குப் பக்கத்தில் கீழே அமர்ந்திருந்த ஒய்த்தாமாமாவின் பக்கத்தே ஒரு தட்டு நிறைய மணல் இருந்தது ..சின்னஞ்சிறிய கத்திகளும்... கூடவே.. பயமுறுத்தும் ஒரு வகை மணமும்... உத்தரத்திலிருந்து நூல் தொங்கியது..அதில் ஒரு பெரிய வெள்ளைச்சீலை கட்டி பாயின் மீது படிந்து தொங்கியது... ஒய்த்தாமாமா “கத்தாத மருமகனே...ஒரு அஞ்சி நிமிசித்தில வேல முடிஞ்சிரும்..” என்று சொன்னார்.. நான் உதறிக் கத்தி ஆர்ப்பரித்தேன்.. என் கூச்சலை யாரும் பொருட்படுத்தவில்லை..

ஒய்த்தாமாமா எனக்கு விளங்காதபடி கலந்தன் காக்காவிடம் ஏதோ சைகை செய்தது போலிருந்தது. அவரின் எதிரே உரலில் என்னைப் பலவந்தமாக இருப்பாட்டினார்கள். எனக்குப் பின்னாலிருந்த கலந்தன்காக்கா நான்உடுத்தியிருந்த வெள்ளைத் துண்டை சட்டென உருவிவிட்டான்... நான் நிர்வானமாக மகா அவமானத்துடனும் ஆத்திரத்துடனும் அவனின் கையைக் கடித்தேன்.. ஆனால்.. அவன் என்புறத் தொடைகளுக்குள் அவனது கைகளைச் செலுத்தி என் கைகளையும் சேர்த்து ஒரே கொடுங்கைப்பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டான்... மீரான் என் தலையை ஒரு பக்கமாகத் திருப்பிப் பிடித்துக் கொண்டான்... என்னால் அசையவே முடியவில்லை... ஒரு சற்றும் திமிறவும் முடியவில்லை... நான் என்வசமிழந்து கண்களை மூடிக் கொண்டேன்... ஒய்த்தாமாமா மிக இலகுவாக என் குஞ்சாமணியைப் பிடித்..... வேறு ஒன்றும் என் நினைவில்லை.....

எனக்கு ஞாபகம் வந்து விழித்துப் பார்த்தபோது, பாயில் படுக்க வைக்கப்பட்டிருந்தேன்... உம்மாவின் முகம் கண்ணீருடன் தெரிந்தது... வாப்பா சிரித்தபடி என்னிடம்... “எல்லாம் முடிஞ்சி மகன்... நோகுதா..?” என்று கேட்டார்... கலந்தன் காக்காவும் மீரானும் புன்னகைத்தனர்... “சின்னத்து வெச்சாச்சேய்...” என்றனர்... எனக்குத் துளி கூட வலிக்கவில்லை... நான் தயக்கமாக என்னை மூடியிருந்த வெள்ளைச்சீலையைச் சற்று உயர்த்திப் பார்த்தேன்... எதுவும் தெரியவில்லை... என்ன... எல்லாவற்றையும் அறுத்துவிட்டார்களா...? ம்..... இல்லை...இல்லை.. ஆயினும் வெட்டுப்பட்ட துண்டு தவிர மீதிக் குஞ்சாமணியைச் சுற்றி சீலையால் கட்டுப் போடப்பட்டிருந்தது... ஓ.. இருக்கிறது!. நான் வெட்கத்தடன்..ஒய்த்தாமாமாவைப் பார்த்தேன்... ஒய்த்தாமாமா என்னைப் பார்த்து “என்ன மருமகனே...சும்மா ஒரு துண்டுதான் நோண்டிவிட்டன்.. எப்பிடி.. நோகிச்சா...ல்லியே... வரீப்பாட்டச் சொல்லி எனக்கி காணிக்கை கூடயா வாங்கித் தா...” என்று சிரித்தார்....அதன் பிறகு எனக்கு ஒய்த்தாமாமாக்களைக் கண்டால் ஒரு பயமும் இல்லை.... (2012)

தேவமுகுந்தனின் சிறுகதைகள்

எம். ஏ. நு:மான்

தேவமுகுந்தனின் சிறுகதைகளை இப்பொழுது தான் முழுமையாகப் படித்துப்பார்க்கக் கிடைத்தது. இவர் 1990களின் தொடக்கத்தில் எழுதத் தொடங்கியிருக்கிறார். கடந்த சுமார் இருபது ஆண்டுகளில் பத்துக் கதைகள்தான் எழுதியிருக்கிறார். இவரது முதல் கதை 'மரநாய்கள்' 1993ல் அச்சில் வெளிவந்திருக்கிறது. ஏனைய ஒன்பது கதைகளும் 2008 முதல் 2011 வரை நான்கு ஆண்டுகளில் எழுதப்பட்டவை. இடைப்பட்ட சுமார் பதினைந்து ஆண்டுகளில் இவர் கதைகள் எவையும் எழுதவில்லை. குறுகிய காலத்தில் குறைவாக எழுதினாலும், புதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்த இலங்கைத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளுள் குறிப்பிடத் தகுந்த ஒருவராகத் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டவர் இவர் என்பதை இத்தொகுதி உறுதிப்படுத்துகின்றது.

தேவராசா முகுந்தன் என்ற சொந்தப் பெயர்கொண்ட தேவமுகுந்தன் தன் பெரும்பாலான கதைகளை நிர்மலன் என்ற புனைபெயரிலேயே எழுதியிருக்கிறார். இவர் யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் எனினும், கடந்த சுமார் இருபது ஆண்டுகளாக கொழும்பிலேயே வாழ்ந்துவருகிறார். இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக் கழகத்தில் கல்விகற்று, தேசிய கல்வி நிறுவகத்தில் செயற் திட்ட அதிகாரியாகப் பணியாற்றி, அங்கு பணியாற்றிய காலத்திலேயே அரசாங்க புலமைப் பரிசில் பெற்று மலேசியாவில் பட்ட மேற்படிப்பை முடித்து, தற்போது திறந்த பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வித் துறையில் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிகிறார். இவரது பெரும்பாலான கதைகள் கொழும்பையே களமாகக் கொண்டிருப்பதை இப்பின்னணியில் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. மரநாய்கள் மட்டும் யாழ்ப்பாணத்தைக் களமாகக் கொண்டது. இரட்டைக் கோபுரங்கள் மலேசியப் பின்னணியில் இலங்கையரின் அனுபவத்தைப் பேசுகிறது. ஏனைய கதைகளின் பிரதான களம் கொழும்புதான்.

1980க்குப் பிந்திய இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பிரதான கருப்பொருள் இனமுரண்பாடும் யுத்த அவலமும் தான். இனமுரண்பாட்டால் பிளவுண்ட இலங்கையின் யுத்த சூழல் தனிமனிதர்களின் வாழ்வை, அவர்களின் உணர்வுகளை, நடத்தையை எவ்வாறெல்லாம் பாதித்திருக்கின்றது என்பதைத்தான் கடந்த முப்பது ஆண்டுகாலப் பகுதியில் எழுந்த மிகப் பெரும்பாலான படைப்புகள் பேசுகின்றன. அதிலும் குறிப்பாக, யுத்தத்தின் குழந்தைகளான முகுந்தன்

போன்ற புதிய தலைமுறையினரின் எழுத்தில் இதுவே முனைப்பாக வெளிப்படுகின்றது. இவர்கள் இன உறவின் சுகத்தை அன்றி, இனப் பிளவின் குரூரத்தையே அனுபவித்தவர்கள். இவர்களின் படைப்புகள் அந்த அனுபவத்தின் வெளிப்பாடுகளாக அமைவது தவிர்க்க முடியாதது.

முகுந்தனின் முதலாவது கதையான 'மரநாய்கள்' யுத்தத்தினால் சிதைந்து, ராணுவம் முகாமிட்டிருந்த யாழ்ப்பாணக் கிராமம் ஒன்றின் அன்றாட வாழ்க்கையை சிறுவன் கோபியின் அனுபவத்தின் ஊடாகப் பேசுகின்றது. அந்தக் கிராமத்தில் யுத்தத்தால் இடம்பெயர்ந்திருந்த மக்களில் சிலர் வீடு திரும்பி அழிபாடுகளைத் திருத்தி வாழ்க்கையை மீண்டும் ஆரம்பிக்கத் தொடங்குகிறார்கள். ராணுவம் பள்ளிக் கூடத்தில் முகாமிட்டுள்ளது. ராணுவம் கோழிகளைப் பிடித்துச் செல்வதால் அண்மையிலிருந்த கோழிப் பண்ணை மூடப்பட நேர்கிறது. குறைந்த விலைக்குக் கோழிகளை விற்கிறார்கள். கோபியின் அம்மா ஒரு கோழி வாங்கிவருகிறார். அவன் அதை ஆசையோடு வளர்க்கிறான். இரவில் கோழியைப் பிடிக்க வரும் மரநாயை அண்ணன் துரத்தியடிக்கிறான். ஆனால் ராணுவம் ஊரெல்லாம் கோழிகளைப் பிடிக்கத் தொடங்குகிறது. ஒருநாள் வீடுவீடாகப் போய் கோழிபிடித்துவரும் ராணுவத்தினர் கோபியின் கண்முன்னாலேயே அவனது கோழியை அடித்துக் கொண்டு உரப்பையில் போட்டுத் தூக்கிச் செல்கிறார்கள். கோபி அழுதுகொண்டு தோட்டத்தில் நின்று அண்ணனிடம் சொல்கிறான். கதை இவ்வாறு முடிகிறது: "வாழைகளுக்குப் பாத்தி கட்டிக்கொண்டிருந்த தமயன் மண்வெட்டியைக் கீழேபோட்டுவிட்டு நிதானமாகச் சொன்னான்.

"மரநாய்களைத் துரத்தவேண்டும்"

ஒன்றும் புரியாதவனாக கோபி அழுகையை அடக்கிக் கொண்டு கண்ணீரினாடு தமயனின் முகத்தை அண்ணாரந்து பார்த்தான். அது தெளிவாக இருந்தது. இவனுக்குப் புரிய இன்னும் சிறிது காலம் போதும்."

இக்கதையில் 'மரநாய்கள்' ராணுவத்துக்குக் குறியீடாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ராணுவத்தின் முற்றுகைக்கு உட்பட்ட கிராமத்தில் உரிமையும் சுதந்திரமும் அற்ற மக்களின் வாழ்வையும் அவர்கள் மனதில் கொதிப்பு ஏறிவருவதையும் இக்கதையதார்த்தமாகச் சித்திரிக்கின்றது. யாழ்ப்பாண யுத்த சூழலை மையமாகக் கொண்டு தேவமுகுந்தன் எழுதிய கதை இது ஒன்றுதான்.

இவரது பெரும்பாலான கதைகள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வெளியே, யுத்தம் காரணமாக இன உறவு பிளவுண்ட தலைநகர் கொழும்பில், சிங்கள நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் சந்தேகப் பார்வைக்கு மத்தியில் தமிழர்கள் எதிர்நோக்கிய அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் பற்றியே பேசுகின்றன.

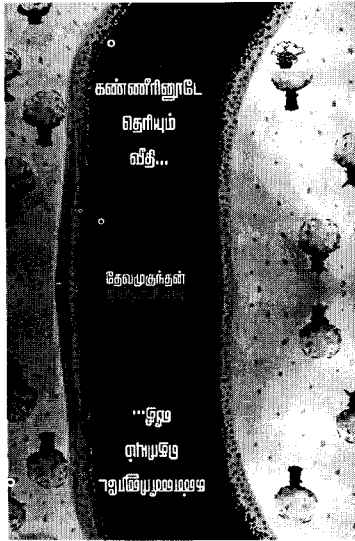
இனமுரண்பாடும் மோதலும் உச்சத்தில் இருந்த யுத்த காலத்தில் கொழும்பிலும் பிற பிரதேசங்களிலும் பொதுமக்களை, குறிப்பாகச் சிங்களவர்களைப் பெருமளவில் பாதித்த புலிகளின் தொடர்ச்சியான குண்டு மற்றும் தற்கொலைத் தாக்குதல்கள் காரணமாக பொலிஸ், ராணுவக் கெடுபிடுகளுக்கும் கைதுகளும் அதிகரித்தன. எந்தக் கணத்தில், எங்கு, எது நடக்குமோ என்ற பீதி எல்லோர் மனதிலும் கவிந்திருந்தது. உத்தரவாதம் அற்ற வாழ்க்கைச் சூழல் எல்லோரையும் உலுக்கிக் கொண்டிருந்தது. புலிகள் யார், பொதுமக்கள் யார் என்று வேறுபிரித்தறிய முடியாத நிலையில் தமிழர்கள் அனைவரும் சந்தேகத்துக்கு உள்ளாகினர். அரசின் நடவடிக்கைகளும் ஊடகப் பிரச்சாரமும் இதைத் தீவிரப்படுத்தின. புலிகளின் அரசியலுக்கு இது அவசியமாக இருந்தாலும், குறிப்பாக, தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை இது மரண விளையாட்டாகவே அமைந்தது. தனிப்பட்ட கோபதாபங்களின் அடிப்படையில் தெரிவிக்கப்படும் ஒரு பொய்த்தகவல் கூட ஒருவரின் கைதுக்கும், சித்திரவதைக்கும், சிறைவாழ்வுக்கும் அல்லது மரணத்துக்கும் கூடக் காரணமாகும் ஆபத்து எப்போதும் இருந்தது. தனிமனித உரிமைகள் செல்லாக் காசாகிய நிலைமையே யதார்த்த மாயிற்று. சிங்கள தேசிய வாதம் தமிழ் வெறுப்பை ஊட்டி வளர்ப்பதற்கும், தமிழ்த் தேசியவாதம் சிங்கள வெறுப்பை ஊட்டி வளர்ப்பதற்கும் இது நல்ல பசுனையாயிற்று.

இந்த யதார்த்தத்தை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் எவ்வாறு கையாண்டது என்பது ஒரு முக்கியமான கேள்வி. மிகப் பெரும்பாலான ஈழத்தாளர்கள் தமிழ்த் தேசியவாத நோக்கு நிலையிலிருந்தே இதைப் பார்த்திருக்கிறார்கள் என்பதே எனது அவதானிப்பு. தேவமுகுந்தன் இதற்கு விலக்கல்ல என்பதையே இத்தொகுப்பில் உள்ள பல கதைகள் உணர்த்துகின்றன. அவருடைய கதைகள் மிக வலுவாக இந்த அனுபவத்தைப் பேசுகின்றன. பெரும்பாலான கதைகள் அவருடைய சொந்த அனுபவத்தைப் பேசுகின்றனவோ என்று எண்ணத் தூண்டும் வகையில் உண்மைக்கு நெருக்கமாகத் தோன்றுகின்றன.

'சிவா' இத்தொகுப்பிலுள்ள மிக உருக்கமான கதைகளுள் ஒன்று. அவன் ஒரு பல்கலைக்கழக மாணவன். மிகுந்த திறமைசாலி. சிங்கள மாணவர்களுடனேயே மிக நெருங்கிப் பழகுகிறான். ஒரு சிங்கள மாணவியைக் காதலிக்கிறான். ஆனால்

ஒருநாள் இரவு பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வீடு செல்லும் வழியில் சந்தேகத்தின் பேரில் சோதனைச் சாவடியில் அவன் கைதுசெய்யப்படுவதோடு எல்லாமே மாறுகிறது. வாயிற் காவலன் உட்பட நெருங்கிப் பழகிய சிங்கள மாணவர்கள் எல்லோரும் தமிழ் மாணவர்கள் மீது சந்தேகப்படுகிறார்கள். பல்கலைக் கழகத்துக்குள் பொலிஸ் புகுந்து தமிழ் மாணவர்களை எல்லாம் விசாரணைக்காக அழைத்துச் செல்கிறது. சிவா ஆறுவருடங்கள் சிறையில் இருந்து குற்றம் நிரூபிக்கப் படாமல் சித்திரவதைக்கு உள்ளான வடுக்களுடன் வெளியே வருகிறான். நண்பர்களிடமிருந்து தனிமைப்படுகிறான். பின்னர் (மீண்டும் கைதுசெய்யப்பட்டு) காணாமல்போய்விடுகிறான்.

சிவாவுடன் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒன்றாகப் படித்த நண்பன் முரளிதான் கதைசொல்லி. ஆறுவருடங்கள் சிறையிலிருந்து மீண்ட சிவாவை ஒரு கலியாண வீட்டில் சந்திப்பதுடன் கதை தொடங்குகிறது. பின்னர் முரளி பழைய சம்பவங்களை நினைவு கூர்கிறான். இறுதியில் சிவா மீண்டும் காணாமற்போனது பற்றி ஒரு நண்பன் சொன்ன தகவலுடன் கதையை முடிக்கிறான் முரளி. எனினும் கதை நமக்குள் அத்துடன் முடிவதில்லை. இன மோதலில் பலிக் கடாக் களாகிப் போன ஏராளமான அப்பாவி சிவாக்களின் கதைகள் நம்முள் தொடர்கின்றன. 'இடைவெளி', 'ஒரு சுதந்திர நாள்' ஆகிய இரு கதைகளையும் 'சிவா'வுடன் இணைத்துப் பார்க்கலாம். இடைவெளி கதையில் வரும் ஜெகன் கொழும்பில் ஒரு அலுவலகத்தில் பணிபுரிகிறான். சக சிங்கள ஊழியர்களுடன்

நட்புடன் பழகுகிறான். எனினும், அலுவலகத்தில் தமிழ்ப் பத்திரிகை வாங்கிப் போடுவது தொடர்பாகவும், சூனாமி நிவாரணத்துக்குச் சேர்க்கும் பணத்தை தமிழ்ப் பிரதேசத்துக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்பது தொடர்பாகவும் சக ஊழியர்களுடன் உரிமைப் போராட்டம் நடத்தி 'பயங்கரவாதி' என்ற பட்டமும் பெறுகிறான். அவன் அலுவலகத்துக்கு வீவு போட்ட ஊந்து நாட்களில் மூன்று நாட்கள் கொழும்பில் குண்டு வெடிப்புகள் நிகழ்கின்றன. அவனது லீவையும் குண்டு வெடிப்பையும் தொடர்புபடுத்தி அலுவலகத்தில் பலர் அவனைச் சந்தேகிக்கிறார்கள். கடைசியாகக் குண்டு வெடித்த அன்று அவன் தன் குழந்தையை நவலோக ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுபோயிருந்தான். அவன் வெளியே வந்த போது வீதியில் வாகனங்கள் எதுவும் இல்லை. ஆட்டோவுக்காக அவன் அங்கும் இங்கும் ஓடித்திருந்ததை அவனுடன் வேலை செய்யும் யாரோ கண்டிருக்கிறார்கள். மறுநாள் பொலிஸ்காரர்கள் அலுவலகத்துக்கு வந்து விசாரணைக்காக ஜெகனை அழைத்துச் செல்வதோடு கதை முடிகிறது.

கொழும்பில் வாடகை அறையில் வாழ்ந்து கொண்டு பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் யாழ்ப்பாண மாணவன் ஒருவனின் சுதந்திர தின அனுபவத்தைக் கூறுகின்றது 'ஒரு சுதந்திர நாள்' என்ற கதை. சுதந்திர தினத்தில் தமிழர்கள் சுதந்திரம் இல்லாமல் வாழும் முரண்தான் கதைப்பொருள். பாதுகாப்புக் கெடுபிடி காரணமாக பகலுணவுக்குச் செல்லும்போது அவன் பரிசோதனைக்கு ஆளாவது, அவன் வழக்கமாகச் சாப்பிடும் லக்ஷ்மி பவன் மூடிக்கிடப்பது, பொலிஸ் பதிவு புதுப்பிக்கப்படாததால் அங்கு வேலைசெய்த மலையக இளைஞர்களை பொலிஸ் அள்ளிச் சென்ற செய்தி, பெரிய தேசியக் கொடியைப் பிடித்தவாறு சிங்கள இளைஞர்களும் யுவதிகளும் பொப்பிசை பாடியவாறு பஸ்சில் சுற்றுலாச் செல்வது, இனியும் சாப்பாட்டுக்கு அலைந்து ஆபத்தில் மாட்டிக்கொள்ளாது அறையில் இருக்கும் பாணைச் சரப்பிடலாம் என்று அவன் அறைக்குத் திரும்புவது என்று கதை விரிந்து முடிகிறது. சிங்களவர்களுக்கே சுதந்திரம், தமிழர்களுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை என்பதை கதை அழுத்திக் கூறுகின்றது.

'இரட்டைக் கோபுரம்' மலேசியப் பின்னணியில் அமைந்தாலும் தொனிப்பொருளைப் பொறுத்தவரை மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று கதைகளுடனும் உறவுடையது எனலாம். சுனில், லால், முரளி மூவரும் அரசாங்க புலமைப் பரிசில் பெற்று மலேசியாவில் உயர் கல்வி கற்பவர்கள். ஒரே வாடகை வீட்டில் சமைத்துச் சாப்பிட்டு மலிகுந்த நட்புடன் வாழ்பவர்கள். மலேசிய இலங்கையரான சுப்பிரமணியத்துடன் அவர்களுக்கு நெருங்கிய நட்பு ஏற்படுகின்றது. சிங்களவர், தமிழர் என்ற முரண்பாடுகள் எவையும் அவர்களை எவ்வகையிலும் பாதிக்கவில்லை. அப்படி ஒரு அன்னியோன்யம். திடீரென சுனிலின் குழந்தை பேராதனை மருத்துவ மனையில் இறந்ததாகத் தகவல் வருகிறது. சுனிலின் தம்பி முரளியிடம்தான் தகவல் சொல்கிறான். உடனே அண்ணனை ஊருக்கு அனுப்பிவைக்கும்படி கேட்கிறான். சுனிலிடம் தகவலைச் சொல்லி அவனைத் தேற்றி விமான நிலையத்துக்கு அழைத்துவருகிறார்கள். சுப்பிரமணியம்தான் தன்னுடைய செலவில் பயணச் சீட்டு வாங்கி தன்னுடைய காரில் கூட்டிவருகிறார். விமானம் இரண்டு மணிக்கு கொழும்புக்குப் போகும், அங்கிருந்து சுனிலின் மச்சான் அவனைக் கண்டிக்கு அழைத்துச் செல்வான். ஆனால் அது நடக்கவில்லை. அன்றைக்கு கொழும்புக்கான விமானங்கள் எல்லாம் ரத்துச் செய்யப்பட்டுவிட்டன. கட்டுநாயக்கா விமான நிலையத்தைப் புலிகள் தாக்குவதாகச் செய்தி தெரிவிக்கப்படுகின்றது. தன் பயணம் தடைப்பட்ட ஆத்திரத்தில் 'பறத் தெமிலு' எனச் சுனில் தீட்டுகிறான். கதை இவ்வளவுதான். முரளியால் சுனிலைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவன் தனக்குள் இப்படிச் சொல்லிக்கொள்கிறான்: 'என் காதுகளை என்னால் நம்பமுடியவில்லை. சுனில் ஏன் 'பறத் தெமிலு' என்று ஏசுகிறான்? அவனின் பயணம் தடைப்பட்டதற்கு நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும். அவனின் துயர் எங்களிலும் பரவியுள்ளபோது ஏன் எங்களைத் தீட்டுகிறான்.'

முரளிக்கு இது புரியாவிட்டாலும் இன முரண்பாடு மனித நடத்தையை எவ்வாறெல்லாம் பாதிக்கின்றது என்பது இதன்மூலம் நமக்கு நன்கு புரிகின்றது.

இதுவரை நாம் பார்த்த நான்கு கதைகளிலும் சிங்களவர் பற்றிய ஒரு எதிர்மறையான கருத்துநிலை வெளிப்படுவதைக் காணலாம். பாதிக்கப்பட்டவர்களின் நோக்குநிலையில் இருந்து நாம் இவற்றைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

'கண்ணீரினூடே தெரியும் வீதி' இனமோதல், யுத்தம் தொடர்பாக நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டிய ஒரு கதை என்று நினைக்கிறேன். மோதலில் சம்பந்தப்பட்ட இரு சாராரின் துயர அனுபவமும் ஒரேசமயத்தில் இக்கதையில் பேசப்படுகின்றது. ஜயசி்குறு படைநடப்பு காலப் பின்னணியில் கதை சொல்லப்படுகிறது. கதைசொல்லி ஒரு பல்கலைக்கழக மாணவன். கொழும்பில் கல்கிசையில் வாடகை அறையில் குடியிருக்கிறான். அவனது குடும்பம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து கிளிநொச்சியில் குடியிருக்கிறது. அப்பா கனடாவில். தம்பி நகுலன் இயக்கத்தில் சேர்ந்துவிட்டான். ஒருநாள் பள்ளிக்குப் போனவன் திரும்பிவரவில்லை. அவனுடைய சைக்கிள் தான் திரும்பிவருகிறது. அவன் தானாக இயக்கத்தில் சேர்ந்தானா அல்லது பாலத்காரமாகச் சேர்க்கப்பட்டானா என்பதைக் கதைசொல்லி சொல்லவில்லை. தம்பி இயக்கத்தில் சேர்ந்ததனால் தான் கதைசொல்லியின் குடும்பம் யாழ்ப்பாணம் திரும்பிச் செல்ல முடியவில்லை என்று நாம் யூக்கிகலாம். கிளிநொச்சியிலிருந்து அம்மா அவனுக்குக் கடிதம் எழுதியதினால் அவன் இரண்டுமுறை அறை மாறவேண்டி இருந்தது. கனடாவிலிருந்து அப்பா அனுப்பும் காசை வங்கிமூலம் கிளிநொச்சிக்கு அனுப்புவதற்கு அவன் வங்கி முகாமையாளரின் அவசியமற்ற விசாரணைக் கெல்லாம் உட்படவேண்டியிருக்கிறது.

கல்விசாரா ஊழியர்களின் வேலைநிறுத்தத்தால் பல்கலைக்கழகம் மூன்று மாதமாக மூடிக்கிடக்கிறது. யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்த அவனது பல்கலைக்கழக நண்பர்கள் எல்லாரும் ஊர் போய்விட்டார்கள். அவனால் கிளிநொச்சிக்குப் போகமுடியாது. அதனால் கொழும்பில் தங்கியிருக்கிறான். ஒரு தூக்கமற்ற இரவில் கதைசொல்லி இக்கதையைச் சொல்கிறான். கதை இவ்வாறு தொடங்குகிறது:

"நான்கைந்து மாதங்களாய் இதேமாதிரித்தான் இரவில் ஒழுங்காகத் தூங்க முடிவதில்லை. காலிவீதியைக் கிழித்து விரையும் அம்புலன்ஸ் வண்டிகளின் அவல ஒலிகள் என்னைத் திடுக்கிட்டு விழிக்கச் செய்கின்றன. பெரிய ஆஸ்பத்திரிக்கும் விமான நிலையத்திற்குமிடையே அவலைக் குரலெழுப்பியபடி அம்புலன்ஸ் வண்டிகள் ஓடி விரைகின்றன. கல்கிசைச் சந்தியிலிருக்கும் மலர்ச்சாலைக்கு சீடலங்களை ஏற்றியபடி வரும் இராணுவ டிரக் வண்டிகள் அவற்றை அங்கு இறக்கிவிட்டுச் செல்கின்றன. அவ்வண்டிகளின் முன் இருக்கைகளில் இராணுவ வீரர்கள் துயர்படிந்த

முடிந்தனராய் அமர்ந்திருப்பார். நகரெங்கும் வெண்கொடிகள் காற்றில் படபடக்கின்றன. நான் தங்குகிற அறையிருக்கும் கல்கிசை மார்க்கட்டுக்கு முன்னாலுள்ள வீதியற்கூட இரு வீடுகளில் வெள்ளைக் கொடிகளைப் பறக்கவிட்டுள்ளார்கள். அவ்வீட்டு முகப்புகளில் இராணுவச் சீருடை தரித்த இளைஞர்களின் பெரிய வர்ணப் புகைப்படங்களை வைத்துள்ளார்கள். அவற்றைப் பார்க்க அவர்களுக்கு என்னிலும் பார்க்க இரண்டு மூன்று வயது குறைவாய் இருக்கும் போலிருந்தது. இன்றுமாலை அவ்வீடுகளுக்குப் போய்க் கதைத்துவிட்டும் குடித்துவிட்டும் வந்த எனது அறையின் சொந்தக்காரர் குமுது அங்கிள், சடலங்கள் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் மூலம் மல்லாவியிலிருந்து வவுனியா வந்துவிட்டனவென்றும் இன்று இரவு வீடுகளுக்கு வந்து நாளையிண்டைக்கு இறுதிக்கிரியைகள் நடைபெறுமென்றும் சொல்லியிருந்தார். சொல்லும்போது அவர் குரல் தழுதழுத்தது. அவருக்குத் தெரியப் பிறந்து வளர்ந்து இறந்த பிள்ளைகள்.. அவர் தூக்கி வளர்த்த பிள்ளைகள் அவர்கள்.”

தூக்கமற்ற அந்த அதிகாலையில் அவனுடைய அறைக்கதவு தட்டப்படுகிறது. போலிஸ் விசாரணைக்கு வந்துள்ளதோ என்ற தயக்கத்துடன் கதவைத் திறக்கிறான். வந்தவன் அறை நண்பன் நிக்சன். அவசரமாக அவனை வெள்ளவத்தைக்கு அழைத்துச் செல்கிறான். அவனது அப்பா அவனை அவசரமாக ரெலிபோன் எடுக்கச் சொன்னதாகச் சொல்கிறான். ‘கோப்பாயில் நகுலன் செத்திட்டானாம்’ என்று அப்பா சொல்லி அழுகிறார். ‘பொடி பெரியாள்பத்திரியில் இருக்காம்’ என்று சொல்கிறார். கதை பின்வருமாறு முடிகிறது:

‘எனக்குத் தலை சுற்றுமாப்போல இருக்கு. நிக்சன் என்னைப் பிடித்தபடி கொமினிகேசனின் கண்ணாடிக் கதவைத் தள்ளிக்கொண்டு வெளியே வருகிறான். நகுலனின் உடல் அநாதையாய் ஆஸ்பத்திரிச் சுவச்சாலையில் இப்ப கிடக்கும். உடலில்லாமல் கிளிநொச்சியில் செத்தவீடு நடக்கும்.

நாளைக்கு வீட்டுக்காரர் குமுது அங்கிளோடை வீட்டுக்குப் பக்கத்திலை நடக்கப்போகின்ற செத்தவீடுகளுக்குப் போகவேண்டும்.

கண்ணீரினாடு வீதி தெரிகிறது

வெண்புறாக்களாய் சீருடையணிந்த பாடசாலைப் பிள்ளைகளை ஏற்றிய வாகனங்கள் காலிவீதியில் ஊர்கின்றன. அந்த வாகனங்களை விலத்தியபடி அவைக் குரலெழுப்பி அம்புலன்ஸ் வண்டிகள் தெற்கிலிருந்து வடக்குநோக்கி விரைகின்றன. வானம் வேறு அழுது தொலைக்கின்றது.”

கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் இனமோதல், யுத்த அனுபவங்களைக் கருவாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட சில சிறந்த சிறுகதைகளுள் இதுவும் ஒன்று என்பது என் கணிப்பு. சிங்களவர், தமிழர் என்ற பேதம் இன்றி யுத்த அவலம் எல்லோர் மீதும் கவிந்திருப்பதை எவ்விதப் பாசாங்கும் இன்றி இக்கதை யதார்த்தமாகச் சொல்லுகின்றது. இத்தொகுப்பிலுள்ள தேவமுருந்தனின் மிகச் சிறந்த கதை என்றும் நான் இதைத்தான் சொல்லுவேன். இனமுரண்பாட்டுக் காலகட்டத்தில் ஒரு

எழுத்தாளனிடம் நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய அறம் இக்கதையில் பிரகாசமாகத் தெரிகிறது. ‘சிவா’, ‘இடைவெளி’, ‘இரட்டைக் கோபுரம்’ போன்ற கதைகளில் வெளிப்படையாகத் தெரியும் சிங்களவர்களைப் பற்றிய ஒரு எதிர்மறைப் பார்வை இக்கதையில் இல்லை என்பது எனக்கு மிகுந்த ஆறுதல் தருகின்றது.

‘வழிகாட்டிகள்’, ‘கூட்டத்தில் ஒருவன்’ ஆகிய இரு கதைகளும் இனமுரண்பாட்டைப் பின்னணியாகக் கொண்டவை எனினும் பிரச்சினையை வேறு ஒரு தளத்தில் அணுகுகின்றன. இனமோதல் சூழலில் சமூகப் பிரிக்கையற்ற உயர் வர்க்கத் தமிழர் சிலரின் நடத்தையை கிண்டலோடு விமர்சிக்கும் கதைகளாக இவற்றைக் கருதலாம். பிரச்சார வாடை சற்றுத் தூக்கலாக உள்ள மிகைப்படுத்தலாக இக்கதைகள் அமைகின்றன.

முருந்தனின் கதைகள் எல்லாம் ஒரு வகையில் சுய அனுபவ வெளிப்பாடுகளாகக் கருதக்கூடிய வையே எனினும் ‘இவன்’ என்ற கதை சுய அனுபவச் சாயலைச் சற்றுக் கூடுதலாகப் பெற்றிருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது. பல்கலைக்கழகத்தில் படித்து முதல் வகுப்பில் சித்தியடைந்தும் பல ஆண்டுகளாக வேலையற்றிருக்கும் ஒரு பட்டதாரியின் அனுபவத்தைக் கதை விபரிக்கிறது. வேலையற்ற ஒரு தமிழ் இளைஞன் கொழும்பில் வாழ்வதிலுள்ள பிரச்சினைகளையும் அது சித்திரிக்கின்றது. பணமும் செல்வாக்கும் உடைய, தன்னைவிடப் படிப்பிலும் திறமையிலும் குறைந்த தனது தமிழ் நண்பர்கள் நல்ல தொழிலில் இருப்பதையும் தான் வேலையற்று அலைவதையும் கதைசொல்லி விரிவாக விபரிக்கிறான். ஒருவகையில் சற்று மிகைப்படுத்தலாகத் தோன்றினாலும் கதைசொல்லும் முறையில் இத்தொகுப்பில் உள்ள நல்ல கதைகளுள் இதையும் ஒன்றாகக் கருதலாம்.

‘சின்ன மாமா’ இத்தொகுப்பிலுள்ள ஒரு வித்தியாசமான கதை. போர்ச் சூழலோடு நேரடியான தொடர்பற்றது. சாதியில் தன்னைவிட உயர்ந்த ஒருத்தியைக் காதலித்துத் திருமணம் செய்தபின் தன் குடும்பத்தை முற்றிலும் புறக்கணித்த ஒரு பிரபல எழுத்தாளரைப் பற்றியது கதை. ஒரு எழுத்தாளனின் போலி வாழ்க்கையை அம்பலப் படுத்துவது என்பதற்குமேல் சொல்லும் முறையில் கதை சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

பொதுவாகவே தனது எல்லாக் கதைகளிலும் தான் ஒரு நல்ல கதைசொல்லி என்பதை தேவமுருந்தன் நிரூபித்திருக்கிறார். கொழும்புச் சூழலை, அதன் சமூக-புவியில் வரைபடத்தை சிறப்பாக வரைந்திருக்கிறார். பத்துக் கதைகளில் அரைவாசிக் கதைகளாவது நல்லகதைகள் என்ற தகுதியைப் பெறுகின்றன. அந்தவகையில் புதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களுள் தேவமுருந்தனும் முக்கிய இடம்பெறுகிறார் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

கடந்த முப்பது ஆண்டுகால இனமுரண்பாட்டு மோதல், யுத்தம் பற்றிய பிரச்சினைகளை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் எவ்வாறு கையாண்டுள்ளது என்ற கேள்வியை நான் இங்கு மீண்டும் எழுப்ப விரும்புகிறேன். பெரும்பாலும் இவை

பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குரலாக, சார்புநிலைப் பட்டவையாகவே காணப்படுகின்றன. சிங்கள மேலாதிக்கம், ராணுவ ஒடுக்குமுறை, அரசு பயங்கரவாதம் பற்றிய விபரிப்புகளாகவே அவை பெரிதும் வெளிப்பட்டுள்ளன. அது ஒருவகையில் தவிர்க்கமுடியாதது என்று வாதிடலாம். அது ஒருவகையில் நியாயமாகவும் தோன்றலாம். எனினும், விடுதலைப் போராட்டம் என்ற பெயரில் விடுதலை இயக்கங்கள் கட்டவிழ்த்து விட்ட அடக்குமுறைகளையும், கொலைகளையும், பயங்கரவாதத்தையும் அதன் விளைவுகளையும் பற்றிப் பேசாத இலக்கியம் ஒருபக்கச் சார்பானது என்பதையும் நாம் அழுத்திக் கூறவேண்டும்.

இந்திய பிரிவினையின்போது இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் பல இலட்சக் கணக்கில் கொல்லப்பட்டதையும் புலம்பெயர்ந்ததையும் பின்னணியாகக் கொண்டு சாதத் ஹசன் மண்டோ, கே. ஏ. அப்பாஸ் போன்றவர்கள் அதற்கு வெளியே இருந்து அவற்றின் அபத்தத்தைப் பற்றி எழுதியவற்றை நான் நினைத்துப்பார்க்கிறேன். எழுத்தாளனின் அற உணர்வுக்கு நாம் அவற்றை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். தமிழில் அத்தகைய எழுத்து மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. தேவமுகுந்தனின் 'கண்ணீரினாலே தெரியும் வீதி' கதையை அவ்வகையிலேயே நான் முக்கியமானதாகக் கருதுகிறேன்.

இது தொடர்பாக சுதாராஜின் உயிர்த்தகசிவ சிறுகதைத் தொகுதிக்கு நான் எழுதிய முன்னுரையில் குறிப்பிட்ட ஒரு கருத்துக்கு இக்குறிப்பை முடிக்க விரும்புகிறேன்:

"சோபாசக்தி, சக்கரவர்த்தி ஆகிய புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்கள் போல் யுத்த சூழலில் விடுதலை இயக்கங்களின் வன்முறை, மனித உரிமை மீறல் போன்ற கருப்பொருட்களை மையமாகக் கொண்ட கதைகளை எழுதியவர்களை ஈழத்தில் மிக அரிதாகவே காணமுடியும். அதற்கான சுதந்திரம் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. கோவிந்தன் என்ற புனைபெயரில் இயக்கங்களின் வன்முறையை அம்பலப்படுத்தி புதியதோர் உலகம் நாவலை எழுதிய நோபேட் விடுதலைப் புலிகளால் பின்னர் கொல்லப்பட்டார். செல்வி அவ்வாறு கொல்லப்பட்ட ஒரு பெண் கவிஞர். இப்பின்னணியில் சுதாராஜ் போன்றவர்களின் மொளனத்தை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். யுத்தத்துக்குப் பிந்திய சூழலில் இந்த மொளனத்துக்கு விடுதலை கிடைக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம்."

இந்த எதிர்பார்ப்புடன் தேவமுகுந்தனுக்கு எனது பாராட்டுகளும் வாழ்த்துகளும்.

(விரைவில் வெளிவரவுள்ள தேவமுகுந்தனின் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு எழுதிய முன்னுரை)

புக்காமற்போகுமோ பு

- ஆவூரான்

முல்லைக் கொடி படர்ந்து முற்றத்துப் பந்தலிலே கிடக்கிறது புப் பறித்து மாலைகட்ட - என் மூத்த மகள் காத்திருக்கிறாள் பார்த்துப் பார்த்து - நீர் வார்த்து வளர்த்த முல்லை புக்காமற் போகுமோ பு

மாவிருந்து குயில்பாட மறற்குயில்களும் தேடிவர சோவென மழை பொழிய சொல்லாமல் இலை தளிர்க்க காம்பெல்லாம் காய்க்கும் மரம் புக்காமற்போகுமோ பு

கல்லெறியைத் தாங்கும்மரம் கனி கனியாய்க் காய்க்கும் மரம் சொல்லெறிந்த புலவரெல்லாம் சொக்கு கவி புனைந்த மரம்- நீர் வார்த்து வளர்க்காமல் போனாலும்-இலந்தை புக்காமற் போகுமோ பு

தோப்போரம் தென்னை மரம் தொங்கும் குலை குலையாய் இளநீரும் தேங்காயும் மாலை கட்டி தான்கூட தேடாமல்போனாலும் தென்னை புக்காமற் போகுமோ பு

தேசம் இருண்டு தம்தேசம் தேடுவார் அற்றுக்கிடந்தாலும் தேடியோர் உயிர்கள் எல்லாம் மண்ணா்கிப் போனாலும் கார்த்திகைக் கொடி படர்ந்து புக்காமல் போகுமோ பு.

தமிழ்ச் சமூகம்
குரலகம்

சுபாவம்

● கே. எஸ். சுதாகர்

ஆனந்தன் “கோல்ஸ்” (Coles) சுப்பர்மார்க்கெட்டில் பொருட்களை வாங்கிக் கொண்டிருந்தான். அவஸ்திரேலியாவில் “கோல்ஸ்” பிரபலமான ஒரு பல் பொருள் அங்காடி. இரண்டொரு நிரைகள் தள்ளி அவனுடன் வேலை செய்யும் பாம்(Pham) தனது றொலியில் (Troly) பொருட்களை நிரப்பிக் கொண்டிருந்தான். அவன் வியட்நாம் தேசத்தைச் சேர்ந்தவன். நிரப்பிக் கொண்டிருந்தான் என்று சொல்ல முடியாது. றொலி வெறுமையாக இருந்தது. பொருளின் விலையைத் திருப்பிப் பார்ப்பதும், பின்னர் முகர்ந்து பார்த்துவிட்டு பத்திரமாக இருந்த இடத்திலேயே வைப்பதுமாக இருந்தான். ஒரு சொல்லில் அவனைப் பற்றிச் சொல்வதென்றால் - பாம் ஒரு “கசவாரம்”.

பாமை எல்லோரும் “மிஸ்டர் பாம்” என்று அழைப்பார்கள். குண்டிற்கும் அவனது பெயருக்கும் எந்தவிதமான நேரடிச் சம்பந்தமும் இல்லையாயினும் - அவன் வியட்நாம் போரின் போது ஒரு தளபதியாக இருந்திருக்கின்றான். அவனது உடம்பு புராக இருக்கும் தழும்புகளிலிருந்தும், அவனது கம்பீரமான நடையிலிருந்தும் இதை நம்பவேண்டித்தான் உள்ளது.

அவனிடமிருந்து தப்பித்தேயாக வேண்டும் என நினைத்தான் ஆனந்தன். மூன்று வரிசைகளைக் குறுக்காகப் பாய்ந்தான். அடுத்த வரிசையிலிருந்து தனது தேடுதலை புதிதாக ஆரம்பித்தான் ஆனந்தன். சுப்பர்மார்க்கெட்டில் இப்படிப்பட்ட பாய்ச்சலை ஒருமுறை பாய்ந்தால் போதும். மற்றவர் நினைத்தால் கூடப் பிடித்துவிட முடியாது. அந்தவிதமாக - அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் பொருட்கள் உங்களைக் கவர்ந்து இழுத்துவிடும்.

பாமிடம் பிடிபட்டால் - அவனின் காரை ஸ்ரூட் செய்ய உதவ வேண்டும். அல்லாவிடில் அவனையும் பிள்ளைகளையும் ஆனந்தன் தான் தனது காரில் ஏற்றிக் கொண்டு போக வேண்டும். பாமின் காருக்கும் பாம்பிற்கும் ஏதோ ஒரு பூர்வீக சம்பந்தமொன்று இருந்திருக்க வேண்டும். இரண்டையும் பார்த்து எல்லோருமே ஓடுகின்றார்கள்.

இருவரும் ஒரு இரசாயனத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கின்றார்கள். ஆனந்தன் ஒரு “ரீம் லீடர்” (Team Leader), அவனுக்குக் கீழே வேலை செய்யும் இருபது பேர்களில் பாமும் ஒருவன். மாலை வேலை. மூன்று மணிக்குத் தொடங்கி இரவு பதினொரு மணிக்கு முடியும். பாம் தனது கார் “நைன்ரீன் பிர்ரீஸ் மொடல்” என்பான். அதற்கும் தனக்கும் ஒரே வயது என்றும் சொல்லுவான். இதை அவன் சொல்லும் போதெல்லாம் மகிழ்ச்சிப் பிரவாகத்தில் நா துடிதுடிக்கும் கண்களில் கண்ணீர் பெருக்கெடுக்கும். அவஸ்திரேலியாவில் BMW கார் வைத்திருக்கும் தமிழர்கள் போல ஆகிவிடுவான்.

ஆனந்தனுக்கு, அவர்கள் இருவரும் முதுமையின் விளிம்பில் இருக்கின்றோம் என்பதைத்தான் அவன் இப்படி பூடகமாகச் சொல்கின்றான் என்றே நினைத்துக் கொள்வான்.

இரண்டு மூன்று வாரங்களாக அந்தக் கார் “மக்கர்” செய்வதை ஆனந்தன் அறிவான். அவனிடம் ஆனந்தனுக்கொரு அனுதாபம் உண்டு. அதற்கான காரணத்தைச் சொன்னால் நீங்கள் ஒருவேளை சிரிக்கக்கூடும். அவனை விட்டு மனைவி பிரிந்து போய்விட்டாள். அவர்கள் மணவிலக்குப் பெற்றவர்கள். பிள்ளைகள் வளர்ந்து விட்டதனால் ‘Separate under the one roof’ என்பது அவர்களுக்குச் சரிவராது என்று இங்கு அவர்களைக் கண்காணிக்கும் அரச அமைப்பான செண்டர்லிங் (Centerlink) சொல்லிவிட்டது. அதுவே அவர்கள் இருவருக்கும் தனித்தனி சொத்துக்களைச் சேர்ப்பதற்கும் வசதியாயிற்று. பாம் ஒரு வீட்டில் ஒரு மகளுடனும், அவன் மனைவி இன்னொரு வீட்டில் மற்ற மகளுடனும் இருக்கின்றார்கள்.

இடையிடையே ஒளிந்து நின்று, பாம் எங்கு நிற்கின்றான் என நோட்டம் விட்டான் ஆனந்தன். இப்போது ஆனந்தனின் பார்வையில் ஒரு அதிர்ச்சி! பாமிற்குப் பக்கத்தில் நான்கு அடி உயரத்தில் ஒரு அழகான பெண் தவண்டு தவண்டு வந்து கொண்டிருந்தாள். அவளுடன் ஒரு சிறு பையன் சினூங்கியவாறே இழுபட்டுக் கொண்டு வந்தான். ஐந்து அடி உயரத்தை எட்டிப்பிடிக்கும் ஆஜனாபாகுவான தோற்றம் கொண்ட அவனருகே, அவள் வரும் காட்சி பார்க்க வேடிக்கையாக இருந்தது. உயரத்தைப் பொறுத்தவரை பரிணாமம் அந்தநாட்டு மக்களில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு வஞ்சகத்தைச் செய்துவிட்டது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

கடந்த வாரம் ஒருநாள் - வேலை முடிந்தபின்பு பாம் ஒரு பீடகை போட்டான். தான் தனது காரை ஸ்ரூட் செய்து போனதன் பிற்பாடு ஆனந்தனைப் போக முடியுமா என்று கேட்டான். மூன்றாம்தர நாடுகளில் லெல்லாம் இப்படிப்பட்ட கேள்விகள் எழு

சாத் தியமேயில்லை. “சுப்பீரியர் இன்பீரியர்” வேறுபாடு அதற்கு இடம் கொடாது. இங்கு அது சகஜம். ஆனந்தனால் யாரையுமே மனம் நோக கடிந்து கொள்ள முடியாது. அது அவன் இயல்பு.

அவனது காருக்கும் ஆனந்தனுடைய காரிற்குமிடையே ஐந்து காரர்கள் நின்றன. அத்தனையும் புத்தம் புதுக் காரர்கள். ஐந்து நிமிடத்தில் ஐந்து காரர்களும் புறந்து போய் விட்டன. பாம் காருக்குள் இருந்து வாயில் ஒன்றை வைத்து ஊதிக் கொண்டிருந்தான். எங்குமே இருள். பனி வேறு உடம்பைச் சில்விட்டது. கண்ணைக் கூர்மையாக்கி உற்று நோக்கினான் ஆனந்தன். ஆஸ்மாபம் உணுகின்றானோ? ஆஸ்மா நோயாளிகள் “பம்மை” அழுத்தி மருந்தை உள்ளே இழுக்க வேண்டும். இவன் என்னவென்றால் கண்கள் சொருக, வாயை பளுவன் ஊதுவது போல் உப்பிப் பெரிதாக்கி காற்றை காருக்குள் ஊதிக் கொண்டிருந்தான். சமயத்தில் ஒரு குச்சி போன்ற ஒன்றை போத்தல் ஒன்றினுள் விட்டு அதனுள் உள்ள தீர்வத்தில் தோய்த்து, தேர்ந்த ஒரு விஞ்ஞானி போல அதனையும் வாய் அருகில் பிடித்தான். ஆஸ்மா காருக்குத்தான் என்பதை அறிந்து கொண்டான் ஆனந்தன். காரை விட்டு இறங்கிய ஆனந்தன் புதினம் பார்ப்பதற்காக அவனது காரை நோக்கிச் சென்றான். கதவுக் கண்ணாடியூடு உள்ளே பார்த்தான். உள்ளே ஸ்ரியரிங்கிற்கு அண்மையாக அறுந்த வயர்கள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. ஆனந்தன் தனது கையைக் கிள்ளி அவுஸ்திரேலியாவில் தான் இருப்பதை உறுதி செய்து கொண்டான். கடும் குளிர் வீசியது. பாம் விரைவில் எல்லாம் நன்றாக முடிந்துவிடும் என்றும் ஆனந்தனை வெளியே நிற்கும்படியும் சைகை காட்டினான்.

விரைநகர் கிழம்பிப் பந்தயக்குதிரை போலப் பாய்ந்து சென்றது அவனது கார். குளிரில் விற்றைத்துப் போய் நின்ற ஆனந்தன் அதிர்ச்சிக்குள்ளானான். அவனிற்கு பாமும் நன்றி சொல்லவில்லை. அவனது காரும் நன்றி சொல்லவில்லை. எங்காவது அவனது கார் பழுதுபட்டிருக்கக்கூடும் என்ற நினைப்பில் அவனது காரைக் கலைத்துக் கொண்டு சென்றான் ஆனந்தன். கலைப்பதற்கு கார் இருந்தால்தானே! அது போன சுவடு கூடத் தெரியாமல் போய்விட்டது. எண்பது ஓடக்கூடிய நோட்டில் ஆனந்தனே தொண்ணூறில் போகும்போது அவனது கார் என்ன வேகத்தில் ஓடியிருக்கும்?

பின்பு பாமை - அவனது வீட்டிலே போய் ஏற்றிக் கொண்டு வேலைக்குப் போகும் அடுத்த கட்ட நகர்வுக்குள்ளானான் ஆனந்தன். முதன் முதலாக பாமின் வீட்டிற்குச் சென்ற போது அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. பாமின் வீடு இரண்டு மாடிகள் கொண்ட பெரிய வீடு. பெரிய பூந்தோட்டம். தோட்டமெங்கும் “சோலர் லைட்”. வீதியிலிருந்து வீட்டிற்குப் போகும் மட்டும் சீமெந்திலான பாதை. பாதையில் சந்திரவட்டக் கற்கள் போல வட்ட வட்டக் கற்கள் மின்னின. புதிதாகக்

கட்டப்பட்டிருந்த அந்த வீட்டிற்கு திருஷ்டிப்புசணிக்காய் அவனது அந்தக் கார்தான். இரண்டு காரர்கள் நிற்கக்கூடிய “டபின் கராஜ்” இருந்தும் அந்தக் கார் வெளியேதான் நின்றது.

“இந்தப் பெரிய வீட்டில் நீயும் மனைவியுமா இருக்கிறீர்கள்?” ஒன்றுமே தெரியாத மாதிரி பாமிடம் கேட்டான் ஆனந்தன்.

அவன் ஆனந்தனை அதிசயமாகப் பார்த்தான்.

“உனக்குத் தெரியாதா? எனக்கு மனைவியுடன் ஒத்து வராதா!”

“அப்பிடியெண்டா...?”

“டைவர்ஸ். விவாகரத்து. பிரிஞ்சு வாழ்றம். மனைவி மூத்த மகளுடன் நாலாவது தெருவில் வசிக்கிறாள். நானும் இரண்டாவது மகனும் இங்கே இருக்கிறோம்.”

அதன்பிறகு கதையின் திசையை மாற்றி விடுவான் பாம்.

பாமிற்கு உதவி செய்வதை சக தொழிலாளர்கள் விரும்பவில்லை.

“அவன் உன்னை ஏமாற்றுகின்றான். வாய் திறந்தா பொய்தான் சொல்லுவான். பெற்றோல் விலையேற்றத்தால் காசு மிச்சப் படுத்துகின்றான்.” எல்லாரும் ஒரே மாதிரித்தான் சொன்னார்கள்.

“பிரபஞ்சத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் எழுதி வைத்தபடியே நடக்கின்றார்கள். அது பாமின் இயல்பு. எவருக்கும் உதவி செய்வது உன் இயல்பு. ஒவ்வொருவருடைய இயல்பையும் மாற்ற முடியாது” என்றான் ஆனந்தனுடன் வேலை செய்யும் “மாய்” என்பவன்.

ஆனந்தன் தினமும் காலையில் படிக்கப் போய் விடுவான். தொழில் நுட்பக்கல்லூரியில் “குவாலிற்றி அசூரன்ஸ்” படிக்கின்றான். காலை பத்திலிருந்து மாலை இரண்டு மணிவரை. அதன்பிறகு வீட்டிற்கு வந்து உணவருந்தி வேலைக்குத் தயாராக வேண்டும். அந்த ஒரு மணித்தியால இடைவெளியில் இப்பொழுது பாமையும் ஏற்றிக் கொண்டு போக வேண்டும்.

எண்ணங்களுடன் றொலியும் உருண்டு கொண்டிருக்கும்போது, “ஆணன்ட்... ஆணன்ட்” என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே ஆனந்தனை வளைத்துப் பிடித்துக் கொண்டான் பாம்.

“இது என் மனைவி. இவர்கள் பிள்ளைகள்” என அறிமுகம் செய்தான் பாம். அவர்களுள் “ஹலோ” சொன்னார்கள். ஆனந்தனுக்கு இப்போது எதுவுமே புரியவில்லை. சில வேளைகளில் இங்கு எதுவுமே புரிவதில்லைத்தான். மணவிலக்கு, கணவன், மனைவி, காதலன், காதலி, போய்

உரைவுகள்

- கல்வயல் வே. குமாரசாமி

பிரண்ட். கேர்ள் பிரண்ட். பார்ட்னர் இந்தச் சொற்களின் அர்த்தம் தான் என்ன? இந்த நடிப்புக்கூட்டத்தில் தான் சிக்கிவிட்டோமே என மனம் வருந்தினான். இரண்டு பெண் பிள்ளைகளுடன் மூன்றாவதாக ஒரு பையன் துறுதுறுவெண்டு நின்று கொண்டிருந்தான். அந்தச் சிறுவன் றொலிக்குள் பொருட்களுடன் பொருளாக ஏறி நின்றான். ஆனந்தனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. யார் அந்தப் பையன்? இரண்டு பெண் பிள்ளைகள் என்றுதானே பாம் சொன்னான்.

அவர்கள் கதைத்துக் கொண்டே கார் தரித்து நிற்கும்படி நோக்கிப் போனார்கள். பாமின் "நைன்ரீன் பிப்ரீஸ் மொடல்" கார் விஸ்வரூபம் எடுத்தது. ஆனந்தனுக்கு பயம் தொற்றிக் கொண்டது.

சிறுவன் றொலிக்குள் நின்றபடியே துள்ளித் துள்ளி காரர்கள் நின்ற இடத்தைக் காட்டி ஏதோ சொல்லிச் சிரித்தான்.

"அம்மப்பா(grandpa), உங்கடை காருக்குப் பக்கத்திலை பூனை போல ஒரு கார் நிக்ந்து" என்றான் ஆங்கிலத்தில் அந்தச் சிறுவன். பாம் சிறுவன் சொன்னதைக் கவனிக்கவில்லை. ஆனந்தனையும் கவனிக்கவில்லை. தனது மனைவியுடன் செல்லம் கொஞ்சிக் கொண்டு வந்தான். அவளது உதட்டிலே இருந்த ஏதோவொன்றைத் தட்டி விட்டுச் சிரித்தான். இடையிடையே அவளின் தலையைக் கோதிவிட்டு, விலங்குகள் முகர்வது போல முகர்ந்தான். அந்தப் பெண் நீரிற் அடியிலிருந்து கதைப்பவன் போல ஏதோ சொல்லிக் கொண்டே வந்தான்.

"யானைக்குப் பக்கத்திலை பூனை. யானைக்குப் பக்கத்திலை பூனை..." சிறுவன் கையைத் தட்டித் தட்டி பாடத் தொடங்கினான். சிறுவன் நோக்கிய திசையில் ஆனந்தனின் "யாறிஸ்" காரும் இன்னுமொரு காரும் தான் நின்றன. அது பாமின் "நைன்ரீன் பிப்ரீஸ் மொடல்" கார் அல்ல. செட்டை விரித்த கழுகு போல கன்னங்கரிய நிறத்தில் ஒரு பெரிய "குளுகர்". திடீரென ஆனந்தனின் மூளைக்குள் ஏதோ உறைத்தது.

"பாம் நான் ஒரு பொருளை வாங்க மறந்து விட்டேன்" சொல்லிவிட்டு திரும்பவும் சுப்பர்மார்க்கெட் நோக்கி ஓடினான் ஆனந்தன்.

"கொம்பிளெக்ஷிற்குள்" சென்றவன் பூனை போல பதுங்கி நின்று அவர்கள் போவதைப் பார்த்தான். பாம் யானை போல கர்வமாக நடந்து சென்றான். ஒரு துள்ளுத் துள்ளி "குளுகர்" மீது ஏறினான். ஏறியவன் உள்முறமாகக் கதவைத் திறக்க, அவன் மனைவி தவண்டடித்துத் தாவி குளுகரில் ஏறினாள். ஏறி முடிய அவளின் சாகஸத்தை மறச்சி, அவளுக்கொரு "கிஸ்" கொடுத்தான் பாம். மற்றவர்கள் பின்னே "காச்சா பீச்சா" என்று கத்தியபடியே ஏறினார்கள். சிறுவன் திரும்பவும் கண்ணாடிக்குள்ளால் ஆனந்தனின் "யாறிஸ்" காரை சுட்டிக் காட்டிச் சிரித்தான். எல்லாருக்கும் அதைப் பார்க்க உள்ளுக்குள் சிரிப்பு வந்தது. "குளுகர்" உடலைச் சிலிர்த்தபடியே பறந்தது. அதன் உறுமலில் ஆனந்தனின் "யாறிஸ்" கார் சற்று ஆடியது. ஆனந்தன் கவலை தாளாமல், வேர்த்து விறுவிறுத்து றொலியைப் பிடித்தபடி நின்றான்.

அவளது முதுகை ஒரு வயது முதிர்ந்தவரின் கைகள் ஆதரவாகத் தடவின.

"தம்பி! எனக்கொரு உதவி செய்ய முடியுமா?" அந்த முதியவர் கேட்டார். ஆனந்தன் அவர் பின்னாலே தனது றொலியைத் தள்ளிக் கொண்டு போனான்.

ஆற்றுக்கும் ஓடைக்கும்
அமைதிதரும்
கடல்தாயே
ஆளத்துயிலும் அம்மா
என்நாடோ
ஆனாலும்
சிறு தூறல் முகம் கழுவும்
வெறுவானம் இருள்கவியும்
சில பறவை திசை மாறும்
பிறை நிலவு சிறு வெளிச்சம்
முழு நிலமும்
ஒரு குடிலில்
அடுப் பெரியும்
பால்கொதிச்சப் பொங்கிச் சரிக்கும்
நுரையோடும்
வயல் குளத்தே
நீலாம்பரத்தின்
பிரதி பிம்பம் ஏந்தும்
தண்ணீர்
நீ மாத்திரமா
என் ஜீவிதானந்தம்
என மனம் கேட்கும்
இரவு இரவாகச் சொன்ன
இராமாயணக் கதைகள்
விரல் விலக்கா வீணை
ஒன்றிய உணர்விடையில்

தமிழ்நாட்டின் உருவாக்கம் குமாரசுவாமிப் புலவர் (1855-1922)

- பேராசிரியர். செ. யோகராசா

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே இருபதாம் நூற்றாண்டு நவீனகாலம் என்று அழைக்கப் படுகின்றது. முன்னைய காலங்களை விட, பிரக்கஞை பூர்வமாக நவீனம் (Modern) பற்றிய உணர்வும் சிந்தனைகளும் இவ்வழி நவீன இலக்கியம் சார்ந்ததும் அதற்குப் பின்புலமாயமைந்ததுமான செயற்பாடுகளும் இடம்பெற்ற காலம் இதுவே. எனினும் இதற்கான ஊற்றுக்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்தே சரக்கத் தொடங்கி விட்டன என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

மேற்கூறிய மாற்றங்களுக்கு ஆங்கில ஆட்சியின் விளைபேறாக உருவான மேனாட்டுமயமாக்கமே (Westernization) அடிப்படையாக அமைந்தது. குறிப்பாக ஆங்கில கல்வி கற்ற தமிழறிஞர் பலர் ஆங்கில இலக்கிய முயற்சிகளைத் தமிழிற்குக் கொண்டு வருவதில் பேராள்வத்துடன் செயற்பட்டனர். இத்தகையோர் முயற்சியினால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின் முன்னாக நாவல் வடிவமும், சொற்பா வடிவமும் நாடகமும் அறிமுகமாயின. அகராதியும் பத்திரிகையும் பாட நூலும் வெளிவந்தன. நவீன உரைநடை உருவாக்கம் நடைபெறத் தொடங்கியது. இத்தியாதி முயற்சிகள் மேலே குறிப்பிட்டது போன்று நவீன கல்வி கற்றவர் சிற்சில துறைகள் ஒருவழி மரபு வழித் தமிழ்க் கல்வி கற்றவர்களாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இத்தகைய மிகச்சிலருள் ஒருவராக கன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் திகழ்கின்றார்.

மேற்கூறியவாறு சிந்திக்கும்போது குமாரசுவாமிப் புலவர் எழுதிய தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம் என்ற நூல் முதலில் கவனிக்கத்தக்கதாகிறது.

தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று உருவாக்கத்துடன் தொடர்புபடுத்தி அதன் ஒரு பகுதியாக - பார்க்கப்பட வேண்டியதாகும். அதாவது, இன்று நாம் அறிகின்ற "தமிழ்" இலக்கிய வரலாறு என்பது பல படிமுறை வளர்ச்சியைத் தாண்டி வந்துள்ளது. புலவரது வரலாறு எழுதுதல், நூல்களின் வரலாறு எழுதுதல், காலம் பற்றி ஆராய்தல் முதலியன அதன் ஆரம்ப நிலைப்பட்ட முயற்சிகளாகின்றன. தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரத்தின் முக்கியத்துவம் இத்தகைய பின்புலத்திலேயே அணுகப்படுவது பொருத்தமானது.

தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம் வெளிவருவதற்கு முன்னரே இவ்விடயம் தொடர்பாக சைமன் காசிச் செட்டி

என்பவர் எழுதிய "தமிழ் புனராக்" என்ற நூலும் (1859) ஆணல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை எழுதிய பாவலர் சரித்திர தீபகம் என்ற நூலும் (1886) வெளிவந்துள்ளன. ஆக, "தமிழ்ப் புலவர்" சரிதம் இவ்விடயம் தொடர்பான மூன்றாவது நூலாகிறது.

"தமிழ் புனராக்" கில் 197 புலவர்கள் பற்றிப் பேசப்படுகின்றது. பாவலர் சூத்திர தீபகம் 214 புலவர்கள் பற்றிக் கூறுகிறது. "தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம் கூறுவது 175 புலவர்கள் பற்றி மட்டுமே. முன்னைய இரு நூல்களுடன்

ஒப்பிடும்போது காலத்தால் பிந்தி வெளிவந்த தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம் முன்னைய நூல்களை விட அதிக புலவர்கள் பற்றியே குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். பதிலாக, குறைந்த எண்ணிக்கையோர் பற்றிக் குறிப்பிட்ட நேர்ந்தமைக் கான காரணம் பற்றி ஊகித்து அறிய முடியாதுள்ளது. அதே வேளையில் முன்னையோர் குறிப்பிட்டிருந்த புலவர்களுள் சிலர் பற்றிக் கூறாது தவிர்ந்தமைக்கான காரணம் பற்றி சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

முக்கியமான மேலைத்தேய மொழிகள் சிலவற்றிலே வெளிவந்த வாழ்க்கை சரிதங்கள் பற்றி நன்கறிய நேர்ந்த சைமன் காசிச்செட்டி, தமிழ்ப்புலவர்கள் பற்றித் தாமும் அத்தகைய நூலொன்றினை எழுதத் துண்டப்பட்டார் என்பதற்கு நூலிற்கு "தமிழ் புனராக் (Tamil Plutarch)" எனப் பெயர் வைத்துக் கொண்டமையே சிறந்த சான்றாகின்றது. (புண்டைக் கிரேக்க, உரோம தேசப் பெரியவர்களின் சரிதங்களை எழுதிப் பெயர் பெற்றவரே புனராக் (Plutarch) என்பவர். சைமன் காசிச் செட்டியின் "ஆங்கில பாடை கற்றார்க்கன்றி மற்றோர்க்கு... உபயோகப்படாது போயிற்று" என்று கருதியே ஆர்னல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை தமது நூலினை எழுத முற்படுகின்றார். ஆயின் இவர்களுக்கு மாறாக குமாரசுவாமிப்புலவர் தமது நூலினை "வித்தைக் கண் விருப்புடைய பாலகப் பொருட்டு" எழுதுகின்றார். நோக்கம் இதுவாயின் "தமிழ் இலக்கிய வரலாறு மாணவருக்கு கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென்ற குமாரசுவாமிப் புலவரின் தீர்க்கதரிசனமான நோக்கு பாராட்டப்பட வேண்டியதொன்றன்றோ!

சைமன் காசிச்செட்டி 13 ஈழத்துப் புலவர் பற்றிக் கூற, ஆணல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை 69 பேரினைக் குறிப்பிடுகின்றார். குமாரசுவாமிப்புலவர் குறிப்பிடுவதோ 39 பேரினை மட்டுமே எனினும், ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் பற்றி முதன் முதலாக குறிப்பிடுபவர் குமாரசுவாமிப்புலவரே.

எவ்வாறாயினும் முன்னையோரை விட காலத்தால் பிற்பட்டவரான அ. குமாரசுவாமிப் புலவருக்கு, புலவர் வரலாற்றினை எழுதுவதற்கான தகவல்கள் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு அதிகரித்திருப்பது இயல்பே. புலவரும் அவ்வாய்ப்பினை நன்கு பயன்படுத்தி யுள்ளார். அவரது பின்வரும் கூற்று இதற்கு சான்றாகின்றது.

“இதனை எழுத்தத் தொடங்கு முன், யாம், இங்கே வழங்கும் பழைய நூலுரைகளையே முதற்கண் அநுசீலனைச் செய்தோம். பின்னர் ஆங்காங்கெய்திய பாயிரங்கள், தனிநிலைக்கவிகள், புலவர் நாமங்கள் முதலியவைகளையும் ஆராய்ந்தோம். அதன் பின் தொண்டை மண்டல சதகம், புலவர் புராணம், தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணி, பாவலர் சரித்திர தீபகம், ஆழ்வார் சரித்திரம், தனிப்பாடற்றிரட்டு முதலியவைகளையும் ஆராய்ந்தோம். அதன் பின் மஹாமகோபாத்தியாயர் வே.சாமிநாதையர் அவர்களும் சி.வை. தமோதரப்பிள்ளையவர்களும் வேறும் புலவர்கள் பலரும் தத்தம் பிரகடனை நூல்களின் முகத்தில் எழுதியிருக்குஞ் சரித்திரங்களையும் சேதுசமஸ்தான வித்துவான் ரா.இராகவையங்காரவர்களும் வேறும் பலருஞ் செந்தமிழ்ச் சஞ்சிகையில் எழுதியிருக்குஞ் சரித்திரங்களையும் பிரத்தியோகமாகப் பிரகடனைச் செய்த சில சரித்திரங்களையும், பிறவற்றையும் ஆராய்ந்தோம்.”

மேலுள்ள பகுதி மரபு வழித் தமிழ்க்கல்வி யாளரான குமாரசுவாமிய்புலவரின் ஆராய்ச்சி மனப்பாங்கு மேலைத்தேய ஆய்வாளர்களின் வழிச் செல்வதை நன்கு வழிப்படுத்துகின்றதல்லவா?

அதுமட்டுமன்று திருத்தம் செய்யும் பொருட்டு அறிஞர் பெருமக்களிடம் தமது நூலினை புலவர் காட்டியுமுள்ளார். இவ்வழி,

“ஆங்கில திராவிட பண்டிதரும் வித்தியாவிநோதருமாய்ச் சென்னை மாநகரில் வசிக்கும் திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பற்பல திருத்தங்கள் கொண்டு துணை புரிந்தார்கள். ஆசிரிய கல்லூரித் தமிழ்ப் பண்டிதர் தென்கோவைக் கந்தையப்பிள்ளை, புன்னைக்கணேசையர், கொக்குவில் முருகேசையர், தெல்லிச் சின்னத்தம்பியையர், இளவாலைச் சங்கரப்பிள்ளை, உபாயத்தியாயர் வண்ணைக் கிருஷ்ணபிள்ளை, என்னும் இவர்களும் திருத்தமும் பிறவுமாகச் சில சில துணைபுரிந்தார்கள்..”

என்று குறிப்பிடுவது கவனத்திற்குரியது. முன்னைய நூலாசிரியர்களது ஆய்வு மனப்பாங்கும் மேற் கூறிய விதங்களில் சுடர் விட்டிருக்கக்கூடும். ஆயினும் அவர்களது நூல்களிலிருந்து அவை பற்றிய அறியமுடியவில்லை. அது எவ்வாறாயினும் சற்று முன் குறிப்பிட்டிருப்பது போன்று மரபுவழித் தமிழ்க்கல்வி கற்ற அறிஞரொருவரிடத்தில் இத்தியாதி பண்பினைக் காண்பது எளிதானதன்று. தாம் கவனத்திற் கொடுத்துள்ள புலவர்களது காலம் பற்றி நுணுகி நோக்குவது அவசியமென்பதிலும் காலம் பற்றித் தெளிவது கடினமானதென்பதிலும் குமாரசுவாமியுலவருக்குத் தெளிவும் திடமும் இருந்துள்ளது.

“பண்டைக்காலப் புலவர்கள் பலர் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உறுதிப்பயன்களைத் திறம்பெறக் கூறலையன்றிக் காலங்கூறலை மேலாகக் கொண்டிலர். ஆதலாற் புலவர்கள் காலங்களை நிரூபனைச் செய்து நிச்சயித்தல் அருங்குறைத்து”

என்று குறிப்பிடும் குமாரசுவாமிய்புலவர் முற்பட்ட காலப்புலவர்கள் சிலர் பற்றி மட்டுமன்றி, சில நூல்கள் பற்றிக்காணப்படும் காலம் பற்றிய ஜயங்களையும் தமது

நூல் முன்னுரையில் விரிவாக எடுத்துரைப்பது குறிப்பிடத்தக்கது!

பாவலர் சரித்திர தீபகத்துடன் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரத்தை ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரத்திலே சில சிறப்பியல்புகளை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவற்றுள்ளொன்று, முக்கியமான புலவர்கள் சிலர் பற்றி, ஆணல்-சதாசிவம்பிள்ளை சுருக்கமாகவும் பாடல் சான்றுகள் தராமலும் கூறிச் செல்வதற்குப் பதிலாக குமாரசுவாமிய்புலவர் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் கூறிச் செல்வது(பார்க்க: அரச கேசரி)

பிறிதொன்று, பல்லவர் காலத்திற்கு முற்பட்ட புலவர்கள் பற்றிய விவரங்களை குமாரசுவாமிய்புலவர் தருவதாகும். எ-டு: வெள்ளிவித்தியார், இளங்கோவடிகள், காரைக்காலம்மையார் (அக்காலங்களுக்குரிய நூல்கள் ஆணல்-சதாசிவம்பிள்ளை காலத்தில் பதிக்கப் படவில்லை என்பதையும் கவனத்திலெடுப்பதவசியமே)

மேற்கூறியவை தவிர, தொடர்ந்து தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரத்தை முன்னைய நூல்களுடன் விரிவாக ஒப்பிட்டு ஆழமாக அணுகும்போது வேறு பல சிறப்பியல்புகளும் புலப்படவாய்ப்புள்ளது.

நிற்க இனி, குமாரசுவாமிய்புலவரது அகராதி முயற்சிகள் பற்றி அவதானிப்போம்.

“இலக்கியச் சொல்லகராதி (1914) என்பதே குமாரசுவாமிய்புலவர் வெளியிட்ட அகராதியாகும். இராமாயணம், மகாபாரதம், கலித்தொகை, சிந்தாமணி முதலிய பழந்தமிழ் நூல்களிலுள்ள பெயர்ச் சொற்கள் இந்நூலிலுள்ளே பெரும்பாலும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறியவாறு நோக்கும் போது இலக்கிய சொல்லகராதி புதிய அகராதி வகை சார்ந்து முதன் முயற்சியாகிறது எனினும் தமிழ் நாட்டு அகராதியியல் ஆய்வுகள் இது பற்றி எதுவும் குறிப்பிட்டிருப்பதாகக் கூறுதற்கில்லை (எடுத்துக் காட்டாக, பெ. மாதையனின் அகராதியியல் தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், 1997)

தவிர C.W. கதிரவேற்பிள்ளை தொகுக்க முற்பட்ட தமிழ்ச் சொல் அகராதி (1904) தமிழ் அகராதி வரிசையில் முக்கியமானதொன்று “ தமிழ் ஒருமொழி அகராதி வரலாற்றில் சிறப்பான பதிவமைப்புடன் வெளிவந்த இவ்வகராதி பல பதிவுக் கூறுகளையும் கொண்டது. சொல் மூலம் தருதல் மேற்கோள் அமைத்தல் எனும் மரபு இவ்வகராதியில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. ஒரு பொருட் பல சொற்களை மட்டுமே பொருட்சொல்லாய்த் தந்த அகராதி மரபிலிருந்து வேறுபட்டுப் பெயர்கள் பலவற்றுக்கும் விளக்கச் சொற்பொருள் அளிக்கப்பட்டுள்ளது” (அகராதியியல் ப.59) மேலும், “திராவிட மொழியியல் நன்கு வளர்ச்சியடையாத அக்காலத்தில் அவர் வட மொழிச் சொற்கள் எல்லாவற்றையுமே தமிழ் அகராதியில் சேர்க்க முனைந்தார். மருத்துவம், இரசாயனம், அளவையியல், சைவசித்தாந்தம், வேதாந்தம், தத்துவம், அலங்காரம், சோதிடம் முதலிய பல துறைக் கலைச் சொற்களை அவர் தேடித் தொகுத்தார். இத்தகைய அகராதி உருவாக்கத்திற்குப் பேருதவி புரிந்தோருள் குமாரசுவாமிய்புலவருக்கு முக்கிய இடமுள்ள தென்பதே எமது கவனத்திற்குரியது.

சென்னை அரசாங்கம் 1903இல் ஓர் தமிழ் அகராதியைத் தொகுத்தற்கு வண. J.S. சாண்ட்லர் எனும் பாதிரியார் தலைமையில் ஓர் சபையை நியமித்தது. அச்சபை அகராதியின் மாதிரி பிரதியொன்றை யாழ்ப்பாண தமிழ்ச்சங்கத்துக்கு அனுப்பியிருந்தது. யாழ்ப்பாண தமிழ்ச்சங்கம் அப்பிரதியை ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை சுமர்ப்பிக்குமாறு புலவரை வேண்டியது. “புலவர் அப்பிரதியின் காணப்பட்ட பிழைகளைத் திரட்டி 4-4-1913 இல் நடந்த சங்கக் கூட்டத்தில் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தனர். சங்கக் கூட்டத்திற்குச் சமூகமளித்த ஆ. முத்துத் தம்பிப்பிள்ளை, எஸ்.டபிள்யூ குமாரசுவாமி முதலியோர் புலவருடைய ஆழ்ந்த மதிநுட்பத்தையும் ஆராய்ச்சித் திறனையும் விவந்து அவர் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து நிறைவேற்றினர். தீர்மானம் வண. சாண்ட்லருக்கு அனுப்பப்பட்டது. அவர் யாழ்ப்பாணம் வந்து... புலவரைப் பலமுறை சந்தித்து அகராதி விஷயமாகக் கலந்தாலோசனை செய்தார். புலவர் அகராதியிலுள்ள குறைபாடுகளையும் அகராதி அமைய வேண்டிய முறையையும் அவருக்கு எடுத்துக் கூறினார். “(குமாரசுவாமிப் புலவர் வரலாறு-கு. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை, பக் 69-70)

கல்விசார் தமிழ்ப்பாட நூல் வெளியீட்டு முயற்சியிலும் ஏறத்தாழ 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி தொடக்கம் 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை ஈழத்திற்கு முக்கிய இடமுள்ளது. குமாரசுவாமிப் புலவரெழுதிய பாட நூல்களுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க தொரு இடமுண்டு. இஃது இரு விதங்களில் அமையக்கூடியது ஒன்று, முக்கியமான வடமொழி நூல்கள் சிலவற்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தமை (எ-டு: சிசுபால சரிதம்-1921; இதோபதேசம்-1920 இரகுவமிச சரிதாயிர்தம்-1922) மற்றொன்று இத்தகைய நூல்களின் சிறப்பான உரைநடை (எ-டு: கண்ணகி கதை-1900)

இறுதியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதொரு விடயம் நவீன தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியிலும் வரலாற்றிலும் குமாரசுவாமிப் புலவர் தடம் பதித்திருப்பது சார்ந்தது. அதாவது நவீன தமிழ் உரை நடை உருவாக்கமென்பது பல அறிஞர்கள் எழுத்தாளர்களுடன் தொடர்பு பட்டுள்ளதொன்று. ஈழத்தைப் பொறுத்த வரையிலே ஆறுமுகநாவலர் தொடக்கம் பலர் இவ்வழி சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளனர். இத்தகையோர் வரிசையில் குமாரசுவாமிப் புலவரும் அடங்குகின்றார். பாடநூல், உரை நூல், கண்டனம், கட்டுரைகள் முதலான பல வகை முயற்சிகளிலு மீடுபட்ட குமாரசுவாமிப் புலவர் எடுத்துக்கொண்ட விடயத்திற்கும் வாசகருமேற்றவாறு வெவ்வேறுபட்ட உரை நடைகளைக் கையாண்டுள்ளார். இரண்டொரு உதாரணங்களை மட்டும் இவ்விடத்தில் தருகின்றோம்.

“தூதுவன் சொல்லிய வார்த்தைகளைக் காதுகளிலே மடுத்த கதன், பலராமன், நிடதன், யதாசித்து முதலிய கண்ணபிரான் பக்கவீரர் யாவரும், சண்டவாயுவாலே வீசப்பட்டு மண்டலம் அழியவருங்கடல் போலப் பொங்கி

நிமிர்ந்து பொள்ளெனக் கிளர்ந்து, தொடையிலே அடித்து வாயையும் கடித்துக் கோபங் கொண்டனர். கதன் என்னுங் காவலன் கோகுகளை உயர்த்திக் கொம்மென எழுமையிலே, வாசுவலயங்கள் தெறிக்க, வழுவிக் கதுமென வீழ்ந்த பதுமராகம என்னும் திவ்விய மணியின் செய் காந்தி, கோப வெந்தியின் கொழுந்து போல எழுந்தது. பலராமர் தமது வெண்ணிற மேனியைக் கோபத்தினாலே செந்நிறமாக்கி, அட்டகாசத்தினாலே முட்டவெளிப்பட்ட பற்களின் பிரகாசத்தினாற் பின்னும் தமது வெண்ணிற மாக்கினார்.” - சிசுபால சரிதம்

“இவரூர் யாழ்ப்பாணத்துள்ள உடுப்பிட்டி குலம் வேளாளர் குலம். சமயம் சைவம் காலம் இற்றைக்கு நாற்பது வருடங்களுக்கு முன் இவர் நீதிபதி கதிரவேற்பிள்ளைக்குத் தந்தையார் இலக்கிய லக்கணங்கள் நன்கு கற்றவர்...”- தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம் “உன்” சைவ கண்டனம், “கண்டனம் ஒருவரி யேனும் பிழையற எழுதவறியாது, சைவநூலு மறியாது.” குாபர் நீமர் முதலிய சொல் விளம்பி விட்டுக் கொண்டு வெளிப்பட்ட நீயா சைவ தூஷணைஞ் செய்யத் துணிந்தாய் உன் பத்திரிகையிலுள்ள பொய், குறளை, கடுஞ்சொல் முதலிய இழிமொழிகளே உன்யோக்கிய தையை யாவருக்கும் இனிது விளக்கி விட்டன...”

“என்றான் என்றவுடனே கண்ணகியுந்துயரில் மிதந்தான் தன் வசமிழந்தான். பின்னர் எழுந்தான் ஐயோ, என் கணவா! என் கணவா! என்றான் எங்கே போயினை! எங்கே போயினை! என்றான் ஆ என்றான் அமுதாள் புலம்பினால் அடுத்த பெண்ணை நோக்கினான்...”

குமாரசுவாமிப் புலவரின் உரை நடை பற்றிக் குறிப்பிடும் கலாநிதி எஸ். சிவலிங்கராசா, “குமாரசுவாமிப் புலவரின் இத்தகைய உரை நடைத் தன்மையை அவரது மாணவர்களான கணேசையர், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை முதலியோரிடம் காணலாம். பண்டிதமணியின் அழகான உரை நடையின் ஊற்றுக் காலாகக் குமாரசுவாமிப் புலவரைக் கொள்ளலாம் போலத் தெரிகின்றது (மரபு வழித் தமிழ்ப் புலமையாளர்கள், பக் 68-69) என்று கூறுவார்.

சுருங்கக் கூறின் தமிழில் நவீனத்தின் உருவாக்கத்திலே குமாரசுவாமிப் புலவரின் பங்கு எத்தகையதென்பது மேற்கூறியவற்றிலிருந்து நன்கு புலப்படுகின்றமை கண்கூடு. இத்தியாதி முயற்சிகளில் வேறு பல அறிஞர்களுக்கும் பங்குண்டென்பதுண்மை. எனினும், அவர்களுள் பெரும் பாலானோர் நவீன-ஆங்கிலக் கல்வி வழி வந்தோராயிருக்க, குமாரசுவாமிப் புலவர் மரபு வழித் தமிழ்க் கல்வி வழி வந்தோராகின்றார் என்பதே கவனத்திற்குரியது. தமது காலத்தில் தம் போன்ற புலவர் பலரும் (எ-டு: உடுப்பிட்டி சிவசம்புப்புலவர்) நவீனத்தைப் பொறுத்த வகையில் தொலைதூரத்தில் நிற்க, குமாரசுவாமிப்புலவர் மட்டுமே அதற்கு அண்மையில் வந்திருந்தார் என்பதும் மனங்கொள்ளப்பட வேண்டியதே!

பூமி வெப்பமும் மனிதன் நிலைப்பாடும்

குடந்தை பரிபுரணன்

ஊம்பெரும் சக்திகள் அதனதன் இயல்பிலே
அமைந்ததே இயற்கை யாகும்.
அண்டமும் கோள்களும் பூமியும் இயங்குதல்
அவைகளின் சேர்க்கை யாலே
இப்பெரும் ஆற்றல்கள் மிகுவதால் குறைவதால்
இயற்கைப்பே ரழிவுகள் டாகும்.
எரிமலை வெடிப்பும் கடலலை சீற்றமும்
இமயமும் உருகும் இதனால்.
ஊம்புலன் ஆளுமை இவைகளின் ஆட்சியால்
அமைந்ததே மனித வாழ்க்கை
ஊம்புலன் வென்றவன் அகிலத்தை ஆளலாம்
அறிந்தவன் சித்தர் ஞானி
ஊம்புலன் அடக்கிலோம் வரம்பின்றி ஆடினோம்
அழிவினைத் தேடிக்கொண்டோம்
அறிவியல் வளர்ச்சியும் வசதியும் புவிதன்னை
அனுதினம் கொதிக்கச் செய்யும்

கால்களால் நடந்தநாம் வாகனம் பெருக்கினோம்
காற்றினை மாசு செய்தோம்.
கனரக ஆலைகள் கக்கிடும் புலகையினால்
ஓசோனில் துளைகளிட்டோம்
ஆழ்குழாய் மூலாய் நிலத்துநீர் உறிஞ்சினோம்
அடியீரம் காய்ந்து போக
அடுக்குகள் நகர்ந்திட நிலங்களும் அதிர்ந்திட
ஆபத்தை தேடிக்கொண்டோம்
நால்வகை வேதியல் எருபூச்சிக் கொல்லியால்
நன்னிலம் மலடாக்கி னோம்.
நலந்தரும் பூச்சிகள் புழுக்களும் அழிந்தன
நரகத்தை பூமி கொணர்ந்தோம்
சூல் கொண்ட மேகங்கள் பொழியவும் நிற்கவும்
சூட்சுமம் கொண்ட காட்டை
தொடர்ந்தே அழுத்ததால் வெள்ளமும் வறட்சியும்
தொடர்கதை யாக்கிக் கொண்டோம்.

மின்சக்தி இல்லாத உலகில்லை அதற்குநாம்
மீளாத அடிமை யானோம்
நீராலும் நெரும்பாலும் மின்சாரம் தயாரித்தும்
நிம்மதி அடைந்தோ மில்லை
மின்னணு உலைகளை நிறுவினோம் பூமியை
மென்மேலும் கொதிக்கச் செய்தோம்
மேனியைக் குளிர்ட்டும் சாதனக் கழிவினால்
பூமிக்குத் துரோகம் செய்தோம்.
தன்நிலை உறுதிக்காய் அணுகுண்டு வெடிபொருள்
தாராளப் பெருக்கம் செய்தோம்
சண்டைகள் மூட்டிய வெடிபொருள் வணிகத்தில்
சந்தையைப் பிடித்துக் கொண்டோம்
வன்முறை எதிரிகள் வெடிகுண்டு போரினால்
வையமே எரியச் செய்தோம்
வானிலை புவிவெப்பம் ஆய்வினை நடத்திட
வளர்முக நாட்டை அழைப்போம்.

அணுஉலை வெடிப்பினால் ஊப்பானுக் கேற்பட்ட
அழிவினை அறிந்த பின்பும்
அன்னிய முதலீட்டில் அணுஉலை நிறுவிட
அடம்செய்தல் நீதி தானா!
எனக்குண்டு பலம்என்றால் இளைத்தோனை நசுக்கினால்
இயற்கையே கொதித்தி டாடா!
எல்லா உயிரையும் சமமாக நேசித்தால்
இயற்கையும் குளிர்ந்தி டாடா!
பிணக்குண்டு என்றாலும் போர்வெறி கொள்ளாமல்
பேசியே தீர்க்க வேண்டும்
பிரபஞ்சம் என்பது ஆன்மிக நெறியினால்
பிறழாது நம்மைக் காக்கும்
தனக்கென வாழ்தலில் பொதுநலம் மிளிர்வது
இயற்கையின் படைப்பில் அன்றோ
தனக்கென வாழ்வதில் தனித்தனி மனிதனும்
தரணியைக் காக்க வேண்டும்

சிட்டுக் குருவியும் 'ராபின்' பறவையும்
'செல்' கதிரா லழிந்தன
சிற்றுயிர் இனங்களும் அரிமாவும் வேழமும்
இயற்கையைக் காக்கும் நண்பன்
முட்டாள் மனிதனோ இயற்கையோ டிசையாமல்
முழுவதும் சிதைத்துப் போட்டான்.
மூளையில் தோன்றிய அறிவியல் இயற்கைக்கு
முறணான செயல்க ளாகும்.
பட்ட மரங்களை துளிர்ந்திடச் செய்வது
பயனற்ற வேலை யாம்எம்
பாரிய யுத்தமும் இயற்கையோ டென்பதால்
பாதிப்பும் நமக்குக் தானே!
எட்டுத் திசைகளும் இயற்கையை அழித்துநாம்
இன்னலைத் தேடிக்கொண்டோம்.
இயற்கையை சிதைக்காத அறிவியல் ஒன்றுதான்
இதற்கெல்லாம் தீர்வு காணும்

நெரும்பிலே எரிப்பதை நிறுத்தினால் உலகத்தில்
நிறையவே வெப்பம் குறையும்
நெரும்புக்கு நிகராகச் சூரிய வெப்பத்தால்
அடுப்புகள் எரிய வேண்டும்
இரும்பிடம் பொதுவிடம் கழிவுகள் அனைத்தையும்
நீரிலே கலந்திடாமல்
புதைத்திட சுழற்சியால் புதுப்பித்தல் அனைத்தையும்
பொறுப்புடன் செய்ய வேண்டும்
விருப்புடன் அனைவரும் பசுநெய்யால் தினந்தினம்
அகல்விளக் கேற்ற வேண்டும்.
வேம்பு எலுமிச்சை புர்க்கை துளசியை
வீடெல்லாம் வளர்க்க வேண்டும்
பொறுப்புடன் இயற்கையின் கொடைகளைப் பேணுதல்
புவிவெப்பம் குறைக்கும் மார்க்கம்
புலன்களின் இச்சையை சமநிலைப் படுத்தினால்
பூமியும் குளிர்ந்து போகும்.

ஈழத்துச் சிறுகதைகளில் தொன்மக் கதைகூறல்

ஓடு வாசகத்தைப் பார்வை

ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் அது கடந்து வந்த பல்வேறு போக்குகளை அடையாளப்படுத்துகையில் தொன்மத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்ற சிறுகதைகளும் தவிர்க்க முடியாத வகையில் முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகின்றன. ஒப்பீட்டளவில் அத்தகைய சிறுகதைகளின் எண்ணிக்கை சொற்பமானதாகக் காணப்பட்டாலும் அவை கவனிப்பிற்கு உரியவைகளாகவே விளங்கியதென்றால் அது மிகையில்லை. ஆனாலும் ஈழத்தில் பன்னெடுங்காலமாக நீடித்த யுத்தத்தின் காரணமாக அவ்வகைப்பட்ட யதார்த்தத்தை பிரதிபலிக்கும் போர்க்கால சிறுகதைகளே பெருமளவு தோன்றி இருக்கின்றன. புறநடையாக ஈழத்துப் போர்ச்சூழலை தொன்மங்களில் ஏற்றி வெளிப்படுத்தும் சிறுகதைகள் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன.

முதலில் தொன்மம் என்ற சொல் குறித்த வரையறையை இவ்விடத்தில் நோக்குவது அவசியமாகின்றது. தங்கள் கருத்துக்களை எளிதில் புரியவைக்கவும் காலமாற்றத்திற்கு ஏற்ற சிந்தனைகளை எடுத்து வைக்கவும் காலம் காலமாகத் தொடரும் மரபுகளைத் தெளிவாக உணர வைக்கவும் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் புராண, இதிகாச பாத்திரங்களையும் கருத்தாக்கங்களையும் தம் படைப்புகளில் நேரடியாகவோ அல்லது ஓர் ஒப்பீடாகவோ கையாளும் உத்தியே தொன்மம்; (Myth) எனவரையறுப்பர்.

இத்தொன்மங்கள் ஒருநாளில் உருவாகியவை அல்ல. மாறாக காலத்தின் பரிணாமத்தில் உருவாகுபவை. பண்பாட்டு வளர்ச்சியின் அடையாளமாகவே தொன்மங்கள் காணப்படுகின்றன. தொன்மங்களின் வழியாக மக்களின் பண்பாடு, நாகரிகம், பழக்கவழக்கம் போன்றவற்றினை அறிந்து கொள்ளலாம். தொன்மங்கள் கூட்டுக்கற்பனைகள் என்று தெரிந்திருந்தும் மனிதர்கள் அவற்றில் உள்ள நன்னெறிகூறுகளை கடைப்பிடித்து தம் வாழ்வை செம்மைப்படுத்தி வந்திருந்தனர். பொதுவாக தொன்மங்கள் பல்வேறு மனித இயக்கங்களை தம் எல்லைகளாகக் கொண்டு வளர்ந்துள்ளதன் அடிப்படையில் அவற்றை மெய்ப்பொருள் இயக்கத் தொன்மம், பரவெளி தரும் தொன்மம், சமூகம் சார்ந்த தொன்மம், அறிவுமுறைத் தொன்மம் என நான்காக வகைப்படுத்துபவர்களும் உள்ளனர்.

சமூகத்தில் புரையோடிப் போயிருக்கும் மூடநம்பிக்கைகளை அகற்றி மக்களிடம் ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கும், புதிய சிந்தனைப் போக்குகளை அவர்களிடம் உருவாக்குவதற்கும்

பல்வேறு சோதனை முயற்சிகளை சிறுகதை இலக்கியத்தின் ஊடாக எழுத்தாளர்கள் பலரும் மேற்கொண்டு வந்துள்ளனர். அந்த அடிப்படையில் சமூக மாற்றத்திற்கு இலக்கியத்தை பயன்படுத்தும் பொழுது பாமர மக்களும் அறிந்த புராண, இதிகாச கதைகளின் ஊடாக ஒரு கருத்தை வெளிப்படுத்துகையில் அது இலகுவில் அவர்களை சென்றடைகின்றது. இதற்கு தொன்மம் சிறந்த உத்தியாகவும் அமைந்தது. இலக்கியங்கள் நிகழ்காலத்தை மட்டும் பிரதிபலிக்காது அதற்கு முன்பிருந்த சமூகத்தின் சிலகூறுகளையும் உள்வாங்கியே தோற்றம் பெறுகின்றன என்ற வகையில் தொன்மத்தினை படைப்புகளில் சித்திரிப்பது என்பது தவிர்க்க முடியாத கூறாகவே காணப்படுகின்றது. பிற்கால இலக்கியங்களில் தொன்மத்தினை ஒரு குறியீடாகவும் பயன்படுத்தினர்.

இந்தக்கட்டுரைக்காக நான் எடுத்துக்கொண்ட தொன்மச் சிறுகதைகளில் கையாளப்பட்ட புராண, இதிகாச பாத்திரங்களை கீழ்வருமாறு சுட்டிக் காட்டலாம்.

1. விஸ்வாமித்திரர் - மேனகை
2. ஏகலைவன்
3. விஷ்ணுன்
4. அகலிகை
5. வாதவூரர் (மாணிக்கவாசகர்)

இந்தப்பீடிகையோடு இப்பாத்திரங்கள் சிறுகதை களில் எவ்வாறு மறுவாசிப்பு செய்யப் பட்டுள்ளன என்பதை இனி நோக்கலாம்.

1

ஈழத்து சிறுகதை முன்னோடிகளில் ஒருவராய் விளங்கும் இலங்கையர்கோன் மறுமலர்ச்சி இதழில் எழுதிய "மேனகை" சிறுகதையில் விசுவாமித்திரர் - மேனகை கதையினை மறுவாசிப்புச் செய்துள்ளார். இதில் விசுவாமித்திரரை சந்தர்ப்ப வசத்தால் மேனகையிடம் மயங்கியவராகச் சித்திரிக்காமல் பெண்ணாசையைத் துறக்க முடியாது திணறும் ஒருவராகவே இலங்கையர்கோன் காட்டியுள்ளார்.

"சகலதையும் துறந்த சர்வவேத விற்பன்னரும் மகாமேதையுமான அவரால் பெண்ணாசை ஒன்றை மட்டும் துறக்க முடியவில்லை. மலரின் இருதயத்திற்குள் கிடந்து குடையும் புழுப்போல அந்த ஒரே தாயம் எதற்கும் கலங்காத அவருடைய திடசித்தத்தை நிலைகுலையச் செய்து கொண்டிருந்தது. நியம நிஷ்டைகள், காடுநாடுகளில் நீண்ட கால்நடைப் பிரயாணம் முதலியன சிறிதும் பிரயோசனப்படவில்லை. உடலில் அவ்வளவுக் கவ்வளவு மனத்தில் இன்பநினைவு அதிகரித்தது. வேட்கையை திருப்தி செய்து மனத்திற்கு அமைதி தேடிக்கொள்ளலாம்

என்றால் அது பகைவனுக்கு அடிபணிந்து இறைஞ்சுவது போல் தோன்றியது” எனும் சித்திரிப்பு இதனை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

கதையின் இறுதியில் இருவருக்கும் பிறந்த குழந்தையை மேனகை, வில்வாமித்திரருக்கு காட்டிய போது அவர் “இந்தப் பாவச்சின்னத்தை என் கண்ணினால் கூட பார்க்க மாட்டேன்” என்று கூறியபொழுது மேனகை,

“தவவேடம் புணைந்த காழுகளே! தேனே, மானே, காமினி என்று நச்சி என் உடலைவிழைந்த பொழுது இந்த நைஷ்டிகம் எங்கே போயிற்று? ஆண்மகன் - பேடி. மானிடர்கள் எல்லோருமே இப்படி இருந்துவிட்டால் பூவுலகம் கடைத்தேறியபடிதான்”

“எனக்கு என்ன வந்தது. உங்கள் குழந்தையை தாலாட்டி, பாலூட்டி வளர்க்க வேண்டும் என்று? நான் மானிடப்பெண் அல்லவே, நான் தேவமகள். இன்பமும் கலையுமே என் வாழ்வின் இலட்சியங்கள். நான் போகிறேன்” என வெகுண்டெழுவதாய் சித்திரிப்பதை ஆணாதிக்க சமூகத்திற்கு எதிராக அவள் குரல்கொடுப்பதாய் கருதிக் கொண்டாலும் அதற்கடுத்து வருகின்ற,

“ஆனால் ஸ்வாமி! தங்கள் அன்பை அது சொற்ப காலத்திய தாயினும் என்றும் மறவேன். தாங்கள் என்னை எப்பொழுதாகிலும் நினைத்துக் கொண்டால் அப்பொழுது வந்து தங்களுக்கு இன்பமூட்டுவது என் பாக்சியம்” என்ற வரிகள் அதனை கேள்விக்குட்படுத்துவதாகவே அமைந்து விடுகின்றன.

2

ஈழத்தில் ஏகலைவன் வரலாற்றை மறுவாசிப்பு செய்த புனைவுகளில் தாமழையடி சபாரத்தினம் எழுதிய “குருவின் சதி”, என்.கே.ரகுநாதனின் “போர்வை”, தாட்சாயணியின் “கட்டைவிரல்” என்பவை குறிப்பிடத்தக்க சிறுகதைகள். இவற்றில் ஏகலைவன் வரலாற்றில் துரோகியாகச் சித்திரிக்கப்படும் துரோணாச்சரியார் தாமழையடி சபாரத்தினம் எழுதிய “குருவின் சதி” சிறுகதையில் தர்மத்திற்கு குரல் கொடுப்பவராகவும் நீதிக்கு கட்டுப்பட்டவராகவும் காட்டப்பட்டுள்ளார்.

“அர்ச்சுனா வீரர்களுக்குரிய தர்ம வழியைத் தான் நீ கடைப்பிடிக்க வேண்டும். உனக்கும் அவனுக்கும் இடையே தான் பூசல் உண்டாகி இருக்கிறது. ஆகையால் நீயே அவனோடு போர் தொடுத்து வெற்றி தோல்வியை நிர்ணயித்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். அவனோடு எந்த நியாயப்படி நான் போர் தொடுக்க முடியும்? மேலும் உன்னைப் போல என்னையே தன் குருவாக அவன் கொண்டிருக்கிறான். நீ நியாயம் தெரிந்தவன், சிந்தித்துப்பார்” என்ற கூற்றில் இருந்தும் “குருவே ஏகலைவன் உயிரை குருதட்சணை யாகக் கேட்கும்படி நான் கூறவில்லையே! அவனது வலது கைப்பெருவிரலை...

அர்ச்சுனன் வசனத்தை முடிக்கவில்லை. துரோணர் அவனை அருவருப்போடு பார்த்துக் கொண்டே கூறினார்:

வலதுகைப் பெருவிரலைக் காட்டிலும் அவன் உயிரையே கேட்பது மேல் என்பது உனக்குத் தெரியவில்லையா? வில்லையும், அம்பையும் சீவியமாகக் கொண்டுள்ள ஒரு வனவேடனின் விரலைத் துண்டித்து விட்ட பின் அவன் வாழ்வுதான் ஏது? இதைவிட அவனுக்குச் செய்யக்கூடிய அநியாயம் வேறு என்னதான் இருக்கிறது? என்ற கூற்றில் இருந்தும் துரோணரின் களாங்கமற்ற மனதை அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

“ஏகலைவா! உன் குரு உனக்குச் சதி செய்கிறேன். ஏகலைவா! உன்னிடம் தட்சணை கேட்கிறேன். தட்சணை கேட்க நிர்யப்பந்திக் கப் பட்டிருக்கிறேன்”

“மலர்ந்த முகத்தோடு நறுக் கென்று தன் வலது கைப் பெருவிரலைத் துண்டித்துச் சிலையின் பாதத்தில் சமர்ப்பித்தான் ஏகலைவன். வானத்திலே இடியிடித்தது. புயல் வீசிக் காட்டு மரங்களை வேரோடு பெயர்த்துப் பிரளய காலமோ என்று ஐயுறும்படி செய்தது. காது செவிடு படும்படி ஏற்பட்ட ஏதோ சத்தத்தைக் கேட்டு சிலையைப் பார்த்தான் ஏகலைவன். சிலையின் மார்பு வெடித்து துண்டு துண்டாகக் கீழே சொரிந்தது. வெடித்த மார்புக்குள்ளே இதயத்தைக் கண்டான். இதயத்தில் இருந்து பெருகும் இரத்தத்தைக் கண்டான் ஏகலைவன். ஐயோ குருவே என்று அறியபடியே மூர்ச்சித்து வீழ்ந்தான். இப்போது உனக்குத் திருப்திதானே என்றார் அர்ச்சுனனைப் பார்த்து. ஆச்சாரியாரின் நெஞ்சில் முகத்தைப் புதைத்துக்கொண்டு விக்கி விக்கி அழுதான் அர்ச்சுனன். அவனால் வாய் திறந்து ஒரு வசனம் கூடப் பேசமுடியவில்லை” என்று துரோணரை அர்ச்சுனனின் நிர்யப்பந்தத்தினால் குருதட்சணை கேட்ட ஒரு சூழ்நிலைக் கைதியாகவே சித்திரித்து காட்டியிருக்கும் இச்சிறுகதைக்கு “குருவின் சதி” என்று பெயரிட்டிருப்பது முரண்பட்ட தொன்றாகவே எனக்குப் படுகின்றது.

அதேசமயம் முற்போக்கு இலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவரான என்.கே.ரகுநாதனின் “போர்வை” சிறுகதையில் ஏகலைவன் என்ற சூத்திரன் வில்விதையில் சத்திரியர்களுக்கு நிகராக இருப்பதை அறிந்து ஆளப்படும் வர்க்கத்திடம் ஆயுதங்கள் இருந்தால் ஆளும் வர்க்கத்திற்கு அது ஆபத்தாக முடியும் என்ற கருத்தியலின் அடிப்படையில் ஒரு வர்க்கப் பார்வையாக இச்சிறுகதை புணையப்பட்டிருக்கும். இதனையே மாஓ ஆயுத பலத்தில் இருந்தே அரசியல் அதிகாரம் பிறக்கிறது என்று கூறியிருப்பார்.

குருதட்சணை என்ற போர்வையில் நயவஞ்சகமாக ஏகலைவனின் கட்டை விரல் புறிக் கப்பட்டதை பார்க்கும்பொழுது தாமழையடி சபாரத்தினம் எழுதிய

சமூக மாற்றத்திற்கு இலக்கியத்தை பயன்படுத்தும் பொழுது பாமர மக்களும் அறிந்த புராண, இதிகாச கதைகளின் ஊடாக ஒரு கருத்தை வெளிப்படுத்துகையில் அது இலகுவில் அவர்களை சென்றடைகின்றது. இதற்கு தொன்மம் சிறந்த உத்தியாகவும் அமைந்தது.

“குருவின் சதி” சிறுகதை தலைப்பு இந்தக் கதைக்கே மிகப் பொருத்தமாய் அமையும்.

தெ.மதுசூதனன் “முற்போக்கு இலக்கியத்தில் புனைகதைச் சுவடுகள்” நூலில் “இவரளவிற்கு இவ்வளவு தெளிவாகவும் நுட்பமாகவும் புராண, இதிகாச பாத்திரங்களை கையாளும் திறன் வேறு எவரிடமும் வெளிப்பட்டதாக இல்லை. அங்கீகரிக்கப்பட்ட கதையாடல்கள் வழியே மறுஉற்பத்தி செய்யப்படும் ஆதிக்க அதிகார அரசியலுக்கு கருத்தியலுக்கு எதிராக மாற்று பொருள் கோடல் அரசியல் கருத்தியலை வளர்த்ததெடுக்கும் முறையியல் ஒன்றை ரகுநாதன் தமிழுக்கு தந்துள்ளார்” என்று அதில் இடம்பெற்றுள்ள “என்.கே.ரகுநாதன் படைப்புகள் : மாற்றுக் கலாசார உரையாடலுக்கான களம்” கட்டுரையில் குறிப்பிட்பட்டிருப்பதும் இவ்விடம் நினைவுக்கு வருகின்றது.

3

வ.அ.இராசரத்தினம் எழுதிய “வெந்தணலால் வேகாது” சிறுகதையில் விபீஷணனின் வரலாறு மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இராம - இராவண யுத்தம் முடிவடைந்து இலங்கைக்கு விபீஷணன் மன்னராகிய பிற்பாடு கதை இடம்பெறுவதாக சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

“அரண்மனையில் இருந்து நகரத்திற்குச் செல்லும் அந்த ராஜபாட்டையில் இருமருங்கிலும் நிரைத்து நின்ற மாடமாளிகைகள் எங்கே? கூடகோபுரங்கள் எங்கே? அம்மாளிகைகளில் கேளிக்கைகளில் களித்து நிற்கும் மக்கள் எங்கே? ஒரே சுடுகாடாகவல்லவா இருக்கிறது. பிணைவாடை... தூர்க்கந்தம்...பிலாக்கணம்...இராகவா! இப்படி ஒரு நாட்டிற்கா நான் மன்னனாக வரவேண்டும்?” என்று விபீஷணன் தன்னை சுயவிமர்சனம் செய்வதாக சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

“அண்ணா! இராமனோடு நட்பாயிரு என்று அன்று அறிவுரை புகன்ற நீங்களுமா என்னை ஏளனஞ் செய்கிறீர்கள்?”

“இராமனுடன் நட்பாயிரு என்று சொன்னேன். ஏன்? போரிலே நாங்கள் எல்லாம் மாண்டு மடிந்தால் ஆதிநூல் மரபினாலே கடன்களும் ஆற்று என்று சகோதரன் என்ற உரிமையோடு கூடச் சொன்னேன். தம்பி இராமனோடு நட்பு யுண்டது வேறு. அண்ணனைக் காட்டிக் கொடுத்தது வேறு” என்று கும்பகர்ணன் பேசுவதாக சித்திரித்திருப்பது விபீஷணனை கதாசிரியர் ஒரு துரோகி என்பதற்கான அடையாளமாகவே காட்டியுள்ளார் என்பதை புலப்படுத்துகின்றது.

கதையின் இறுதியில் விபீஷணன் “நான் துரோகி ஆகமாட்டேன். மானத்தோடு வாழ்ந்த ஒரு வீரப்பரம்பரைக்கு நான் இழுக்காக இருக்க மாட்டேன். இந்த இராச்சியத்தை கையேற்றதால் அல்லவா என்னைத் துரோகி என்று எல்லோரும் திட்டுகிறார்கள். எனக்கு இந்த இராச்சியமே வேண்டாம்! என்று கூறிவிட்டு வேதனைத்தீ குற்றமுள்ள நெஞ்சத்தை சுட்டுப் பொசுக்க பாவங்களை கழுவிக்கொள்ளும் புனித கங்கையில் வீழ்ந்து மாண்டான்” என்று முடிக்கிறது. இச்சிறுகதை பஞ்சதந்திர கதைப் பாணியில் எழுதப்பட்ட ஒன்றாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது.

. தொன்ம உத்தியை பயன்படுத்தி மீள்வாசிப்பு செய்யப்பட்ட கதைகளில் அதிக எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் கையாண்டது “அகலிகை” கதையைத் தான். இதற்கு மு.தளையசிங்கமும் விதிவிலக்கல்லர். அவர் எழுதிய “உள்ளும் வெளியும்” சிறுகதையில் அகலிகையின் வரலாறு சாபவிமோசனத்தின் பிற்பாடு எவ்வாறிருந்ததாக மறுவாசிப்புச் செய்யப்படுகிறது.

“கௌதமின் தோற்றம், குரல், அசைவு எல்லாம் பழைய வீழ்ச்சியைத்தான் அவளுக்கு ஞாபகமூட்டின. ஞாபகம் என்பது அவளைப் பொறுத்த வரையில் குற்றவுணர்வு தான். உடலையே கூனிக் குறுக வைக்கும் குற்றவுணர்வு. தன்னையே தன்மீது அருவருக்க வைக்கும், வெறுக்க வைக்கும் குற்றச்சாட்டு. அதனால் பழைய வீழ்ச்சியை ஞாபகமூட்டும் எல்லாவற்றையும் அவள் மறுத்துவிட முயன்றாள். கலவியல் என்பதே இல்லாதது போல் அவள் கற்பனை செய்து கொண்டதுவும் அதனாலேதான்” என்பதில் இருந்து சாபவிமோசனத்தின் பிற்பாடும் அவள் நிம்மதியாக இருக்கவில்லை என்பதாகச் சித்திரிக்கிறார். இதன் ஓர் அங்கமாக

“கல்லாய் இருப்பதும் கடவுளாய் இருப்பதும் எல்லாம் ஒன்றென்றால் அவர் கல்லாய் இருக்கலாமே? அவள் கோபமின்றி குற்றமுமின்றி ஆத்திரமுமின்றி அருவருப்பமின்றி சதா அவரையே பூசித்து நிற்பாளே” என்று அகலிகை கூறும் கூற்று

“காற்றாய், மலையாய், மரமாய் எங்கும் இருந்தாலும் பழைய கௌதமராய் இல்லை என்பதே ஒரு பெரும் ஆறுதலை அளிப்பதாய் இருந்தது”

“அவர் திரும்பவும் வந்து விட்டால்? அந்தச் சந்தேகமும் இடைக்கிடையே எழாமல் இல்லை. ஆனால் அந்த நேரங்களில் எல்லாம் அவளுக்கு ஒரே வழிதான் தட்டுப்பட்டது. இனிமேல் அவர் வரக்கூடாது என்று பிரார்த்திப்பது தான் அது” என வரும் பகுதிகளில் இருந்து குற்ற உணர்வு தரும் கௌதமரை விட்டு நீங்கி தனிமையில் இருப்பதையே அகலிகை விரும்புவதாக கதாசிரியர் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

சிறுகதையில் சில இடங்களில் மு.தளையசிங்கம் தனது “மெய்யுள்” தத்துவ தளத்தில் இருந்து ஆன்மா குறித்த ஆராய்ச்சியாகவும், தத்துவ விசாரமாகவும் சில பகுதிகளை விரித்துச் சென்றுள்ளார்.

“சதைக்காக இச்சைப்பட்டு சதையைத் தேடி சதை வந்த போது நீ ஏன் சபித்தாய்? உனக்கும் சதையில் ஆசையா? இல்லை சதை என்ற ஒன்று தான் உண்டா? நீ அவளில் சதையை மட்டும் கண்டபடியால் தானே சபித்தாய். இல்லாவிட்டால் சபிப்பாயா? கல்லாக்கியதோடு கண்ணுக்கு இன்னும் ஆயிரத்தையும் காட்டி விட்டாயே! அந்தவகையில் கல்லாக்கிய உனக்கும் காமத்தோடு வந்த இந்திரனுக்கும் என்ன வித்தியாசம்? அவன் இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாகத் தேடி வந்தான். நீயோ இல்லாத ஆயிரத்தொன்றையே இருப்பதாகக் காட்டி விட்டாயே. அவனை விட உனக்குத் தான் எத்தனை அறியாமை. பிரம்மன் என்றும் இந்திரன் என்றும் பேதலித்துப் போயுள்ள ஆன்மா உன்னால் இன்னும் எத்தனை எத்தனை யோனி பேதங்களைக்

கற்பித்துக்கொள்ளப் போகிறதோ தெரியுமா?" என்பதையும்.

"தானே எல்லாமாக இருந்தாலும் தனக்கே எல்லாம் நடப்பதாக இருந்தாலும் தானே எல்லாவற்றையும் செய்விப்பதில்லை என்ற ஞானம் கௌதமருக்கு அப்போது தான் தெளிவாகிறது" போன்ற இடங்களையும் சுட்டிக்காட்டலாம்.

5

தமிழ் சிறுகதைகளில் புதுமைப்பித்தன் நரிகளைப் பரிகளாக்கிய கதையினையும், சிவபெருமான் பிட்டுக்கு மண் சுமந்த கதையினையும் ஒன்றுசேர "அன்று இரவு" சிறுகதையில் அற்புதமாக மறுவாசிப்புச் செய்திருப்பார். அதேபோன்று இராகவனும் தாயகம் இதழில் எழுதிய "கழுக்குளம் வெண்புறாக்களும்" சிறுகதையில் நரிகளைப் பரிகளாக்கிய கதையினை மையமாகக் கொண்டு வாதவூரது வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்துள்ளார்.

"வாதவூரே எனக்கு எல்லாமே வெறுத்துப் போய்விட்டது. எட்டுத் திக்கும் மரண ஓலம் ஓயாமல் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. எதற்காக இந்த யுத்தம் என்று என்னை நானே கேட்டுக் கொள்பவனாகவே இருக்கிறேன். கணவனை இழந்து மனைவியும் மனைவியை இழந்து கணவனும் மகனை இழந்து தாயும் பெற்றோரை இழந்து பிள்ளைகளும் ஓயாமல் ஓலமிட்டுக் கொண்டிருப்பதை என்னால் தாங்க முடியவில்லை. வெற்றி எனக்குத்தான் என்பதில் எனக்கு எதுவித ஆனந்தமும் எழுவில்லை. மக்களினறி மண்ணை வெற்றி கொண்டு என்ன செய்து விடப்போகிறேன். விலைமதிப்பற்ற உயிர்களை அழித்துத்தான் வெற்றி கிடைக்குமென்றால் அந்த வெற்றி எனக்குத் தேவையில்லை. யுத்தத்தை உடன் நிறுத்திவிட முடிவு செய்து விட்டேன். உயிர்த்துடிப்பற்ற குரலில் சொன்னான் மன்னன்"

"எதிரிகளின் உடல்களை கழுக்குளத்துக்கு விருந்தாக்குவதிலேயே ஆர்வமாக இருந்த எனக்கு வெண்புறாக்களைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு ஏது நேரம்? இப்போது தான் எனக்கு ஞானம் பிறந்திருக்கிறது. நீர் செய்ய வேண்டியது இதுதான். நமது கருவுலத்திலிருந்து உமக்குப் போதியளவு பொன்னும் பொருளும் வழங்குகிறேன். நீர் எங்காவது சென்று எண்ணற்ற வெண்புறாக்கூட்டத்தை வாங்கி வாரும். உமக்கு முப்பது நாட்கள் அவகாசம் அளிக்கிறேன்" என்று மன்னன் அரிமர்த்தன பாண்டியன் கூறியதைத் தொடர்ந்து புறப்பட்டுச் செல்லும் வாதவூர் சமணர்களின் தந்திரத்தினால் வில்லூன்றி மலையடிவாரத்தில் இருந்த மாளிகையில் துறவி ஒருவரால் போரின் அவசியம் குறித்து அவருக்கு எடுத்துரைத்து மூளைச்சலவை செய்யப்படுகிறார்.

"பிரார்த்தனை மண்டபத்தின் மத்தியில் சிங்கவாகினியாக யுத்த தேவதை நின்றிருந்தாள். கைகளில் நீண்ட வாள்களை ஏந்தியிருந்தாள். அவள் முகம் கொடுமமாக இருந்தது. நாக்கு வெளித்தள்ளி பற்கள் நீண்டிருந்தன" என்ற சித்திரிப்பும் ஆழ்ந்து நோக்கத்தக்கன.

"கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றத் தவறினால் மன்னன் மரண தண்டனை வழங்குவது நிச்சயம்.

நான் என்ன செய்வேன்" என்று வாதவூர் பயத்தால் நடுங்கியபோது.

"வாதவூரே பயமடைய வேண்டாம், எங்களிடம் பெருமளவில் உள்ள கழுக்குளை வெண்புறாக்களாக்கி மன்னரிடம் கொண்டு போகலாம். இதன் மூலம் நீர் மரண தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளலாம். குருதேவன் சொன்னது கேட்டு வாதவூர் பயந்தெளிந்து நிம்மதியுற்றார். குருதேவன் ஆயிரம் கழுக்குளை வெண்புறாக்களாக்கி கூண்டுகளில் நிரப்பினான். புதங்களைப் பரிகளாக்கி னான். வாதவூரருடன் குருதேவனின் சேவகர்களும் வெண்புறாக்கள் நிரப்பிய கூண்டுகளை பரிகளில் ஏற்றிப் புறப்பட்டனர்"

"காலை விடிந்த போது கூண்டு முழுவதும் கழுக்குள் நிரம்பி இருந்தன. அங்கே எந்தவொரு வெண்புறாவும் இல்லை. இந்தக்காட்சியைக் கண்ணுற்ற மன்னன் உயிரற்றவனாய் நிலத்தில் விழுந்தான். அவன் உடல் கூண்டு முழுவதும் நிரம்பி இருந்த கழுக்குளத்துக்கு தூக்கி வீசப்பட்டது. வாதவூரன் பெருங்குரலெடுத்துக் கத்தினான்"

"யுத்தமே இன்பஜோதி, யுத்தமே இன்ப ஊற்று. யுத்தமே உலக மகாசக்தி"

இச்சிறுகதை வெளிவந்தது புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை ஏற்பட்ட 2002ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் என்பதை நோக்கும் பொழுது இச்சிறுகதை பலவாசிப்புகளை கோரிநிற்பது என்பதும் புலனாகும். தொன்ம உத்தியில் கணிசமானோர் சிறுகதைகள் படைத்திருந்த போதிலும் ஈழத்துப் போர்ச்சூழலை அதனோடு பொருத்திப் பார்த்தமை என்ற வகையில் ஈழத்து இலக்கியத்தில் இச்சிறுகதை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகவே தோன்றுகிறது.

எனவே தொகுத்து நோக்கும் பொழுது மேற்கூறப்பட்ட சிறுகதைகளின் வாயிலாக அவற்றைப் படைத்த படைப்பாளிகளிடம் இயல்பாகக் காணப்பட்ட மாற்றுச்சிந்தனைப் போக்குகள், மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தும் பொழுது வரைமுறை இல்லாது சுதந்திரமாய் தமக்கே உரிய பாணியில் படைப்புகளை சிருஷ்டித்து வெளியிட்டதை பொதுவான ஓர் அம்சமாக சுட்டிக்காட்டினாலும் அவர்களிடம் தனிச்சிறப்பாக குடிபொண்டிருந்த இலக்கிய நுட்பங்கள், மொழிநடைச் சிறப்புகள் என்பவற்றில் ஏற்பட்ட வேறுபாட்டினால் சிறுகதைகளுக்கிடையே தரப் பாகுபாடுகள் இருக்கவே செய்கின்றன என்ற உண்மையும் வெளிப்படையானதே. அண்மையில் மகுடம் சஞ்சிகையில் மைக்கல் கொலின் பரசுராமரின் வரலாற்றை புதிய கோணத்தில் மீள்புனைவாக்கம் செய்து எழுதிய "பரசுராம பூமி" சிறுகதையைத் தவிர்ந்துப் பார்த்தால் ஈழத்து சிறுகதை இலக்கியம் தற்போது தேங்கி இருப்பதற்கு தொன்மங்களை அடிப்படையாக கொண்ட சிறுகதைகள் தோற்றம் பெறாததும் ஒரு காரணம் என்று விமர்சகர்கள் பலரும் சுட்டிக்காட்டுகின்ற குற்றச்சாட்டில் உண்மை இல்லாமலும் இல்லை. இந்நிலையில் சிறுகதை ஆசிரியர்கள் இது குறித்து இனியும் பாராமுகமாய் இருப்பது விமர்சகர்கள் கூறியது கூறலை தொடர்ந்து வலியுறுத்துவதற்கு சிறுகதை ஆசிரியர்களே காரணமாகி விடுவார்கள் என்பதில் எந்த ஐயமுமில்லை.

2011 – ‘சியாம் ரீப்’ விமானநிலையைம் - கம்போடியா

இலங்கையர் என்றதும் கம்போடியாவுக்குள் வரும்போது கிடைத்த அதே ‘இராஜ மரியாதை’ வெளியேறும்போதும் கிடைத்தது.

விசாரணைக் கேள்விகள்...

கடவுச்சீட்டு அத்தீத பரிசோதனைகள்...

படப்பிடிப்புகள்...

கைரேகை பதிவுகள்....

என்னையும், மனைவியையும், மகனையும் பயங்கரவாதிகள் அல்லர் என்று அவர்கள் ஒருவாறு கண்டுபிடித்திருக்கவேண்டும்! அவர்களின் கிரியைகளை முடித்துக்கொண்டு நாம் கம்போடியாவைவிட்டு வெளியேறிவிட்டதாக முத்திரைகுத்தி அனுப்பினார்கள்.

காத்திருக்கும் அறைக்குள் நுழைந்த எம்மை, “அங்கோர்” கோயில் வாசலில் சந்தித்த இந்தியத் தம்பதிகள் எதிர்கொண்டனர்.

“என்ன பிரச்சினை?” பெரியவர் கேட்டார்.

நான் வரலாற்றைக் கூறினேன்.

“இப்போதுதான் இலங்கையில் பிரச்சினை முடிந்துவிட்டதே...?” அம்மையார் கேட்டார்.

“எது பிரச்சினை...? எப்படி முடிச்சது...?” மனைவி முந்திக்கொண்டு கூறினாள்.

“.....” மௌனம் அவ்விடத்தை நிரப்பிக்கொண்டது.

“நீங்களும் மலேசியாவுக்கா போறீங்கள்...?” நான் கதையின் திசையை மாற்றினேன்.

தன் மனைவியின் அறுபதாவது பிறந்தநாளுக்கு கம்போடியா, மலேசியா என்று அவர் அழைத்துச் செல்கிறார். அவர்கள் என் மகனுடன் விளையாடத் தொடங்கினார்கள். சற்று நேரத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டு தூரத்தில் அமர்ந்துகொண்டார்கள்.

“அப்பா...நாங்களும் அறுபதாவது பிறந்தநாளுக்கு ‘அங்கோர்’ற்கு திரும்பி வரவேண்டும்.”

‘இப்பதானே பார்த்தோம்...திருப்பி ஏன் வரவேண்டும்..?’ என்று என் மனதில் எழும்பிய பதிலை அடக்கிக் கொண்டு “ஓமோம் அதெற்கென்ன கட்டாயம் வருவோம்” என்று கூறி என் மனைவியை மகிழ்வித்தேன்.

அவளுக்கு அப்போதைய தேவை அந்தப் பதிலே!!

John Grey, 1992இல் எழுதிய உலகப் பிரசித்தம் பெற்ற ‘Men Are from Mars, Women Are from Venus’ எனும் நூல் பற்றி பலருக்குத் தெரிந்திருக்கும். ஏழு மில்லியன் பிரதிகளுக்கும் அதிகமாக விற்பனையாகி, அதிகம் விற்பனையாகிய நூல்களின் பட்டியலில் இடம்பெற்ற கணவன்-மனைவி, ஆண்-பெண் உறவுகள் பற்றிய நூல். இலங்கையில் இந்நூலை நிறையக் காலம் தேடித் திரிந்த என்னால் எங்கேயும் கொள்வனவு செய்ய முடியவில்லை. ஒருமுறை மலேசியாவிற்சுச் சென்றிருந்தவேளை கோலாலம்பூர் விமானநிலையத்தில் புத்தகக் கடையொன்றில் கொள்வனவு செய்திருந்தேன். அதை வாசித்தபின், கணவன்-மனைவி உறவில் என்னால் ஏற்படக்கூடிய

நிறைவாக

‘சியாம் ரீப்’

விமான நிலையத்தில்...

— கம்போடிய பயண அநுபவங்கள் —

சச்சரவுகளை, பிரச்சினைகளை ஒரு சதவீதமாவது தவிர்த்துள்ளேன் என்றால் அது உண்மையே!

நூலின் சாராம்சம் இதுவே...

"ஆண்கள் செவ்வாய்க் கிரகத்துவாசிகள். பெண்கள் வெள்ளி கிரகத்துவாசிகள். அதாவது இருசாராரும் பிரத்தியேக தமக்கேயுரிய குணங்களையும் சிந்தனைப் போக்குகளையும் உடைய வெவ்வேறு கிரகவாசிகள் போன்றவர்கள். இருசாராரும் பூமியில் வாழத் தொடங்கினார்கள். ஆனால் அவர்கள் பூமியில் ஒன்றாக

'சியாம் ரீப்' விமான நிலையம் - இந்தியத் தம்பதிகள்

வாழத்தொடங்கியதும் தாங்கள் வெவ்வேறு கிரகத்திலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதை மறந்துவிட்டார்கள். அன்று தொடங்கியதே ஆண்-பெண் உறவில் சண்டைகள். ஒவ்வொரு ஆணும் தன்னைப் போன்றே பெண் சிந்திக்கவேண்டும் என்றும், ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன்னைப் போன்றே ஆண் சிந்திக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

உதாரணமாக பெண்கள் தமக்கேதும் பிரச்சினை என்றால் அதிகமாக பேசத் தொடங்கிவிடுவார்கள். அந்தப் பேச்சிலே அவர்களின் பிரச்சினையைப் பற்றிக் குறிப்பிடமாட்டார்கள். அவர்களின் உண்மைப் பிரச்சினையைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டியது ஆண்களின் கடமை! இதேதருணம் ஆண்கள் தமக்கேதும் பிரச்சினை என்றால் தனிமையை விரும்பி பேச்சை குறைக்க முனைவார்கள். இந்த அடிப்படை வித்தியாசத்தை இருவரும் புரிந்துகொள்ளாவிடில் பூகம்பமே.

John Grey ஆண்-பெண் உறவு சார்ந்து மேலும் பல நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

நான் ஏர் ஏசியா(Air Asia) எனும் பட்ஜெட் விமானத்தை இணையத்தினூடாக பதிவு செய்திருந்தேன். பட்ஜெட் விமானமாகையால் அவர்கள் உணவேதும் தரமாட்டார்கள். கம்போடியாவின் 'சியாம் ரீப்' விமான நிலையத்திலிருந்து மலேசியாவின் 'கோலம்பூர்' விமான நிலையத்திற்கு பயணநேரம் ஒரு மணித்தியாலம். பட்ஜெட் விமானமாகையால் நாம் கொண்டு செல்லும் பொதிகளின் நிறையைப் பொறுத்தே பணம் அறவிடுவார்கள். பயணச்

செலவுகளை குறைப்பதற்கான அனைத்து முன்னேற்பாடுகளையும் இப்பயணத்தில் மேற்கொண்டிருந்தேன். குடும்பத்துடன் தாய்லாந்து, கம்போடியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் என்று நான்கு நாடுகளுக்குச் செல்லவிருப்பதால் செலவில் மிகவும் கவனமாக இருந்தேன்.

விமானத்திற்கு இன்னம் நேரம் இருப்பதால், மகனுக்கு போக்கு காட்ட எனது தோற் பையிலிருந்து iPadஐ எடுத்துபடம் போட்டேன். National Geographic Channel லில் திரையிட்ட Air Crash Investigation எனும் விமான விபத்துகள் பற்றிய தொடரை iPadலில் வைத்திருந்தேன். ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட விமான விபத்துக்களின் காரண காரியங்களை தொடராக படமாக்கியிருந்தார்கள். ஒவ்வொரு விபத்தும் ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு அற்புதமாகப் படமாக்கப்பட்டிருந்தது. மகன் தன் பிஞ்சு விரல்களால் அவற்றில் ஒன்றைத் தெரிந்தான். அது 1977ல் ஆபிரிக்காவிற்கு 100 கிலோமீற்றர் கிழக்கில் அமைந்துள்ள Canary தீவுகளில் நடைபெற்ற விபத்து. Los Angeles இல் இருந்து புறப்பட்ட விமான மொன்றும் Amsterdam இல் இருந்து புறப்பட்ட விமானமொன்றும் பனிமூட்டக் காலநிலை காரணமாக Canary தீவுகளில் தரையிறங்கும். அவை புறப்படும்போது ஓடுபாதையில் ஒன்றோடொன்று மோதி 583 உயிர்களை அதே இடத்தில் காவுகொண்ட

ஆண்டு இறப்புகள் விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை

year	deaths ^[39]	# of accidents ^[40]
2011	828	117
2010	1,115	130
2009	1,103	122
2008	884	156
2007	971	147
2006	1,294	166
2005	1,459	185
2004	771	172
2003	1,230	199
2002	1,413	185
2001	4,140	200
2000	1,582	189
1999	1,138	211

ACRO வின் விமான விபத்து புள்ளிவிபரம்

பரிதாப நிகழ்வு. இருபதாம் நூற்றாண்டில் இடம்பெற்ற விமான விபத்துக்களில் அதிக சேதத்தைக் ஏற்படுத்தியதாக இவ்விபத்து குறிக்கப்பட்டுள்ளது. [09-01]

எங்கள் விமானம் புறப்பட இன்னம் 30 நிமிடங்கள் இருந்தன.

"உதை ஏன் இப்ப பாக்கிறீங்க?" மனைவி கேட்டாள்

"நான் போடவில்லை, உன்ர மோன்தான் போட்டான்" என்று கூறி மகனைப் பார்த்தேன்.

படத்தில் இரண்டு விமானங்கள் மோதி எரிவதைப் பார்த்து மகன் கைதட்டினான். மனைவி முகம் சுழித்தான்.

Aircraft Crashes Record Office (ACRO) [09-02] தகவலின்படி ஒருவருடத்திற்கு அண்ணளவாக 100-200 வரையிலான விமானங்கள் விபத்துக்குள்ளாகி 1000-2000 மக்கள் உயிரிழக்கிறார்கள். என்ற தகவலை அவளுக்கு நான் முன்னொரு தடவை கூறியிருந்தேன். அது அவளுக்கு ஞாபகம் வந்திருக்கவேண்டும்.

விமானத்தில் ஏறத்தொடங்கினோம்.

'அங்கோர்' உலகப் பெருங்கோயில் முன்னால் - மனைவி மகனுடன் கட்டுரையாசிரியர்

சென்று 'அங்கோர்' உலகப் பெருங்கோயிலைக் காட்டியதற்கான நன்றிப் பெருக்குத் தெரிந்தது.

அவளை என் வலது கரத்தால் அணைத்துக் கொண்டேன்.

இந்த பிரபஞ்சம் விரிவடைந்துகொண்டு செல்கிறது. இந்த பிரபஞ்சத்தில் மில்லியன் கணக்கான கெலெக்ஸிகள் (Galaxy) இருக்கின்றன. இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு வெளியே இன்னமும் பல பிரபஞ்சங்கள் இருக்கலாம் என்று கூட கருத்துக்கள் தற்காலத்தில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. எமது பிரபஞ்சத்திலுள்ள மில்லியன் கணக்கான கெலெக்ஸிகளில் ஒரு சாதாரண கெலெக்ஸியே பால்வீதி (Milky Way) ஆகும். இந்த பால்வீதி கெலெக்ஸியில் பல நூறு கோடி நட்சத்திரங்கள் உள்ளன. அவற்றில் புறக்கணிக்கத்தக்க ஒரு சிறிய நட்சத்திரமே சூரியனாகும். சூரியனைச் சுற்றிவரும் பல கிரகங்களில் ஒரு கிரகமே எமது பூமியாகும். ஒவ்வொரு மனித உயிரும் பூமியில் வாழும் எழுநூறு கோடி மனித உயிர்களில் ஒன்றாகும்.

எம்மால் இந்த உலகத்தைப் புரியமுடியாது. புரிய வேண்டிய தேவையும் இல்லை!

உலகம் ஏராளம் ஏராளமான அதிசயங்களை தன்னகத்தே வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவனுக்கும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

மனிதன் இந்த உலகத்தில் காணும் ஒவ்வொரு அதிசயமும் அவனுக்கு அநுபவமாகி அவன் சிந்தனையை விரிவாக்குகிறது.

நான் பெரு மூச்சுவிட்டேன்.

என் உதடுகள் முணுமுணுத்தன..

"அங்கோர் உலகப் பெருங்கோயில்...!!!"

இறுதிப் படியில் ஏறிய நான் திரும்பிப் பார்த்தேன். ஜெயவர்மன், சூரியவர்மன், பண்டிதர் திவாகர் ஆகியோர் என்னைப் பார்த்துக் கையசைத்தனர்.

ஆகாயத்தைப் பார்த்தேன்.

ஆதிசேஷனில் விஷ்ணு பெருமான் லக்ஷ்மியுடன் வீற்றிருந்தார்.

விமானத்துக்குள் நுழைந்துவிட்டேன்.

விமானம் கம்போடியா தரையை விட்டுக் கிளம்பிப் பறக்கத் தொடங்கியது.

"இப்போது 'அங்கோர்' கோயில் தெரியுமா..?"

மனைவியின் ஆதங்கம்.

"இல்லை.. நாங்கள் எதிர் திசையில் பறக்கிறோம்."

"ஐயையோ...! நா(நீ)ங்கள் எந்தக் கோயிலிலும் அர்ச்சனை செய்யவில்லையே!"

"இன்று பின்னேரம் மலேசியாவிலுள்ள புத்துமலை முருகன் கோயிலுக்குப் போவோம். அங்கே அர்ச்சனை செய்யலாம்.

"வார்த்தையால் கூறமுடியாதளவு 'அங்கோர்' கோயில் பெரிசப்பா..." கூறிவிட்டு என் வலதுதோளில் சாய்ந்து கொண்டாள். மனைவியின் குரலில் தன்னை அழைத்துச்

[09-01] - <http://www.wired.com/thisdayintech/2009/03/march-27-1977-the-worst-air-disaster-ever/>

[09-02] - http://en.wikipedia.org/wiki/Aviation_accidents_and_incidents

(கம்போடியப் பயணம் முற்றிற்று!!!)

தாம்பத்தியம்

வி. ஜீவகுமாரன்

டென்மார்க்கின் சம்மர்காலக் காலைச்சூரியன் கண்ணைத் குத்துவதுபோல கயல்மொழிக்கு இருந்தது. “எனக்கு அந்தப் பொடியன் கூட ஆகும் போலை தெரியேல்லை அம்மா”

“ஏனடிபிள்ளை அப்பிடிச் சொல்லுறாய்”

“எனக்கு அடுத்தவருசம் யூனிவேசிறி முடியுது... இந்த பையனுக்கு அட்வான்ஸ் லைவல் கூட இல்லை...சும்மா ஒவ்வீஸ் வேலைதானே?”

“ஆனால் அவன் நல்லகுணமான பிள்ளையல்லோ”

“நல்ல பிள்ளைப்பட்டம் கார் பில்லையும் கறண்ட் பில்லையும் கட்டுமோ அம்மா”

★ ★ ★

இன்று பதில் சொல்லியாக வேண்டும்.

“ஆம்” அல்லது “இல்லை”.

“இல்லை” என்றால் இந்த மூன்றுமாதப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு ஒர் மூன்று நிமிடத்தில் முடிவுகட்டிவிடலாம். ஆனால் “ஆம்” என்றால் அடுத்தமுப்பது அல்லது நாற்பது அல்லது அதிகூடியது ஐம்பது வருட தாம்பத்தியத்துக்கு அல்லது சமரசங்களுக்கு அவளும் அவனும் தயாராக வேண்டும்.

வந்த இடம் பெரிய இடம். ஊரில் மட்டும் இல்லாது டென்மார்க்கிலும் தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்ற குடும்பம் பையனது.

பெண்ணின் தாய் தகப்பனுக்கு எப்படியும் மகள் கயல்விழியை சம்மதிக்கவைத்து இதை முடித்துவிட வேண்டும் என்று ஒற்றைக் காலில் நின்றார்கள்.

ஆனால் கயல்விழியை சம்மதிக்கவைப்பது தாய் தகப்பனுக்கு பெரியபாடாய் இருந்தது.

“அவள் சொல்லுற உந்த கெமிஸ்ட்ரிபிசிக்ஸ் எல்லாம் எங்களுக்கு விளங்காது. நீ ஊரிலை இருந்து கொம்மாவை ஒரு மூண்டுமாதம் கூப்பிடு. கிழவி ஏதும் கதையள் சொல்லி அவளின்டை மனதைமாதும்”

அந்தவகையில் கயல்விழிக்கு ஞானோபதேசம் கொடுக்க 3 மாத விசாவிலை ஏயர்லங்காவிலும் பின்பு ஸ்கண்டினேவியன் எயர்லைனிலும் டென்மார்க் வந்தவர்தான் சுந்தரம் பாட்டி.

சுந்தரம் பாட்டியின் உண்மைப் பெயர் சிவபாக்கியம் என்பது அனேகம் பேருக்கத் தெரியாது. சுந்தரம் தாத்தாவின் மனைவி என்பதால் அவர் அனைவராலும் சுந்தரம் பாட்டி எனவே அறியப்பட்டிருந்தார். எட்டுப் பிள்ளைகளை பெற்றமகராசி அவர். இந்த எண்பது வயதிலும் தனியே இரண்டு கொத்து ஊறவைத்த

அரிசியை, தானே இடித்துவறுத்து அரிக்கும் வல்லமை அந்தஅம்மாவுக்கு. அவ்வாறு செய்த கொஞ்சஊர் அரிசிமாவையும் பயித்தம் பணியாரத்தையும் பின் வளவில் நின்ற பலாமரத்தில் இருந்து சிறிய கூழும் பலாப்பழத்தையும் பேத்திக்காக டென்மார்க் வரை எடுத்துவந்திருந்தார்.

“எப்பிடிப் பாட்டி நீங்கள் சின்னவயதிலை..”

“அந்தக் காலத்திலை நாங்கள் எதைக் கேட்டனாங்கள.. எதைப் பார்த்தனாங்கள்.. பெரியஅப்புவும் சின்னாத்தையும் முடிவு எடுத்தினம். அரசடி அம்மனிரை கொடிஇறங்கி மூன்றாம் நாள் சோறுதந்து மண் அறையுக்கை கொண்டுபோய் விட்டினம். அடுத்த கொடியேத்தத்துக்கு முதல் மூத்தவன்

வந்துவிழுந்தான். பிறகென்ன ..ஒவ்வொரு நெல்லறுப்புக்கும் பிறகு ஒண்டுபாதி எண்டு வயித்திலை வந்திடும்”

“கஷ்டமாய் இருக்கேல்லையோ பாட்டி”

“இதிலை என்ன கஷ்டம்.. இதுதான் வாழ்க்கை என்றபிறகு ஏன் கஷ்ட சுகத்தைப் பற்றி யோசிப்பான்.

“இதிலை என்ன கஷ்டம் ..
 இதுதான் வாழ்க்கை
 என்றபிறகு ஏன் கஷ்ட
 சுகத்தைப் பற்றி யோசிப்பான்.
 அடைக்கலமாய் அவரிட்டை
 என்னை ஆத்தாபிடிச்சுக்
 கொடுத்தபிறகு எல்லாம்
 எனக்கு அவர்தான். உனக்கு
 ஒண்டுதெரியுமோ
 ‘திரௌபதை சீலையைப்
 பிடிச்சுக் கொண்டு கிருஷ்ணா
 கிருஷ்ணா எண்டு
 கூவேக்கை கிருஷ்ணன்
 வரேல்லை. ஆனால் சீலையின்ரை
 கையை விட்டுட்டு அவன்தான்
 கெதிஎண்ட பொழுது கிருஷ்ணன்
 வந்தான். அப்பிடித்தான் இதுவும்”

அடைக்கலமாய் அவரிட்டை என்னை ஆத்தாபிடிச்சுக் கொடுத்தபிறகு எல்லாம் எனக்கு அவர்தான். உனக்கு ஒண்டுதெரியுமோ ‘திரௌபதை சீலையைப் பிடிச்சுக் கொண்டு கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா எண்டு கூவேக்கை கிருஷ்ணன் வரேல்லை. ஆனால் சீலையின்ரை கையை விட்டுட்டு அவன்தான் கெதிஎண்ட பொழுது கிருஷ்ணன் வந்தான். அப்பிடித்தான் இதுவும்”

“ஏன் பாட்டி அவர் ஒருநாள் கூட உங்களைக் கோவிக் கேல்லையோ... அடிக்கேல்லையோ...”

“எல்லாம் தான் நடந்தது. ஆனால் அடுத்த நாளுக்கை எல்லாம் மாறிப் போகும். பசிவந்தால் அமுற பிள்ளைபோலத்தான் இந்தகோபமும் படப்படும். ஆண் எண்டபலம் உடம்பிலை இருக்கேக்கை இந்தக் கோபமும் அதிகமாவே உன்ரைதாத்தாக்கு இருந்தது. பிறகு படிப்படியாய் இரத்தம் சுண்ட ஒருகுழந்தைப் பிள்ளைபோல மாறிட்டார். உனக்குத் தெரியுமோ.. கடைசிகாலத்திலை நான் தான் எல்லாம் கழுவித் துடைச்சது. அப்பநான் அந்தச் சீவனை ஆம்பிளையாய் பாக்கேல்லை. என்றை ஒம்பதாவது குழந்தையாய்த் தான் பார்த்தனான்” கிழவியின் கண்கள் பனித்தன.

பக்கத்து அறையில் இருந்த தாய் தகப்பனுக்கு கிழவி எப்படியும் கயல்விழியை மாத்திப் போடும் என நம்பிக்கை பிறந்தது.

“நீங்கள் ஒருநாளும் அவரைக் கோவிக் கேல்லையோ பாட்டி”

“கோவிச்சுத்தான் இருக்கிறன். சட்டியை தூக்கி உடைச்சு இருக்கிறன். கோபமும் மண் சட்டியோடை மண்ணாய் போகும். பாவம்! தன்னிலை பிழையெண்டால் கொஞ்சம் கணக்கவே அண்டைக்கு

கள்ளுக் குடிச்சிட்டு பிள்ளையளை மடியிலை தூக்கிவைச்சுக் கொண்டு அழுவார். பிறகுநான் தான் பேசிப்பேசி தலையிலை தேசிக்காய் வைத்து தேயவாக்கிறது. வெறியும் இறங்கிடும் கோபமும் போயிடும்”

“பாட்டி ஒருநாள் கூட தாத்தா உங்களுக்கு துரோகம் செய்யேல்லையோ...”

கிழவி ஒருநிமிடம் தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டாள்.

“உன்ரை வயசுக்குமீறிக் கேக்கிறாய்... தாத்தாவைப் போலை வயல் காணி வைச்சிருக்கிறவையைப் பற்றி கனகதையள் வாறதுதான். ஆனால் தாத்தாக்கு நான் சரியாய் ஆக்கிப் போட்டனான். அப்பிடித்தான் நடந்திருந்தாலும் எனக்கு தெரிஞ்சு நடந்திருந்தால்தான் கவலைப்பட்டிருப்பன்”

“எப்பிடிப் பாட்டி உங்களாலை இப்பிடி... ” கயல்விழியின் கண்கள் விரிந்தன.

“எடியே கொம்மாசரி.. நீசரி எதுசமைச்சாலும் செய்ய்தாலும் அளந்து அளந்து நிறுத்துத்தான் செய்யிறியள். ஆனால் எங்களுக்கு எல்லாம் கைஅளவு தான். அதை நாங்கள் நம்பி வாழ்க்கை நடத்தினம். நீங்கள் நம்பமாட்டீன் என்கிறியள். பொடியன் படிக்குமோ.. பெட்டைபடிக்குமோ... படிச்சால் வேலைகிடைக்குமோ... வேலைபோனால் வீட்டுவாடகை கட்டலாமோ எண்டு பயந்துபயந்துதான் தாலிகட்டுறியள். பிள்ளைக்கு குண்டிக்கு கட்டுறதுணிக்கும் கணக்கு போட்டுத்தான் பிள்ளை பெறுகிறியள். நாங்கள் அப்படியே? சட்டியிலை கிடந்ததுகளை வழிச்சு உருட்டித் திண்டுண்டு நிலாவெளிச்சத்திலை படுத்து எழும்பினனாங்கள். எட்டுப் பிள்ளையளைகளை பெத்துவளத்தனாங்கள். எதையாவது யோசித்தனாங்களோ சொல்லுபார்ப்பம்”

“கிழவிமடக்கிப் போட்டுது... பக்கத்து அறையில் இருந்த பெத்தவை இரண்டும் மகிழ்ந்தன.

“பாட்டி.. தாத்தாவை உங்களுக்குகொஞ்சம் எண்டாலும் தெரியும். ஆனால் முன்பின் தெரியாத ஒருத்தனோடே..”

“எப்பிடி கட்டிலில்லைபோய் படுக்கிறது எண்டு கேட்கிறியோ”

கயல்விழி ஓம் எனத் தலையாட்டினாள்.

“ஏன் ஆச்சி அதை அப்பிடிநினைத்துப் பாக்கிராய். உன்னை அவனும் அவனைநீயும் அன்பாக அரவணைக்கிறது என்றும்ட்டும் நினை. மிகுதியை உன்ரைஉடம்பும் அவன்ரைஉடம்பும் தாங்களே பார்த்துக் கொள்ளும்.”

கயல்விழி கிழுவியை வைத்தகண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தாள்.

“ஒருநாளைக்கு உந்தவெயில் போறதுக் கிடையிலை பின்னாலை இருக்கிற கடலுக்கை கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் நடந்துபோ. காலிலை இருக்கிற கூடு தலைக்குவாறது தெரியும். கடைசியில் தலையை முக்கிகுளி. உடம்புச்சூடு முழுக்க தீர்ந்துபோகும். அப்பிடித்தான் தன்ரை ஆம்பிளையோடே ஒருபொம்பிளை வைக்கிற உறவு”

“உண்மையாவோ பாட்டி”

“அப்பிடி இல்லாட்டி நீபிறந்திருக்கமாட்டாய். அந்தப் பொடியன் பிறந்திருக்கமாட்டான்”

அன்று இரவு முழுக்க கயல்விழியும் சுந்தரம் பாட்டியும் கதைத்துக் கொண்டே இருந்தார்கள்.

ஆனால் கிழவியொன்ன அனைத்தையும் கயல்விழியின் மனம் ஏற்றுக் கொண்டதைப் போல கிழவிக்குத் தெரியவில்லை.

கயல்விழிக்கு கண்கள் நித்திரைத் தூக்கத்தினால் சிவப்பதைக் கண்டபாட்டி “நாளைக்கு பேசுவோம்” எனஅவளை அனுப்பிவிட்டு தரையிலேயே சீலையின் முந்தானையை விரித்துகொண்டு படுத்துக் கொண்டாள்.

★ ★ ★

சுந்தரம் கிழவிக்கு அன்றிரவு முழுக்க தூக்கம் வரவில்லை.

சுந்தரத்தாரின் நினைவும் கயல்விழி அவர்களின் தாம்பத்தியவாழ்வு பற்றிகேட்டவையும் அவளை தூங்கவிடாமல் பிரட்டிக் கொண்டு இருந்தன.

எட்டாவது பிள்ளைபிறந்த சிலநாட்களில் தான் அது நடந்தது.

திருவிழாவுக்கு ஊருக்கு வந்த சின்னமேளக்காரி மேடையில் ஏறும் பொழுது தடக்கிவிழுந்தபோது ஏற்பட்ட கால் முறிவால் இவர்கள் ஊரிலேயே தங்கவேண்டியதாய் போயிற்று. சுந்தரத்தார்தான் அச்சமயம் கோயில் மணியகாரர் என்பதால் அவர்கள் வீட்டில் வைத்தே வைத்தியம் பார்த்தார்கள்.

சுந்தரத்தின் மனைவியிடம் சின்னமேளக்காரரை வீட்டுக்கு அணைப்பது நல்லதில்லை எனபலர் சொல்லியும் இருவரும் கேட்கவில்லை.

அன்று சிவபாக்கியம் வீட்டுக்குவிலக்கு.

சுந்தரத்தார் வீட்டின் முன் விறாந்தையில் படுத்திருந்தார்.

இரவு வெளிக்கு செல்வதற்காக சிவபாக்கியம் எழுந்துவந்தாள்.

அவள் கண்டகாட்சி அவரைஅதிரவைத்தது.

சின்னமேளக்காரி சுந்தரம் படுத்திருந்த இடத்திற்கு கிட்டவாக இரவில் அணியும் மெல்லியஆடையுடன் அவரைப் பார்த்துக் கொண்டுநின்றாள்.

சுந்தரத்தார் எந்த ஆட்டஅசைவும் இன்றி படுத்திருந்தார்.

அவர் தூங்கிக் கொண்டு இருந்தாரா? அல்லது தூங்கியதுபோல நடித்துக் கொண்டு இருந்தாரா?

இன்றுவரை சின்னம்மாவிடமிருந்து அதற்குப் பதில் தெரியவில்லை.

“தண்ணிகுடிக்க எழும்பிவந்தனான்” என அந்தச் சின்னமேளக்காரி தடக்கிதடக்கிச் சொன்னது இன்றும் காதில் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது.

இதுவும் சேர்ந்ததுதான் எங்கள் தாம்பத்தியம் என கயல்விழிக்குச் சொல்லமுடியாது. சுந்தரம் பாட்டி தூக்கமின்றி தவித்துக் கொண்டு இருந்தார்.

இந்தநினைவுகள் வரும் நாட்களில் அவரால் நன்கு தூங்கமுடிவதில்லை.

இந்த சம்பவத்துக்கு பிறகும் பத்தொன்பது வருசம் குடும்பம் நடத்திதான் சுந்தரத்தாரை நல்லவடிவாய் பாட்டி வழி அனுப்பிவைத்தவள். செத்தவீட்டுக்கு எட்டுப் பிள்ளையளும் வெளிநாட்டிலை இருந்து வந்து எல்லாம் வடிவாகச் செய்தவர்கள். அதுவரை அவர்கள் கிழவனுக்கு கிழவியும். கிழவிக்குகிழவனும் தான்.

சுந்தரத்தார் வந்துகிழவியின் தலைமாட்டிலை உட்கார்ந்தார்.

“பேத்தி என்ன சொல்லுறாள்”

“உங்கடை பேத்தி நான் சொல்லுறதைக் கேப்பாள் போலையெனில்லை. பி. எச். டீ பட்டம் வைச்சிக்கிற அளவுக்கு அதுகளுக்கு வைரம் பாய்ஞ்சமனம் இல்லை. எல்லாம் காத்தடிச்சால் முறிஞ்சுபோற கறிமுருங்கையள்..”

“என்ன மாமி நித்திரையிலை கதைக்கிறியள்... அறையிக்கை நல்லகட்டில் போட்டிருக்கு போய் படுக்கலாமே” மருமகன் சொல்ல கிழவிதன்னைச் சதாகிரித்துக் கொண்டாள்.

“கதைச்சுக் கொண்டு இருந்த அசதியிலை இதிலைபடுத்திட்டன்”

சுந்தரத்தாரை தன் கண்களில் இருந்து அகலவிடாமல் பாட்டி அறைக்குள் சென்றுபடுத்துக் கொண்டாள்.

★ ★ ★

“தம்பி நீ என்னசொல்லுறாய்? டெலிபோனிலையும்கதைச்சாச்சு... நேரிலும் பார்த்துகதைச்சாச்சு”

“ஆனால் உதுசரிவரும் போலையெனில்லை அம்மா”

“ஏனப்பு”

“கட்டினாலும் நான் என்றை வேலையிடத்திலை நல்ல புரோமசனுகள் எடுத்து, ஒரு நல்லநிலைக்கு வரும்வரை பிள்ளைபெத்துக் கொள்ளாமல் வாழ வேணுமாம் எண்டு கயல் சொல்லுறா”

தாய்க்காரி தன் மகனைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தாள்.

“திறனாய்வு” என்ற புனிதமான, அரித்தம் பொதிந்த வார்த்தைக்குக் கொச்சை ஏற்படுத்தாமல், ‘பத்தி எழுத்து’ என்று எனது எழுத்துக்களைக் கூறிக் கொள்வதில் நான் சங்கடப்படவில்லை” என்று நேர்மையாக எழுதுகின்ற ஒரு மனிதர்தான் கே.எஸ்.சிவகுமாரன், மணிமேகலைப் பிரசுரமாக 2010ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த அவரது ஒரு நூல் பற்றிய எனது கண்ணோட்டமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

நூலின் தொடக்கமே, கே.எஸ்ஸின் ஆங்கிலக் கட்டுரையிலிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்களைத் திரட்டி பேராசிரியர் திஸ்ஸ காரியவசம் எழுதிய கட்டுரையின் மொழி பெயர்ப்பாக அமைந்துள்ளது. (20ஆம்

நூற்றாண்டின் அடிச் சுவடுகள் - ஈழத்து இலக்கியம்’ என்ற இக்கட்டுரை மிகவும் கட்டுக்கோப்பாக, சிங்களச் சகோதரர்களின் புரிதலுக்கு ஏற்றவகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரையின் மூலகருத்தா என்பதில் கே.எஸ். பெருமைப் படலாம்.

தொண்ணூறுகளில் கே.எஸ்ஸின் மனதில் ஒரு விருப்பு எழுந்திருக்கிறது. சாகித்திய விழா மலர் ஒன்றிலே, ‘இன ஒற்றுமை-இலக்கிய வழி’ என்று அதனை அவர் பதிவு செய்துள்ளார். நல்லதோர் சிந்தனையின் தேறலாகத் திகழும் இக்கட்டுரையின் மீள்பிரசுரம், காலத்துக்கு உகந்ததொன்று. இன்றைய எழுத்தாளர்களில் கணிசமான எண்ணிக்கையானோர் கே.எஸ். பரிந்துரைக்கும் ‘இலக்கிய வழி’ யிலான மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் தற்போது ஈடுபட்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

‘பண்பாட்டு வேர்களை அறிந்துணர உதவிய பயணம்’ என்ற கட்டுரையில் காலக்கண்ணாடிக்கான கருத்துக்கள் இருப்பதாகப்படவில்லை. அதனை இத்தொகுப்பிற் சேர்க்காமலே விட்டிருக்கலாம். தொடர்ந்து வரும் ‘திருவனந்தபுரப் புனைகதைகள்’ பற்றிய கட்டுரையோ, நவீன இலக்கியப் பரிச்சயத்தை விழைவோருக்கு நல்விருந்து.

நூலின் இரண்டு அத்தியாயங்கள் பாரதியாரை மையமாக கொண்டவை. பாரதியின் ஏழு நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்ட சீனி விசுவநாதன் பற்றி கே.எஸ். எமக்கெல்லாம் ஞாபகப்படுத்துகிறார். ‘தமிழகம் தந்த மகாகவி’ என்ற திறனாய்வு நூல் உயர்கல்வி மாணவருக்குப் பெரிதும் பயன்படக்கூடியது எனவும் சுட்டிக் காட்டுகிறார். பாரதி பற்றிய ஆய்விலீடுபட்ட பலரது பெயர்களைப் பட்டியலாகத் தந்துள்ளார்.

புகழ்பெற்ற அமெரிக்கக் கவிஞர் வோல்ட் விட்மன் குறித்த பாரதியாரின் மதிப்பீடுகள் பற்றிப் பேசுகிறது. இன்னொரு கட்டுரை. ஒரு கவிஞர் பற்றிய இன்னொரு கவிஞரின் கருத்துக்களை கே.எஸ். தந்திருப்பது சிலாகிக்கத்தக்கது.

‘போதை தரும் எழுத்துநடை’ என்ற கட்டுரையில் ஒருவசனம் இப்படி அமைந்துள்ளது. “என்ன இருந்தாலும் லா. ச. ராவும், மௌனியும் சாண்டிலியனை விட கவித்துவத்தில் எவ்வளவோ தேவலை”. என்னதான் போதை தரும் எழுத்தில் மயங்கினாலும் ‘தேவலை’ என்று கே.எஸ். எழுதியிருப்பது ஆச்சரியமூட்டவே செய்கிறது.

காலக்கண்ணாடியில் ஓரு கலை-இலக்கியப் பார்வை நூல் பற்றிய குறிப்புகள்

● வசந்தி தயாபரன்

தமிழக இதழ்கள், நம்நாட்டு இதழ்கள் என்பவற்றில் வெளிவந்த, மனதில் நிற்கும் சில கருத்துக்களைத் தொட்டுக் காட்டுவன மேலும்கு கட்டுரைகள். ‘தாமரையில் வல்லிக்கண்ணன் கவிதை பற்றிக் கூறிய கருத்துக்களைப் பதிவு செய்யும் அதே சமயம், ‘பின் நவீனத்துவம்’ என்ற மொழிபெயர்ப்பை விடவும் பதம் சரியானதாகப் படுவதாகக் கூறும் கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரனின் கருத்தையும் பதிவுசெய்கிறார். எந்தவொரு கருத்தையும் புறந்தள்ளாமல் வாசகர்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கும் கே. எஸ்ஸின் தனித்துவம் பாராட்டற்குரியது. அவரது இன்னொரு பண்புதான் நம்மவர் கௌரவம் பெறுவதையிட்டு, தானும் புளகாங்கிதமடைவது. தமிழ்நாட்டு வானம்பாடி இதழிலே ஈழத்துக் கவிஞர் சிலரின் படைப்புக்கள் வெளியாகியமை, 1982இல் ஈழத்துக் கவிதைச் சிறப்பிதழ் வெளிவந்தமை எல்லாமே அவரை மகிழ்வித்துள்ளன. அது குறித்து ‘தினகரன்’ பத்திரிகையில் கே.எஸ். எழுதியுள்ள கட்டுரை, சுவையானது.

கவிதை பற்றிய பல கட்டுரைகள் நூலில் இடம்பிடித்துள்ளமை கண் கூடு. நுஃமானின் கவிதைகளைத் தனியாக ஆராய்கிறார். ‘அக்னி என்றொரு கவிதை ஏடு’ என்று மேலுமொரு கட்டுரை சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. கே.எஸ். கவிதையில் தன்னை இழக்கும் உள்ளம் படைத்தவர் என்பது இக்கட்டுரைகளினூடே வெளிப்படுகிறது. தனக்கும்

பக்கச்சார்பு உண்டென்றும், அகவுணர்ச்சிப் பாடல்களே தன்னை அதிகம் கவர்கின்றன வென்றும் ஒளிக்காமல் ஒத்துக் கொள்ளும் கே. எஸ்ஸை நாமும் இரசிக்கிறோம்.

மேனாட்டு இலக்கியம், மேலைக் கலையுலகம், சிந்தனை மரபு என்பன குறித்த நூல்கள் பற்றிய முழுமையான விபரங்களை வேறு சில கட்டுரைகள் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. 'கன பரிமாணம்' என்ற தலைப்பிலான இக்கட்டுரைகளின் தரமும் கனதியாகவே உள்ளது.

ஒலிபரப்புத் துறையில் தனது நுழைவு, அனுபவம் பற்றியெல்லாம் ஆதியோடந்தமாகப் பகிர்ந்து கொள்கிறார் நூலாசிரியர். கீழ்க்கண்ட வரிகள் அவரது அனுபவத்துக்குச் சான்று பகர்கின்றன.

'இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திலிருந்து நான் கற்றுக் கொண்டவை ஏராளம். ஒலிபரப்புத் துறையில் மாத்திரமன்றி உலக அனுபவத்தையும், நெருக்கடிகளைச் சமாளிக்க உதவக் கூடிய உத்தி முறைகளையும் இலங்கை வானொலி கற்றுத் தருகிறது'.

மொத்தத்தில் இலங்கை வானொலி தொடர்பான கே. எஸின் பகிர்வுகள் ஏனையவற்றிலிருந்து வேறுபட்டுத் துலங்குகின்றன. எனது தந்தையின் மாணவரான ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரனின் பஸ்துறைப் புலமை பற்றியும் இலங்கை வானொலியின் முன்னாள் தமிழ்ப்பிரிவுத் தலைவரும், எனது தந்தையின் ஒரு சாலை மாணாக்கரும் நெருங்கிய நண்பருமான விவியன் நமசிவாயத்தின் ஆளுமை பற்றியும் கே. எஸ்ஸின் அவதானிப்புகளை, மிகச் சரியானவை எனக்கூறுவதில் எனக்கு மகிழ்ச்சியே. நான் அவர்களை என் இளவயதிலே நன்கு அறிந்திருந்தேன்.

பேராசிரியர் எதிரிவீர சரத்தந்திர இந்நாட்டின் அரிய கருவூலங்களில் ஒருவர் என அவர் பற்றி எழுதுகிறார், நூலாசிரியர் - சிங்கள நாடகத்துறையின் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்த 'மனமே' பேராசிரியரின் படைப்பு. இந்த மரபுவழி சிங்கள நாட்டுக்கூத்துக்கான ஊற்றுக்கண், எமது தமிழ் வடமோடி, தென்மோடி கூத்து அசைவுகளும் மெட்டுக்களுமே என அவர் கே. எஸ்ஸிடம் ஒளிவு மறைவின்றிக் கூறியதாக ஒரு செய்தி இங்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது நம்நாட்டு நாடகங்கள் மீதான ஒளியைப் பாய்ச்சி இருள் கழைந்து நிற்கின்றது.

கே.எஸ்ஸின் இந்நூல், நீண்டதொரு காலப்பகுதியை ஒருங்கே நோக்குகின்றது. கண்ணாடி

எதையும் மிகைப்படுத்திக் காட்டாதது. இந்நூல் காலக் கண்ணாடியாக சில தசாப்தங்களைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. எந்த ஒரு விடயம் பற்றியும் பொதுவானதும் சிறப்பானதுமான இருவேறு பார்வைகளையும் முன்வைப்பது, நூலாசிரியரது பண்பு. குழுச் சார்பில்லாமல் எழுதுவதால் ஒரு வெளிப்படையான கபடற்ற தன்மை. எவரையும் புண்படுத்தாத மென்மை என்பன. கே.எஸ்ஸை எமது மதிப்பீட்டில் உயர்த்தி வைக்கின்றன.

நூலின் அட்டைப்படத்தில் கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டியது, பிரசுரத்தாரது தலையாய கடமை.

பின் அட்டையில் கே.எஸ்ஸின் நட்பு ஒளிரும் கண்களும், வீசீகரமான முகமும் எம்மைக் கவர்கின்றன. அருகிலேயே 'இவரைத் தெரிய வேண்டுமா?' என்ற சிவப்பு நிற எழுத்துக்கள் தெரிந்து கொள்வதா, தெரிவு செய்வதா? குழம்பித்தான் போகிறோம்! ஒப்பு நோக்காளரின் அசட்டையும் கவலையளிக் கிறது பச்சாத்தாபம். பச்சாத்தாபம் என்றும், கீசகவதம் - கீசகவதம் என்றும் அண்மைக் காலத்தில் வேகமாகப் பரவிவரும் தொற்றுநோய்க்கு இந்நூலிலும் சில சொற்கள் ஆளாகியுள்ளன.

ஒரே வகையான எழுத்துக்களை வாசித்து, ஒரே விதமான சிந்தனைச் சுழலில் சிக்கிவிட்ட வாசகர்களை, புதிய - பரந்த வாசிப்புத் தளங்களுக்கு இட்டுச் செல்வன. கே. எஸ்ஸின் நூல்கள். மிதமிஞ்சிய சிலாகிப்போ, கண்டிப்பான சொல்லாடல்களோ இன்றியே, எழுத்தாளர்களுக்குக் குட்டுவைப்பதும் தட்டிக் கொடுப்பதும் கே.எஸ் ஒரு நல்லாசிரியர் என்பதை நிறுவுகின்றன.

நூலின் ஒரிடத்தில் தனக்கு மிகவும் பிடித்தமான வரிகள் என கே. எஸ். சொல்வன, இவை:

'கிழவனுடைய அறிவு முதிர்ச்சியும், நடு வயதினனது மனத்திடமும், இளைஞனது உற்சாகமும் - தேவர்களே எனக்கு எப்போதும் நிலைத்திருக்க அருள் செய்க !'

கூடவே, 'ஒரு சிறுவனின் பிடிவாதம், முகச்சிணுக்கம்' என்ற தொடரையும் கே.எஸ்ஸிற்குச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என நான் கருதுகிறேன். இவற்றின் ஒன்று திரண்ட வடிவந்தான், பேராசிரியர் நுஹான் சொல்கின்ற 'கே.எஸ். என்ற நாகூக்கான விமர்சகர்! அவரது பார்வையும் அளவுகோலும் அவருக்கே உரியன.

'ஞானம்' 150^{ஆவது} இதழ் "அடித்துப் போர்க்கால இலக்கியச் சிற்பத்தொடர்" க மலர்கிறது. படைப்பாளிகளிடமிருந்து ஆக்கங்களை எதிர்ப்பார்க்கிறோம். - ஆசிரியர்

வாழ்க்கைப் பாலம்

ஏகாங்கி

திடீர்திடீரென்று சிலர்
காணாமற்
போகிறார்கள். காரணம்,
அவர்கள் அந்த
ஓட்டைகளினூடாக
கீழே
ஓடிக்கொண்டிருக்கும்
ஆற்றில்
விழுந்துவிடுகிறார்கள்.

ஒரு நீண்ட பாலம். அது மிகவும் அகலமானது. அந்தப்பாலத்தின்கீழ் பெரிய ஆறு ஒன்று ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. பாலத்தின் தொடக்கத்தையும் முடிவையும் அறியமுடியாதபடி இரண்டு எல்லைகளையும் கருமுகில் மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

பாலத்தினூடாக சனங்கள் நிறையப்பேர் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் நடந்துகொண்டும், சிலர் ஓடிக்கொண்டும், துள்ளி விளையாடிக் கொண்டும், வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டும் போவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவர்களில் ஆண்கள், பெண்கள், பிள்ளைகள், முதியவர்கள், ஏழைகள், பணக்காரர்கள், வெவ்வேறு சமுதாயத்தினர், வேறுவேறு இனத்தவர்கள் எனப் பலதரப்பட்ட மக்கள் அப்பாலத்தின் மேல் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பாலத்தின் தொடக்கத்திலுள்ள கருமுகிலுக் கூடாக யார் தோன்றுவார்கள். எத்தனை பேர் தோன்றுவார்கள் என்று எவருக்கும் தெரியாது. அதேபோல, பாலத்தின் மறுபக்கத்திலும் கருமுகில் மறைத்துக்கொண்டிருக்கிறபடியால், பாலத்தின் முடிவு எங்கே, நாம் எவ்வளவு தூரம் போகவேண்டி யிருக்கிறது, எமது பயணம் எப்போது முடியும், நாம் அடுத்த கரைக்காவது எப்போது போய்ச்சேருவோம், அடுத்த கரையில் என்னதான் இருக்கிறதோ, நாம் எதற்காக இந்தப் பாலத்தின்மேல் போகிறோம், எங்கிருந்து புறப்பட்டோம், என்ற விபரங்கள் எதுவுமே எவருக்கும் தெரியாது. சும்மா போகிறோம், அவ்வளவுதான். மிகுதியெல்லாம் ஒரே மர்மம்.

ஆனால், சனங்களில் எவராவது அவற்றைப் பொருட்படுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. நடப்பவரும், ஓடுபவரும், சும்மாளமடிப்பவரும், மற்றவரை இடித்துத்தள்ளி விட்டு ஓடுபவரும், குழக்களாகச் சேர்ந்து சண்டையிட்டுக்கொண்டு போகிறவர்களும், கைகால் ஊனமுற்றவர்களும், கவலைதோய்ந்த முகத்துடன் போகிறவர்களும், கட்டி அணைத்தபடி இன்பம் துய்த்துக்கொண்டு போகிற சோடிகளும், எல்லோரும் தொடர்ந்து போய்க்கொண்டே யிருக்கிறார்கள்.

சாரிசாரியாக தொடக்கத்திலுள்ள கருமுகிலுக் கூடாக மக்கள் தோன்றுவார்கள்.

ஆனால், பாலத்தின் முடிவை அவர்கள் எவரும் சென்றடைவதாகத் தெரியவில்லை.

ஏனெனில், பாலத்தில் நிறைய ஓட்டைகள் அமைந்திருக்கின்றன. அவை கண்ணுக்குப்

புலப்படா, ஓட்டைகள் எங்கெங்கு இருக்கின்றன என்று எவருக்குமே தெரியாது, போய்க் கொண்டே யிருக்கிறார்கள். ஆனால், திடீர் திடீரென்று சிலர் காணாமற் போகிறார்கள். காரணம், அவர்கள் அந்த ஓட்டைகளினூடாக கீழே ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஆற்றில் விழுந்துவிடுகிறார்கள். ஆற்றில் விழுந்தால் மீட்சியில்லை. அவ்வளவுதான்.

ஓட்டைகள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்று பார்வைக்குத் தெரியாதல்லவா!

யார் யார் ஓட்டைகளினூடாக விழக்கூடும், எப்போது விழுவார்கள் என்று எவரும் அறியமுடியாத நிலையில் கூட, தொடர்ந்து போய்க்கொண்டே யிருக்கிறார்கள்.

தொடக்கம் தெரியாது கருமுகிலினூடாகத் தோன்றுகிறார்கள், போகும் வழியில் ஓட்டை களினூடாக விழுந்து மறைந்துவிடுகிறார்கள், என்பதெல்லாவற்றையும் மக்கள் தெரிந்திருந்தும் அவர்கள் தெரிபட்டுக்கொண்டும், போட்டிபோட்டுக் கொண்டும், சிலர் கவலையற்றும், சிலர் கவலையோடும், சிலர் குதுகலமாகவும் போய்க்கொண்டே யிருக்கிறார்கள். முன்னுக்குப் போய் மறைந்தவர்களைப் பார்த்த அனுபவத்தைக் கொண்டு பாலத்தில் ஓட்டைகளுண்டு, அவற்றினூடாக விழவேண்டிவரும் அது நிச்சயம் என்று தெரிந்திருந்தும் அதுபற்றிய கவலையே இல்லாமல், பாலத்தின் மறுஎல்லைக்குப் போய்ச்சேருவோம் என்ற அசாத்தியத் துணிவுடன் போய்க்கொண்டேயிருக்கிறார்கள்.

இந்தப் பயணத்துக்கு முடிவேயில்லை. இது காலங்காலமாக, பல யுகங்களாக தொடர்ந்து நடந்துகொண்டேயிருக்கும் நிகழ்ச்சியாகும். இது அவசியம் நடந்தே ஆகவேண்டியது உலகநியதி.

இந்த மனிதரைப்பற்றி, கருமுகிலுக்கூடாக அவர்களை அனுப்பிவைத்த கடவுள் தான் அறிவார். ஏனெனில், அவர் திட்டமிட்டபடி தான், பாலமும், அதில் ஓட்டைகளும், கீழே ஆறும், அமைந்திருக்கின்றன. பயணிகள் அதை அறிந்த தில்லை. அறிய எவருக்கும் விரும்பமும் இல்லை. அது அவர்களின் விதி.

இலங்கை வானொலி எங்கே செல்கிறது?

-கலாநிதி குரை மனோகரன்

இலங்கை வானொலி நீண்டகால ஒலிபரப்புப் பாரம்பரியம் கொண்டது. பல சிறந்த அதிகாரிகளையும், தயாரிப்பாளர்களையும், அறிவிப்பாளர்களையும் கொண்டதாக விளங்கி வந்துள்ளது. தனக்கெனத் தனியான பெருமையைக் கொண்டு வளர்ந்து வந்துள்ள நிறுவனம் அது. கடல்கடந்தும் தனது சிறப்பை நிலைநாட்டி வளர்ந்து வந்திருக்கிறது.

இலங்கை வானொலியின் தமிழ் ஒலிபரப்புகளும் தரம்வாய்ந்தவையாக விளங்கிவந்தன. இலங்கை வானொலியின் வர்த்தக சேவையாக இருந்து பின்னர் 'தென்றலாக' மாறிய ஒலிபரப்பும் தரம்வாய்ந்த ஒலிபரப்பாளர்களைக் கொண்டதாக விளங்கிவந்தது. மயில்வாகனம், பரராசசிங்கம், அப்துல் ஹமீட், ராஜேஸ்வரி சண்முகம், கே.எஸ். ராஜா, நடராஜசிவம், புவனலோஜனி போன்ற ஆழமையிக்க அறிவிப்பாளர்கள் இச்சேவையில் சேவை புரிந்தனர். ஆனால் இன்றோ நிலைமை தலைகீழாகிவிட்டது. இதனை ஏயும்.தாஜ் என்ற கவிஞர் (இலங்கை வானொலி அறிவிப்பாளர்) 'இது உங்கள் காலம்!' என்ற கவிதையில் பின்வருமாறு தெரிவித்தார்.

"எவ்வளவுவோ

இனிமையாய் இசையாய்

பறவைகள் வந்து

நின்று பாடிய தென்றலின் கிளையில்

பருந்துகளும் கூழுகளும் வந்து

மாமிச வாடை!"

பேரின வாத்ச்சிந்தனையும் தவறான போக்குகளும் கொண்ட சில வானொலி அதிகாரிகளுக்கு (எல்லொரும் அல்ல) தமது சுயநலத்திற்காகச் சாமரை வீசும் சில தமிழ் அறிவிப்பாளர்கள் இலங்கை வானொலியில் இருக்கிறார்கள். தமது சுயபலத்தில் நம்பிக்கையில்லாத இவர்கள், பிறரை அண்டிவாழவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

திறமைவாய்ந்த எத்தனையோ தமிழ் அறிவிப்பாளர்களும், தயாரிப்பாளர்களும் 'இலங்கை வானொலியை விட்டுத் தப்பினோம் பிழைத்தோம் என்று ஓடிவிட்டார்கள். அண்மையில் கொழும்பில் நடைபெற்ற கவிதைநூல் வெளியீட்டுவிழா ஒன்றுக்குத் தலைமை வகித்துப்பேசிய பிரபல அறிவிப்பாளர் பீ. எச். அப்துல்ஹமீட் "நான் இலங்கை வானொலியில் ஏற்பட்டிருந்த சூழ்நிலைக்கு முகம்கொடுக்க முடியாமல் ஓடிவிட்டேன். ஆனால், கவிஞர் தாஜ், தமக்கு ஏற்பட்ட பல்வேறு சவால்களுக்கும் முகம் கொடுத்து, ஓர் ஒலிபரப்புப் போராளியாகத் திகழ்கிறார்" என்று குறிப்பிட்டார். அன்றைய விழாவின்போது தனிப்பட்ட முறையில் என்னிடம் கலந்துரையாடும்போது கூட அப்துல் ஹமீட் இலங்கை வானொலியில் தமக்கேற்பட்ட பிரச்சினைகளை

திறமைவாய்ந்த
எத்தனையோ தமிழ்
அறிவிப்பாளர்களும்,
தயாரிப்பாளர்களும்
இலங்கை வானொலியை
விட்டுத் தப்பினோம்
பிழைத்தோம் என்று
ஓடிவிட்டார்கள்.

என்னோடு பகிர்ந்துகொண்டார். அந்த அளவுக்கு இலங்கை வானொலி இன்று தடம்புரண்டு கொண்டிருக்கிறது.

முன்னர் அதிகாரிகள், தமிழ் ஒலிபரப்பில் தவறுகள் நேரிடும் போதெல்லாம் தட்டிக்கேட்டார்கள். இன்று அந்தநிலை மாறிவிட்டது. தடி எடுத்தவன் எல்லாம் சண்டப் பிரசண்டன் என்பது போல, வாயைத்திறக்கத் தெரிந்தவர் எல்லாம் தம்மை அறிவிப்பாளர்கள் என்று நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். வாசிப்பு அறிவு, பொதுஅறிவு, உலகஞானம் போன்ற இவை எதுவும் இன்றி அறியாமையில் மூழ்கியவர்களாக இலங்கை வானொலியில் சில அறிவிப்பாளர்கள் இருக்கின்றனர். முன்னர் இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் சினிமா நட்சத்திரங்களுக்கு அடுத்த புகழ் வானொலி அறிவிப்பாளர்களுக்கே இருந்தது. ஆனால், இன்று அந்த நிலை மாறிவிட்டது.

இலங்கை வானொலியில் சில திறமை வாய்ந்த அறிவிப்பாளர்கள் இன்னமும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஜெகன்மோகன், ஜெயலட்சுமி சந்திரசேகர், நாகபூஷணி, முருகேசு ரவீந்திரன், ஜெயந்தி, தாஜ் போன்ற சிறந்த அறிவிப்பாளர்கள் இலங்கை வானொலியில் இருக்கிறார்கள் என்பது மனத்துக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. இவர்களாலேயே இலங்கை வானொலி இன்றும் ஓரளவாவது தன்பெருமையைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள முடிகிறது.

இலங்கையில் பல்வேறு வானொலிச் சேவைகளும் இடம்பெறுவதால், தாய் என்ற தானத்தில் இருக்கும் இலங்கை வானொலியும் போட்டி நிலையை எதிர்கொள்ளவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது.

தொலைக்காட்சிச் சேவைகள் பொதுவாகவே வானொலிகளுக்குச் சவால்களாக விளங்குகின்றன. இவை அனைத்தோடும் பழம்பெரும் இலங்கை வானொலி போட்டியிடவேண்டியிருக்கிறது. இந்நிலையில் இலங்கை வானொலியில் இடம்பெறும் சில நிகழ்ச்சிகள் அதன் தரத்தை மிகவும் குறைத்து விடுவனவாகவும் அமைந்து விடுகின்றன.

இலங்கை வானொலி பல நல்ல தரமான நிகழ்ச்சிகளை இன்றும் ஒலிபரப்புகின்றது. ஆயினும் அதன் ஒருசில நிகழ்ச்சிகள், அது இதுவரை கட்டிக்காத்துவந்த பெருமையை அப்படியே உடைத்துவிடுகின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானது காலைவேளைகளில் ஏழுமணிமுதல் ஒன்பது மணிவரை ஒலிபரப்பாகும் 'எங்கேயும் எப்போதும்' என்ற நிகழ்ச்சி. காலைவேளைகளில் நேயர்கள் யாருக்காவது கொஞ்சம் ஓய்வுகிடைத்தால் சும்மா வேடிக்கையாக இந்த நிகழ்ச்சியைக் கேட்டுப்பார்க்கலாம். நாள்தோறும் இந்த நிகழ்ச்சியைக் கேட்க எனக்கு நேரம் கிடைக்காவிட்டாலும் அவ்வப்போது நேரம் கிடைக்கும்போது பொழுதுபோக்காக நான் இதனைக் கேட்பதுண்டு.

இந்த நிகழ்ச்சியை நடத்தும் இருவரில் ஒருவர் விஷயம் இல்லாவிடிலும் வானொலிக்கேற்ற குரல்வளம் கொண்டவர். மற்றவரிடம் அது கூட இல்லை. ஏதோ ஒரு மனிதக்குரல் என்று வானொலியில் பேசுகிறது என்று நினைத்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். வானொலிக்கு குரல்வளம் மிகவும் முக்கியமானது. ஆனால் இந்த 'அறிவிப்பாளர்' மிகவும் அதிர்ஷ்டக்காரர். குரல்வளம் என்ற முக்கிய அம்சம் இல்லாமலே வானொலியில் இவ்வளவு காலமாகக் காலத்தை ஓட்டிவந்திருக்கிறார். வானொலியிலே தமிழில் வசனங்களைக்கூட அழகாக, ஒழுங்காகப் பேசத்தெரியாமல் அவர் தடுமாறிக் கொண்டிருப்பார். பேசும் ஒவ்வொரு வசனத்துக்கிடையிலும் ஆ...ஆ...ஆ என்று இழுத்துக்கொண்டே இருப்பார். வானொலியில் அடிக்கடி வாய்விட்டுச் சிரிப்பது இவரது வழமை. இவற்றையெல்லாம் சகித்துக்கொண்டுதான் இலங்கை வானொலி நேயர்கள் இந்த இரண்டு மணித்தியால நிகழ்ச்சியைக் கேட்கவேண்டும். இந்த நிகழ்ச்சியிலே பெரும் பரிதாபத்துக்குரிய பாத்திரம் இந்த அறிவிப்பாளர்கள்தான். குரலும் சரியில்லை, தமிழும் வராது. ஏதோ சிரித்துச்சிரித்து நாள்தோறும் இரண்டு மணித்தியாலங்களைச் சமாளித்துவிடுவர்.

எப்போதாவது அருமையாக மூன்றாம் நபர் ஒருவரும் இந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்வார். ஆனால் ஒவ்வொருநாளும் ஒலிப்பதிவில் அவரது குரல் ஒலிக்கும். இந்த இரண்டு அறிவிப்பாளர்களையும்விட குரல்வளமும் திறமையும் அதிகம் கொண்டவர் அவர். சிறந்த ஒலி-ஒளிப்பாளர். ஆனால் திறமை இருந்தும் தன்னம்பிக்கை இல்லாத காரணத்தால், பேரினவாதிகளுக்குப் பிடிக்கும் விடயங்களிலேயே ஈடுபடுகாட்டி, அவர்களுடனான தமது ஒட்டுறவை மென்மேலும் வலுப்படுத்திக்கொள்வார். சுப்பிரமணிய சுவாமி போன்ற அரசியல் கோமாளிகள் இலங்கைக்கு வந்தால் ஓடித்திரிந்து கலைத்துப் பிடித்துப் பேட்டிகண்டு ஒலிபரப்பி, பேரினவாதிகளிடத்து நற்பெயரைச் சம்பாதித்துக் கொள்வார். ஓகஸ்ட் மாதத்தில் சுவாமி மீண்டும் இலங்கை வருவதாகப் பேச்சு அடிபட்டது. அப்போது மீண்டும் இவர் சுவாமியைக் கலைத்துப் பிடித்து பேட்டி எடுத்து ஒலிபரப்புவார் என்று நம்பலாம்.

அருமையாக அவ்வப்போது இந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டாலும் தாமும் மற்றைய இருவருக்கும் சளைத்தவர் அல்லர் என்பதைத் தாராளமாகக் காட்டிக்கொள்வார்.

இந்தக் காலவேளை நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்ளும் அறிவிப்பாளர்கள், அந்தச்சமயத்தில் ஏனோ தாங்கள் வானொலி அறிவிப்பாளர்கள் என்பதை வசதியாக மறந்துவிடுகிறார்கள். விசுவாசம்மிக்க கட்சி ஊழியர்கள் போலவே இரண்டு மணித்தியாலமும் அவர்கள் நடந்து கொள்கிறார்கள். பேரினவாதிகளுக்குப் பிடித்த விடயங்களையே நாள்தோறும் வானொலியில் பேசி, வானொலி நேயர்களை மூளைச்சலவை செய்ய முயற்சிக்கிறார்கள். முதல்மணித்தியாலத்தில் பத்திரிகைச் செய்திகளை எதிர்பார்க்கும் போதும்சரி அடுத்து மணித்தியாலத்தில் ஏதாவது தலைப்பில் நேயர்களோடு உரையாடும் போதும் சரி, கட்சித் தொண்டர்களைப் போன்றே நடந்துகொள்கிறார்கள். தங்களது ஆழமை ஆற்றல் எல்லாவற்றையும் (அப்படி ஏதாவது இருந்தால்) கிடப்பில் போட்டுவிட்டு அதிமேதாவிகள்போல நிகழ்ச்சியில் நடந்து கொள்கிறார்கள். பேரினவாதிகள் என்ன நினைக்கிறார்களோ, என்ன சொல்கிறார்களோ, அவற்றைத் தமிழில் தருவதை தம்பணி என்று இவர்கள் கருதுகிறார்கள்போலும்.! "என் கடன்(இவ்வாறு) பணி செய்து கிடப்பதே" என்பதே இவர்களது ஒரே இலட்சியம். எப்போதும் தமிழ் மக்களது பிரச்சினைகளைப் பேரினவாதப் பார்வையில் பார்ப்பது இவர்களது வழக்கமாகிவிட்டது. இதனால், அவ்வப்போது உலக அறிவும் விஷய ஞானமும் நேர்மையும் துணிச்சலும் கொண்ட வானொலி நேயர்களால் தொலைபேசிமூலம் இவர்கள் குட்டுப்படுவதும் உண்டு. அப்போது அசடுவழியும் சொற்களாலே தம்மைச் சமாளித்துக்கொள்வார். அறிவிப்பாளர்கள் சில ஊடகங்களில், அவற்றின் கட்டுப்பாட்டு நிலைக்கேற்ப பணியாற்ற வேண்டியிருந்தாலும் நேர்மையும், தன்னம்பிக்கையும், நிதானமும் துணிச்சலும் அவர்களுக்கு அவசியம். அவற்றையெல்லாம் இவர்களிடம் எதிர்பார்ப்பது வீண். ஆனால் தாங்கள் விமர்சனத்துக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் என்று நினைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

அண்மையில்(15-07-2012) கொழும்பில் நடைபெற்ற ஏயும் தாஜின் இருக்கும்வரை காற்றை எற்ற கவிதை நூல் வெளியீட்டின்போது, எனது நூல் விமர்சனத்தில் இலங்கை வானொலி பற்றியும் குறிப்பிடவேண்டி ஏற்பட்டது. குறிப்பிட்ட கவிஞர் இலங்கை வானொலி அறிவிப்பாளர் என்பதாலும், அந்த நூலில் இடம் பெற்றுள்ள ஒரு கவிதை இலங்கை வானொலியின் தென்றல் ஒலிபரப்பு பற்றியதாகவும் இருந்தமையாலும் நானும் இலங்கை வானொலி பற்றியும் அதன் தென்றல் ஒலிபரப்பு பற்றியும் குறிப்பிடப்படவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. எனது உரையின்போது நான் இங்கு குறிப்பிட்ட 'எங்கேயும் எப்போதும்' என்ற நிகழ்ச்சிப்பற்றிய விமர்சனக் கருத்துகளையும் முன்வைத்தேன்.

விழா முடிந்த பின்னர், இலங்கை வானொலியின் சில அறிவிப்பாளர்கள் உட்பட பலரும் "இலங்கை வானொலி பற்றித் துணிச்சலான கருத்துக்களை முன்வைத்தீர்கள்." என்று தமது பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்தனர். நிறைகளைப் பாராட்டுவதற்கும் குறைகளை விமர்சிப்பதற்கும் நான் ஒருபோதும் தயங்குவதில்லை.

அந்த விழாவிலும் நான் அவ்வாறே செயற்பட்டேன்.

குறிப்பிட்ட கவிதைநூல் வெளியீட்டு விழாவுக்கு வருகை தந்திருந்த, நான் முன்னர் குறிப்பிட்ட இரு அறிவிப்பாளர்களுக்கும் மிக வேண்டிய அரைகுறையச் செவிடுகள் சிலர், நான் பேசியதை அரைகுறையாக விளங்கிக்கொண்டு தப்பும் தவறுமாக அவர்களிடத்தில் தெரிவித்தனர். “கேள்விச் செவியன் ஊரைக் கெடுத்தான்” என்பது போல அந்த விழாவுக்கு வருகை தராத குறிப்பிட்ட இரு அறிவிப்பாளர்களும் தீர் விசாரிக்காமல் “எங்கேயும் எப்போதும்” நிகழ்ச்சியில் அடுத்தடுத்து இரண்டு நாட்கள் என்மீது வசைமாரி பொழிந்ததாக, என்மீது அபிமானம் கொண்ட பல வானொலி நேயர்கள் தொலைபேசிமூலம் என்னிடம் தெரிவித்தனர். இவற்றுள் ஒருநாள் நிகழ்ச்சியை என்னால் கேட்க முடியவில்லை. 17-07-2012 இல் இடம்பெற்ற ‘எங்கேயும் எப்போதும்’ நிகழ்ச்சியில் என் பெயரைக் குறிப்பிட்டு ஏறத்தாழப் பத்துநிமிடங்கள் தாறுமாறாக என்மீது இரு அறிவிப்பாளர்களும் வசைமாரி பொழிந்ததை நான் செவிமடுத்தேன். இதுவரையில் இலங்கை வானொலியில் தனிப்பட்ட ஒருவரைப் பெயர்குறிப்பிட்டு அவதூறு செய்த நிகழ்ச்சி எதுவும் இடம்பெற்றிருக்கவில்லை. இலங்கை வானொலியின் வரலாற்றில் இவ்வாறு நடைபெற்றமை இதுவே முதற்தடவையாகும். இதன்மூலம் இலங்கை வானொலிக்கு இருந்த கொஞ்சநஞ்ச மதிப்பையும் பெருமையையும் குறிப்பிட்ட இரு அறிவிப்பாளர்களும் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டனர். மிகவும் கீழ்த்தரமாகப் பண்பற்ற முறையில், மனித உரிமையை மீறும் வகையில் மோசமான வார்த்தைப் பிரயோகங்களைப் பயன்படுத்தி இருவரும் ஆளுக்காள் என்மீது வசைபாடினர். இதன்மூலம் இலங்கை வானொலியின் மிகமோசமான, தரக்குறைவான அறிவிப்பாளர்கள் தாங்கள்தான் என்பதை அவர்கள் இருவரும் போதுமான அளவுக்கு நிரூபித்துவிட்டனர். என்மீது சேறுபூசுவதாக நினைத்து தமக்குத்தாமே சேற்றை வாரியள்ளிப் பூசிக்கொண்டனர்.

குறிப்பிட்ட விழாவின்போது ‘எங்கேயும் எப்போதும்’ நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்ற ஒரு விடயத்தையும் சுட்டிக்காட்டியிருந்தேன். சிலவாரங்களுக்கு முன், அந்த நிகழ்ச்சியில் பத்திரிகைச் செய்திகளை வாசித்த ஒரு பெண் பயிற்சி அறிவிப்பாளர், “பட்டாளி மக்கள் கட்சி” என்று வாசித்தார். உடனே அருகில் இருந்த இவர்களில் ஒருவர் “பட்டாளி மக்கள் கட்சி” என்று திருத்தினார். அவர் திருத்தியது உண்மையில் நல்ல விடயம். அந்த விடயத்தை விழாவில் குறிப்பிட்டு “பொது அறிவு இல்லாதவர்கள்தான் இப்போது இலங்கை வானொலியில் அறிவிப்பாளர்களாக இருக்கிறார்களோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது” என்று கூறினேன். நான் குறிப்பிட்டது பயிற்சி அறிவிப்பாளரையே. அதை அரைகுறையாக விளங்கிக்கொண்ட வானொலிக்காரர்கள் யாரோ, நான் தவறாத திருத்திய ஆண் அறிவிப்பாளரையும் சேர்த்துக் குறைகூறியதாகச் சொல்ல, அவரும் அதை அப்படியே நம்பி, வானொலியிலும் குறிப்பிட்டார். அத்தோடு வாசிப்பில் தவறுவிட்ட அந்தப் பெண் பயிற்சி அறிவிப்பாளருக்கு பாராட்டுப் பத்திரமும் வாசித்தார். “அந்தப் பெண் பயிற்சி அறிவிப்பாளர் பேராசிரியர்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்” என்பதே அவர் சொற்களால் வழங்கிய பாராட்டுப் பத்திரம். பேராசிரியர்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பயிற்சி

அறிவிப்பாளரே இப்படித் தப்பும் தவறுமாக வாசிக்கிறார் என்றால், மற்றவர்களின் நிலை என்ன?

வானொலியில் குறிப்பிட்ட இரு அறிவிப்பாளர்களும் எனக்கு எதிராக வசைமாரி பொழியும்போது, வேடிக்கையான பாமரத்தனமான தங்களது கற்பனைகளையும் காட்டிக்கொண்டார்கள். தாங்கள் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களது வேலை நிறுத்தம் பற்றியும், யாரோ ஒரு தமிழ்ப்பேராசிரியர் மோசடியில் ஈடுபட்டு, நாட்டைவிட்டு வெளியேறியமை பற்றியும் வானொலியில் குறிப்பிட்டமையினாலேயே, நான் ஆத்திரமடைந்து, தங்களது நிகழ்ச்சிக்கு எதிராக நூல் வெளியீட்டுவிழாவில் கருத்துகளைத் தெரிவித்ததாக தங்களது கற்பனைகளை வானொலியில் அவிழ்த்துவிட்டார்கள். இத்தகையவர்களை வைத்துக்கொண்டா இலங்கை வானொலி இவ்வளவுகாலமும் இயங்கிவந்தது?

இலங்கை வானொலி என்னதான் குறைகள் இருந்தபோதிலும் நீண்டகாலம் தனக்கெனத் தனிப்பண்பை, கட்டுக்கோப்பைக் காப்பாற்றி வந்துள்ளது. அறிவிப்பாளர்களுக்கென்று தனிப்பண்புகள் இருந்து வந்தன. ஆனால் இன்றோ அத்தகைய தனிப்பெரும் பண்புகளுக்கு இலங்கை வானொலியில் இடமில்லை என்பது போன்ற தோற்றப்பாட்டை குறிப்பிட்ட இரு அறிவிப்பாளர்களும் ஏற்படுத்திவிட்டனர். நேர்மையின்மை, துணிச்சல் இன்மை, தன்நம்பிக்கையின்மை, உண்மையை மறைத்தல், மனச்சாட்சியை விற்பனை, பக்கச்சார்பு, விமர்சனங்களுக்கு முகம்கொடுக்கத் தைரியமில்லை, சுயநலம் கருதிப்பேரினவாதத்துக்குத் துணை போதல், அரசியல் செல்வாக்கினால் ஏற்படும் மமதை - இவைதானா வானொலி அறிவிப்பாளர்களுக்கு அழகு?

இலங்கை வானொலியின் குறிப்பிட்ட இரு அறிவிப்பாளர்களும் வானொலிச் சம்பிரதாயங்களையும், மனிதப்பண்புகளையும் மீறிச் செயற்பட்டுள்ளனர் என்பதை வானொலி நேயர்கள் நன்கு அறிவர். இலங்கை வானொலியின் தமிழ்ச்சேவைப் பணிப்பாளர் இவர்கள் இருவரதும் செயற்பாடுகளைக் கவனத்திற்கொண்டு செயற்படுவது அவசியம். இவர்கள் இருவரும் இவ்வாறு தான்தோன்றித்தனமாக நடந்துகொள்வதை தமிழ்ச்சேவைப்பணிப்பாளர் கட்டுக்குள் கொண்டுவர வேண்டும். இல்லையேயல், இலங்கை வானொலி இதுவரை கட்டிக்காத்த கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, பெருமை எல்லாவற்றையும் இவர்கள் காற்றில் பறக்கவிட்டு விடுவார்கள். தரமான அறிவிப்பாளர்களைக் கொண்டு ‘எங்கேயும் எப்போதும்’ நிகழ்ச்சியை நடத்துவதற்கு இலங்கை வானொலியின் தமிழ்ச்சேவைப் பணிப்பாளர் என்று துணிகின்றாரோ, அன்றுதான் இலங்கை வானொலிக்கு விடிவுகாலம் பிறக்கும். கவிஞர் ஏவெம் தாஜின் கவிதை வரிகளைக் கொண்டே எனது கருத்துக்களை நிறைவுசெய்து கொள்கிறேன்.

“சரி!

ஆடிவிட்டுப் போங்கள்
இது உங்கள் காலம்!

நீங்கள் ஆடிமுடித்த
அராங்கின் அழக்கை
கழுவிமுடிக்க
எத்தனை கடல் வேண்டும்?”

ஆணாதிக்க முனியும் அப்பாவி அகலிகையும்...

LDஈறுவேடந் தரித்து வந்த
தேவலோக நாயகனாம்
தேவேந்திரன் சதியை
மோனத் தவமியற்றிய
முனிவனே அறியாதபோது...

கணவன் குறிப்பறிந்து
மண்டியிடும் மனையாளாம்
அப்பாவி அகலிகை மட்டும்
எப்படி அறிவாள்?

அறியாமல் செய்த தவறுக்காக
அவளைத் தண்டிக்கும் அதிகாரத்தை
இவனுக்கு யார் கொடுத்தார்?

ஓ...
ஆலகால விடமுண்ட கண்டனையே
ஆணாதிக்க வெறி
அன்றே ஆட்டிப் படைத்ததென்றால்...
அவனீந்த வரமே முனிபுங்கவனையும்
ஆணவம் கொள்ள வைத்ததுவோ?

மானிடவேடந் தரித்த இந்திரன்பால்
கூடிச் சோரம் போனதாய்
மனையாளுக்கு சாபம் போடத்தெரிந்த
தவமுனிக்கு...

● கண.மகேஸ்வரன்

காலைச் சேவலின் கூவலென மயங்கி
ஜாமத்தில் சென்ற தன் தவறையுணராமல்
ஏலவே தான் கூடிக் கிறங்கிய களைப்பில்
தனை மறந்து தூங்கியெழுந்ததால்
வந்த வினையதுவோ?

ஆசிரம வாசிக்கேன்
அழகான ஆரணங்கு?
ஆக்கிப் போடுதற்கு
அழகு மயிலெதற்கு?

ஆத்திரம் கண்களை மறைத்த காரணத்தால்
ஆறம் அறிவதுவும்
புலம்பெயர்ந்து போயிற்றோ?

கல்லாய்ச் சமையுமுன்
விமோசனம் வேண்டிநின்ற
காரிகைக்கு...

'ஸ்ரீஇராமன் காப்பட்டால் மீண்டுமிங்கு
வந்தென் மனையில் இன்புற்றிருப்பாய்!
எனப் பகர்ந்த இறுமாப்புடை முனியே...

பெண்ணையென்ன, போகப்
பொருளாக மட்டும் பார்த்தனையோ?
ஓ... சாதுவாயுன்னை
அடையாளப்படுத்த நினைத்தனையோ?

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். படைப்புகளை அனுப்பிய திகதியிலிருந்து ஆறு வாரங்களுக்குள் பதில் கிடைக்காவிடில் அந்தப் படைப்பு பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை எனக் கருதிக் கொள்ளவும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.

- ஆசிரியர்

சுயநிர்வாகம்

இலக்கியத் திறனாய்வியல்

அடிப்படைகள் - வரலாறு - புதிய எல்லைகள்

கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்

(22)

4. தமிழின் சமகால இலக்கியத் திறனாய்வியல்

- தோற்றமும் தொடர்ச்சியும்

4.1.7 எண்பதுகளிலிருந்து தொடரும் செஸ்நெறிகள் -தொடர்ச்சி

தமிழின் சமகால இலக்கியத் திறனாய்வியலின் இயங்குநிலையிலே வாசகர் மைய நோக்கை முன்னிறுத்திய பார்வைகள் என்றவகையில் **அமைப்பியல்**, **பின் அமைப்பியல்** மற்றும் **பின் நவீனத்துவம்** ஆகிய வற்றின் முக்கிய பார்வைகள் மற்றும் அணுகுமுறைகள் என்பவற்றைப் பற்றி கடந்த கட்டுரையில் நோக்கினோம். அவற்றுள் **பின் நவீனத்துவம்** சார்நிலைப்பாடுகள் என்ற வகையில் **‘ஓற்றை அர்த்தமறுப்பு’, ‘பொதுமைப் படுத்தலை எதிர்த்தல்’** மற்றும் **‘மையம் சிதைத்தல்’** ஆகியனபற்றி அங்கு சுருக்கமாக நோக்கப்பட்டது.

சொண்டாக ஆகியோராவர். (முதல் இருவர் எனப்படுவோர் :இர்வின் கோவ், ‘ரிலெவின்’.)

இவர்களின் கருத்துப்படி பின் நவீனத்துவ இலக்கிய வாதிகளின் முக்கிய பங்கு, வெகுஜன இலக்கிய வடிவங்களுக்கும் உயர் இலக்கிய வடிவங்களுக்கும் இடையில் கிடக்கும் இடைவெளியைக் கடந்துவிடுவதாகும். இரண்டாந்தர இலக்கியங்களாகக் கருதப்படும் பாலியல் கதைகள், விஞ்ஞானக் கதைகள், மர்மக் கதைகள் முதலிய வெகுஜன இலக்கியங்களிலிருந்து ஒருவகையான எதிர்க் கலையினை உருவாக்குவனவே சிறந்த பின் நவீனத்துவப் படைப்பாகும்.”

(தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு வரலாறு 4ம் பதி. 2007. ப:150)

மேற்சட்டிய வாறாக இலக்கியத் தரம்பற்றிய எல்லைகளை நெகிழ்த்திய **பின் நவீனத்துவ** அணுகுமுறையானது முன்னர் நாம் நோக்கியுள்ள **நவீனத்துவ** அணுகுமுறைகளிலிருந்து எவ்வெவ் அம்சங்களில் வேறுபடுகின்றது என்பதையும் இங்கு சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது. **நவீனத்துவம்** என்ற வகைசார் கோட்பாட்டுகளான **குறியீட்டியல்**, **வெளிப்பாட்டியல்**, **மனப்பதிவியல்**, **மீநடப்பியல்** மற்றும் **படிமவியல்** முதலிய பலவும் இலக்கியப்படைப்பு மற்றும் கட்டமைப்பு நிலை என்பன தொடர்பான முக்கிய அம்சங்கள் சிலவற்றில் நிச்சயிக்கப்பட்ட-திட்டப்பாங்கான - நிலைப்பாடுகளை உடையவை என்பதாகும். அவ்வாறான நிச்சயநிலைப்பாடுகளுக்கு நேரெதிரான தன்மைகளையே **பின் நவீனத்துவ** அணுகு முறைகள் புலப்படுத்திநிற்கின்றன என்பது இங்கு நமது கவனத்துக்குரியதாகிறது.

குறிப்பாக, **நவீனத்துவ** சிந்தனைகளிலே இலக்கியத்தின் ‘மொழிசார் கட்டமைப்பு’ (வடிவமைப்பு) முக்கியமானது. குறித்த உணர்வம்சத்தை முற்றுமுமுதாக வெளிக்கொணரும் வகையிலான மொழிவடிவத்தைப் பற்றிப் பல்வேறு கோணங்களில் அழுத்தியுரைப்பன.அவை. இவற்றுக்கு நேரெதிரான நிலையில் ‘வடிவமின்மை’, எதிர்வடிவம் மற்றும் ‘வடிவத்தை உடைக்கும் வடிவம்’ என்பன தொடர்பான சொல்லாடல்களே **பின் நவீனத்துவ** சிந்தனைகளில் பெரிதும் இடம்பெறுகின்றன.மேலும், **நவீனத்துவ** சிந்தனைகள் பலவற்றிலும் படைப்பாக்கங்களுக்கான

இவ்வாறான நிலைப்பாடுகள் சமூச் சூழலின் பொதுமை ஒழுங்கு முறைமைகளின் அடிப்படை களையே கேள்விக்குட்படுத்துபவை என்பது வெளிப்படை. இலக்கியத்துறையைப் பொறுத்தவரை இந்நிலைப்பாடு ஏற்படுத்திய முக்கிய தாக்கம், ‘தரம்’ தொடர்பான எல்லைக்கோடுகளை நெகிழ்த்தியமையாகும். பொதுவாக இலக்கியங்களை, ‘வெகுசன இரசனை’ எனவும் ‘உயர் இரசனை’ எனவும் இருவகையாக நோக்கும் மரபே வழக்கில் உள்ளதாகும்.அதாவது ‘சராசரி வாசக இரசனை வேறு’ என்பதும் ‘நுண்ணுணர்வுடைய இலக்கியவாதியின் இரசனை’ வேறு என்பதுமே இலக்கிய உலகில் பல்லாண்டுகளாக நிலவிவரும் மதிப்பீட்டு முறைமை ஆகும். இலக்கியத் திறனாய்வு என்ற சிந்தனையே மேற்படி இருதளங்களுக்கிடையிலான வேறுபாட்டினை விளக்கிப் பேசுவதை முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டதென்பது இங்கு மனங்கொள்ளவேண்டிய முக்கிய செய்தியாகும். இவ்வாறான வேறுபாட்டுணர்வானது ‘அர்த்தமற்று’ என்பதே **பின் நவீனத்துவச்** சிந்தனைகளில் வெளிப்படுகின்றது. இத்தொடர்பில் முனைவர் க. பஞ்சாங்கம் அவர்கள் பதிவுசெய்துள்ள முக்கிய குறிப்பொன்றை இங்கு சுட்டுவது பொருத்தம் எனக் கருதுகிறேன்.

“பின் நவீனத்துவ வாதிகளில் குறிப்பிடத்தக்க மற்ற இரண்டுபேர் வெஸ்லி பீட்டர், சூசன்

'உணர்வுநுதல்' மற்றும் 'நோக்கம்' எனப்பெற்றிய தெளிவான பார்வைகள் உள. **பின் நவீனத்துவ** சிந்தனைகளில் இவ்வாறான பார்வை இல்லை. மாறாக, எல்லாவற்றையும் ஒரு விளையாட்டாக நோக்கும் அணுகுமுறையே இவற்றில் காணப்படுகின்றது. **நவீனத்துவம்** ஒரு ஒழுங்கமைப்பை முன்னிறுத்துகிறது. **பின் நவீனத்துவ** மானது மேற்படி ஒழுங்கமைப்பைத் 'தகர்ப்பமைப்பு' செய்வது பற்றிப் பேசுவது. (இத்தொடர்பிலான மேலதிக விளக்கத்திற்கு- பார்க்க : முனைவர் க. பஞ்சாங்கம் அவர்களின் மேற்படி நூல் : ப. 152)

இவ்வாறாக அமைந்த **பின் நவீனத்துவ** சிந்தனைகளின் வரவானது தமிழிலக்கியச் சூழலிலே, '**அதிகாரத்துக்கு எதிரான எண்ணங்களைக் கட்டமைத்தல்**' என்ற எண்ணக்கருவை வளர்த்தெடுப்பதற்கு மிகவும் வாய்ப்பானதொன்றாக அமைந்தது என்பது இங்கு நமது கவனத்துக்குரியது. இவ்வகையில் குறிப்பாக, **பெண்ணியம்** (*Feminism*) மற்றும் **தலித்தியம்** (*Dalitism- Dalit Movement*) ஆகிய பெயர்களிலமைந்த 'சமூக எழுச்சி இயக்கங்கள் தமிழிலக்கியச் சூழலில் வலுவாகக் காலூன்றி வளர்வதற்கான தக்கதொரு சிந்தனைப்பின்புலத்தை இவை (**பின் நவீனத்துவ** சிந்தனைகள்) அமைத்தளித்துள்ளன என்பது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய செய்தியாகிறது. இவ்விரு இயக்கங்களும் முறையே **பாலின** மற்றும் **சாதிய** நிலைகள் சார்ந்த அதிகார முறைமைகளுக்கெதிரான பேரெழுச்சிகளாக வெளிப்பட்டவையாகும் என்பது பொதுவாக அறியப்பட்ட செய்தியாகும். இத்தொடர்பிலே மேற்படி இரு இயக்கங்களும் தமிழ்ச் சூழலில் அறிமுகமான நிலை பற்றியும் அவற்றின் திறனாய்வியல் பார்வைகளின் முக்கிய அம்சங்கள் பற்றியும் சுருக்கமாகவேனும் இங்கு சுட்டவேண்டியது அவசியமாகிறது.

பெண்ணியம் மற்றும் **தலித்தியம்** இயக்கங்கள் -சுருக்க அறிமுகம் .

பெண்ணியம் தொடர்பாக ...
பெண்ணியம் என்பது சமூகத்தின் பாதிப்புகளினரான பெண்பாலார் மற்றொரு பாதிப்புகளினரான ஆண்களிடம் தாம் இழந்துவிட்டதான உரிமைகளை மீட்பதற்கான பல்வகை முயற்சிகளை ஒருங்கிணைப்பதான சிந்தனைமையத்தைச் சுட்டிநிற்பதாகும். இது ஒருவகையில் ஆண்சமுதாயத்தின் மீதான விமர்சனமாகவே உருவானதாகும் . குழந்தை ,இளம்பெண் , காதலி , மனைவி சகோதரி மற்றும் தாய் ஆகிய பலநிலைகள் சார் பெண்களும் ஏதோ ஒருவகையில் ஆண்களின் அதிகாரவரம்புக்குட்பட்டே இயங்கவேண்டியதான நடைமுறையானது பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்து நிலவிவந்துள்ளது. உலக சமுதாய வரலாறு தரும் பொதுவான செய்தி , இது. கல்வி ,வேலைவாய்ப்பு ,குடும்பப் பொறுப்பு , பாலியல் உறவு மற்றும் சமூக

அதிகாரநிலை முதலான பல்வேறு தளங்களிலும் பெண்ணானவள் புறக்கணிக்கப்படுபவளாகவும் அடக்கியொடுக்கப்படுபவளாகவும் -அல்லது பாரம் சம்பப்பவளாகவும் - பரிதாபத்துக்குரிய நிலையிலேயே இருந்துவந்துள்ளாள். இது புள்ளிவிபரங்களுடன் பலமுறை எடுத்துரைக்கப்பட்டுவந்துள்ள வரலாற்றுண்மையாகும்.

இவ்வாறான நிலைமைகளிலிருந்து பெண்கள் மீட்சிபெறவேண்டும் என்றவகையில் பல்லாண்டுகளாக முனைப்பாக வெளிப்பட்டுவந்த உணர்வுகளின் திரட்சியே **பெண்ணியம்** என்பதான சிந்தனைத் தளமாக உருவாக்கம் பெற்று இயக்கவடிவத்தை எய்தியுள்ளது என்பதே வரலாறு. மேற்படி உணர்வுசார் குரல்கள் பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல்வேறு தளநிலைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டு வந்திருப்பினும் கடந்த நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியின் பின்னரேயே- குறிப்பாக 1960களை அடுத்தே- ஐரோப்பிய மற்றும் அமெரிக்கச் சூழல்களில் **பெண்விடுதலை** ,**பெண்நிலை வாதம்** மற்றும் **மகளிரியற் கல்வி** முதலிய பெயர்கள் பூண்டு இயக்கநிலைகளில் இவை ஓங்கியொலிக்கத் தொடங்கின. சிமோன் தெ பொவ்வார் (Simon de Beauvoir-1908-86), கேட் மில்லட் (Kate Millet-1934-), யூலியா கிறிஸ்தவா (Julia Kristeva-1941-) முதலிய பலரின் சிந்தனைகளும் செயற்பாடுகளும் இவ்வகைக் கருத்தாக்கங்களை வளர்த்தெடுப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. இவ்வாறு முனைப்புற்ற **பெண்ணியக்** கருத்தாக்கங்கள் 1970களில் இந்தியா மற்றும் இலங்கை ஆகிய நாடுகளிலும் பரவின. இவ்வாறு இச்சிந்தனைகள் பரவிய காலகட்டத்தில் இந்திய மண்ணிலும் **பெண்ணுரிமை** மற்றும் **பெண் விடுதலை** சார்ந்த சிந்தனைகள் அம்மண்ணுக்கே யுரிய வகையில் உருவாகி வளர்ந்துகொண்டிருந்தன என்பது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய செய்தியாகும்.

இந்திய மண்ணிலே பல்லாண்டுகளாக நிலவிவந்துள்ள பெண்ணடிமைத் தனத்தின் வரலாற்றை இங்கு விரித்துப் பேசவேண்டிய அவசியமிருப்பதாக நான் கருதவில்லை. அந்த அளவுக்கு அது வெளிப்படையானது. பலரால் பலமுறை எடுத்துப் பேசப்பட்டுவிட்டதும் கூட. ஒருபுறம் பெண்ணைத் தெய்வமாகப் போற்றிக் கொண்டே இன்னொருபுறம் கணவனுடன் மனைவியை உடன்கட்டையேற்றி வந்துள்ள வரலாறுகொண்டது இந்திய சமுதாயம். மேலும், 'பாலிய விவாகம்' ('பருவமடையாத நிலையில் மணம்செய்வித்தல்'), 'கைம்மைக் கொடுமை' (கணவனையிழந்த பெண்ணொருத்தி வாழ்நாள் முழுதும் இல்லற சுகத்தைத் துறக்கவேண்டும் என வற்புறுத்தும் சமூகக்கட்டுப்பாடு) முதலியனவாக இந்திய சமுதாயம் பேணிவந்துள்ள வாழ்வியல் நடைமுறைகள் 'அம்மண்ணின் பெண்ணடிமைத் தனத்தின் வெவ்வேறு முகங்களாகும்.

இவ்வாறான கொடுமைகளுக்கு எதிராகவும் 'வீட்டுகுகுள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைக்கும்'

வகையிலமைந்த கட்டுப்பாடுகளைக் களையும் வகையிலும் கடந்த இருநூறு ஆண்டுக்காலப் பகுதியில் வட இந்தியச் சூழலிலே ராஜாராம் மோகன் ராய் முதலிய சமூகசிந்தனையாளர்கள் ஓங்கிக் குரல் கொடுத்துவந்துள்ளனர். தென்னகத்திலே குறிப்பாகத் தமிழ்ச் சூழலில் மாயூரம் ச.வேதநாயகம் பிள்ளை, மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார், திரு. வி. கலியாண சுந்தரனார், 'பெரியார்' ஈ.வே.ராமசாமி மற்றும் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் முதலிய பலரும் சமூகநிலையிலும் இலக்கியநிலையிலும் பெண்ணுரிமை மற்றும் பெண்விடுதலைச் சிந்தனைகளைக் காலத்துக்குக் காலம் முன்வைத்து வந்துள்ளனர்.

இவர்களுள் பெரியாரவர்கள் 'கற்பு' மற்றும் 'கர்ப்பத்தடை' என்பன தொடர்பாக புகுத்தறிவு நோக்கிலே தீவிர கருத்துகளை முன்வைத்தவர் என்பது இங்கு நமது கவனத்துக்குரியது. 'பெண்கள் பிள்ளைப் பேற்றையே மறுதலிக்கலாம்' என்று கூறும் அளவுக்கு அவருடைய தீவிரசிந்தனை அமைந்திருந்தது. (விரிவான தகவல்களுக்கு - **பெரியாரியம் நிறப்பிரிகை** கட்டுரைகள்-1995.பக் 52-53)

இவ்வாறாகத் தமிழ்ச் சூழலில் காலத்துக்குக்காலம் வெளிப்பட்டுவந்த பெண்ணுரிமை- பெண் விடுதலைச் சிந்தனைகள் 'மனித நேய அடிப்படையிலான 'சமூக சீர்திருத்த' பார்வைகளாக உருவாக்கம் பெற்றிருந்தவையாகும். இவ்வாறான சமூக சீர்திருத்த நோக்கிலான பார்வைகள் '**பெண்களை மையப்படுத்திய தனிநிலை இயக்கங்களாக**' உருவாக்கம் எய்துவதற்கு மேலே முற்சட்டிய ஐரோப்பிய மற்றும் அமெரிக்கச் சூழல்களிலிருந்து அறிமுகமான **பெண்ணியக்** கருத்தாக்கங்கள் துணைபுரிவனவாக அமைந்தன. இவ்வாறான வரலாற்று சூழலில்தான் தமிழிலக்கியச் சூழலிலே **பெண்ணியம்** என்ற இயக்கநிலைப்பட்ட படைப்பாக்க முயற்சிகள் 80 களில் முளைவிடத் தொடங்கின. அத்துடன் இவை தொடர்பிலான உரையாடல்களும் இக்காலப்பகுதியில் முனைப்புற்றன. இவ்வாறான இயங்குநிலைகளின் தொடர்ச்சியாக இன்றைய தமிழிலக்கியச் சூழலில் படைப்புநிலையிலும் திறனாய்வுநிலையிலும் தனிக்கவனத்தைப் பெற்றுள்ள ஒரு இயக்கநிலை உணர்வம்சமாக **பெண்ணியம்** திகழ்கின்றமை வெளிப்படை.

மேற்படி **பெண்ணியம்** என்ற இயக்க நிலைப்பட்ட உணர்வம்சமானது தமிழ்ச் சூழலில் பல தளங்களில் பல்வேறு குறிக்கோள்கள் மற்றும் அணுகுமுறைகள் ஆகியவற்றுடன் இயங்கி வருகின்றது. மேற்படி குறிக்கோள்கள் மற்றும் அணுகுமுறைகளை முக்கியமான மூன்று வகைகளில் அடக்கலாம். அவற்றுள் முதல்வகை இயங்குநிலையானது பொதுவாக, '**ஆண்கள் அநுபவிக்கும் அத்தனை உரிமைகளையும் வாய்ப்புகளையும் பெண்களும் அநுபவிக்க வேண்டும்**' என்பதான குறிக்கோளுடன் அமைவதாகும். இது குறிப்பாக, வீட்டுப்பணிகளைப் பங்கீடுசெய்துகொள்வதும் கல்வி, வேலைவாய்ப்புகள்,

புதிதிலைகள், ஊதியம் மற்றும் சமூக-அரசியல் தலைமைத்துவம் முதலியவற்றில் சமத்துவத்தைக் கோருவதுமான குரலாக வெளிப்படுவதாகும். இவ்வகைக் குரல்கள் சமகால 'முதலாளத்துவ சமூக அமைப்புசார் மதிப்பீடுகள்' எனக் கருதப்படுவனவாகும். இவ்வாறான குறிக்கோள்களுடனான இயங்குநிலையானது பொதுவாக **மிதவாய் பெண்ணியம்** என அடையாளப்படுத்தப்படுவதாகும்.

இரண்டாவதுவகை அணுகுமுறையானது பெண்ணடிமைத்தனம் உருவாவதற்கான காரணிகளை ஆராய்வதும், அதனை நீக்குவதற்குரிய புரட்சிகரமான சிந்தனைகளை முன்வைப்பதுமாகும். இவ்வகை அணுகுமுறையை மேற்கொள்பவர்கள் **மார்க்ஸியப் பெண்ணிய** வாதிகள் ஆவர். பொருளியல் சார்ந்ததான உற்பத்தி நடவடிக்கைகளிலிருந்து பெண்கள் புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகச் சூழல்களிலேயே பெண்ணடிமைத்தனம் தோற்றங்கொள்கிறது என்பதே இவர்கள் ஆராய்ந்து கண்ட முடிபாகும். உற்பத்தியுறவுகளில் பெண்கள் சமநிலை வகிக்கும் நிலைகள் ஏற்படும்போது பெண்ணடிமைத்தனமும் மாற்றமுறும் என்பதே இவர்களது எதிர்பார்ப்பாகும். இவ்வாறான மாற்றத்துக்கு வழிவகுக்கும் வகையில் **மார்க்ஸியத்தின்** வர்க்கப் போராட்டத்துடன் இணைந்த சிந்தனையாகப் **பெண்ணியம்** நடைபயிலவேண்டும் என்பதே **மார்க்ஸியப் பெண்ணிய** வாதிகளின் கருத்தாக வெளிப்படுகிறது. இவ்வாறான பார்வையிலே '**வர்க்கம்**' என்ற பொது வரையறைக்குள் **பெண்ணியம்** ஒரு கூறாகி விடுவதை உய்த்துணரமுடியும்

மூன்றாவது வகை அணுகுமுறையானது மேற்படி இரண்டிலிருந்தும் பல அம்சங்களில் வேறுபட்டதும் தீவிரத்தன்மை கொண்டதுமாகும். பெண்ணை முற்றுமுழுதாகத் தன்னிலை -தற்சார்பு-கொண்டவளாகக் கட்டமைத்துக் காட்டும் முயற்சியாக அமைவது, இது. ஆண், பெண் இருசாராருக்கு மிடையில் சில உயிரியல் வேறுபாடுகள் தவிர வேறு வேறுபாடுகள் இல்லை என்பதே இவ்வாறான சிந்தனையின் அடிநாதமான அம்சமாகும். இதனடிப்படையிலே,

"இதுவரை உலகம் ஆண்களின் நோக்கிலே பார்க்கப்பட்டது. இதன் மறுதலையாக, இனி உலகம் பெண்களின் நோக்கில் பார்க்கப்படவேண்டும்"

என்பதான கருத்தாக்கம் முன்மொழியப்பட்டது. (1995 ஆம் ஆண்டிலே சீனாவின் பெய்ஜிங் நகரில் நடைபெற்ற ஐ.நா. பெண்கள் மாநாடானது '**பெண்களின் பார்வையூடாக உலகை நோக்குதல்**' என்ற தொனிப்பொருளுடன் நிகழ்த்தப்பட்டது என்பதும் அதிலே தமிழ்ப் பெண்ணியவாதிகளும் கலந்துகொண்டனர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய செய்திகளாகும். இவ்வாறான நோக்கினடிப்படையில், '**தனக்குரியவற்றைத் தானே தேர்ந்து கொள்ளும் உரிமை**', '**திருமணம் என்ற பந்தத்தினடிப்**

படையிலான குடும்பக் கட்டமைப்புகள் வராமல் தானே தனித்து வாழும் உரிமை முதலானவற்றை முன்வைப்ப தான எழுச்சிக் குரல்களுடன் இவ்வகைப் **பெண்ணியம்** தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது. சமகாலத் தமிழிலக்கியத்தில் - குறிப்பாகக் கடந்த இருபதாண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட காலப்பகுதியின் தமிழிலக்கியப் பரப்பில் இவ்வகைப் **பெண்ணியக்** குரல்கள் அமுத்தமாக ஒலிக்கத் தொடங்கியுள்ளன என்பது நமது கவனிப்புக்குரியது. தமிழகம், ஈழம் மற்றும் புலம்பெயர் சூழல்கள் ஆகியவற்றில் இவ்வகைத் தீவிர **பெண்ணியக்** குரலின் பல்வகைப் பரிமாணங்களை நோக்கியுணரலாம்.

சாதிய எதிர்ப்புணர்வின் வரலாறும் தலித் இயக்கமும்

இந்தியா மற்றும் இலங்கை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய தென்னாசியச் சமூக அமைப்பிலே சாதியம்சார்ந்த வேறுபாட்டுணர்வுகளுக்கும் அத்தொடர்பிலான ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் பன்னூறாண்டுகால நெடிய வரலாறு உளது. அவ்வகையில் தமிழ்மரபிலும் அவை ஒரு நிரந்தரக் கறைகளாக நிலவிவருகின்றமை வரலாறு. மேற்படி சமூகக் குறைபாடுகளுக்கெதிரான உணர்வெழுச்சிகள் பல்வேறு காலகட்டங்களிலே பல மட்டங்களில் வெளிப்பட்டுவந்துள்ளமையையும் பொதுவான இந்தியவரலாறும் குறிப்பாகத் தமிழக- ஈழ வரலாறுகளும் உணர்த்துகின்றன.

இவ்வாறான உணர்வெழுச்சிகளை முக்கியமான மூன்று வகைகளில் அடக்கலாம். முதலாவது வகை எழுச்சியானது **மனிதநேயம்** என்ற உணர்வுத் தளம் சார்ந்ததாகும். **ஆதிக்க சாதியினரிடம் மனமாற்றம் நிகழவேண்டும்** என்பதான எதிர்பார்ப்புடனமைந்தது. இரண்டாவது வகை எழுச்சியானது சமூகமாற்றத்தை முன்னிறுத்திய, **'அரசியல் நிலைப்பட்ட மக்களியக்கச் செயற்பாடாக'** வெளிப்பட்டதாகும். இது அனைத்து சமூகத்தினரையும் உள்ளடக்கி யமைந்ததாகும். மூன்றாவதுவகை எழுச்சியானது அடக்கி யொடுக்கப்பட்ட மக்களின் உணர்வுகளின் தளத்திலான, **'கலகப் பண்பாட்டு நடவடிக்கை'** யாக உருவாக்கம் பெற்றதாகும்.

மேற்படி முதலாவதான **மனிதநேயப்பாங்கான** எழுச்சியை இந்திய-தமிழக- வரலாற்றிலே இரண்டு முக்கிய வரலாற்றுக்கட்டங்களில் நாம் தரிசிக்கின்றோம். அவற்றுள் ஒன்று, சைவ-வைணவ சமயங்களின் எழுச்சிச் சூழலாகும். குறிப்பாக கி.பி 600-900 காலப்பகுதியில் மேற்படி சமயங்கள் தென்னகத்திலே பக்தி என்னும் பேருணர்வை முன்னிறுத்தி மக்களியக்கங்களைக் கட்டமைத்தபோது அவற்றிலே சாதிய வேறுபாடுகளைக் கடந்ததான சமநிலை நோக்குவெளிப்பட்டது. நாயன்மார்கள் மற்றும் ஆழ்வார்கள் ஆகியோருட் பலர் மேற்படி வேறுபாட்டுணர்வுகளைக் கடந்து, **'தொண்டக் குலமே தொழுகலம்'** (அடியார் கூட்டத்தினர்

அனைவருமேவழிபாட்டுக்குரியவர்கள்) என்பதான மனப்பாங்குடன் இயங்கியவர்களாவர். அவர்களின் வழிதொடர்ந்த சமயவாதிகளான இராமானுசர் (வைணவசமயாசாரியார்-1017-1137), பசுவண்ணர் (வீரசைவ'சிந்தனைமுதல்வர்களில்ஒருவர்-12ஆம் நூற்றாண்டு)முதலியவர்களும் மேற்படி வேறுபாட்டுணர்வுகளுக்கெதிராக சமூகநிலையில் இயங்கி நின்றவர்கள் என்பதும் இங்கு பதிவுபெறவேண்டிய முக்கிய வரலாற்றுச் செய்திகளாகும். 'தென்கலை வைணவம்', 'வீரசைவம்' மற்றும் 'சித்தர் மரபு' ஆகிய சமய இயக்கங்களிலும் இவ்வாறான **மனிதநேயப்** பார்வை தொடர்ந்து வெளிப்பட்டுவந்துள்ளதென்பதே வரலாறு தரும் செய்தி.

மேற்படி **மனிதநேயப்** பார்வை முனைப்பாக வெளிப்பட்ட இன்னொரு வரலாற்றுக்கட்டம் 19 - 20ஆம் நூற்றாண்டுகளின் காலப்பகுதியாகும். 19ஆம் நூற்றாண்டில் மேலைப்புலச் சமூக சிந்தனைகளால் தூண்டப்பெற்றநிலையில் உருவாக்கம் பெற்றவையான 'நவீன இந்துமத இயக்கங்கள்' (பிரம்மசமாஜம் முதலியவை) அவற்றைத் தொடர்ந்து உருவான இந்திய தேசிய உணர்வெழுச்சியும் **'சமூகசமத்துவ'** சிந்தனை களை முன்னெடுத்தன. குறிப்பாக அந்நிய ஆட்சிக்கெதிரான பேரெழுச்சியாக அமைந்த இந்திய தேசிய விடுதலையுணர்வானது 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் 'சமூகச் சீர்திருத்த நோக்கு' என்ற வகையில் சாதியத்துக்கெதிரான குரலை ஒங்கியொலித்தது. இவ்வகையில், கடந்த நூற்றாண்டின் முற்கூற்றிலே மஹாத்மா காந்தி அவர்கள் முன்னிறுத்திய சிந்தனைகள் (**காந்திய** சிந்தனைகள்) அதனை வழிநடத்தின.

மேற்படி **'மனிதநேய'** அணுகுமுறையானது சாதிய வேறுபாட்டுணர்வுகளுக்கும் அவை தொடர்பிலான ஒடுக்குமுறைக் கொடுமைகளுக்கும் உரிய தீர்வை வழங்கப்போவதில்லை என்பதை அறிவுபூர்வமாகவும் அநுபவபூர்வமாகவும் புரிந்துகொண்ட நிலைகளிலேயே மேற்படி இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது வகை உணர்வெழுச்சிகள் வெளிப்பட்டலாயின. இவற்றுள் இரண்டாவதான 'சமூகமாற்றத்தை முன்னிறுத்தும் அரசியல் செயற்பாடுகளை மேற்கொண்ட சிந்தனைத்தளம் **மார்க்ஸியம்** ஆகும். கடந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் (20-40கள் காலப்பகுதியில்) இந்தியா மற்றும் இலங்கை ஆகிய நாடுகளுக்கு அறிமுகமான அத்தத்துவமானது **மேற்படி 'சாதிய வேறுபாட்டுணர்வு மற்றும் கொடுமைகள்** ஆகியவற்றை **'அடக்கமுறைக்கும் சுரண்டலுக்கும் உள்ளான சமூகங்களின் பிரச்சினை அம்சங்கள்'** கருத்துக்கொண்டது. அந்நிலையில், மேற்படி பிரச்சினை அம்சங்களுக்கு **'உடைமை வர்க்கங்கள்கெதிரான வர்க்க நிலைப்பட்ட போராட்டம்'** என்பதான பேரெழுச்சியூடாகத் தீர்வை நாடமுடியும் என்பதான கொள்கைத் தெளிவுடன் அதுசெயற்பட்டது - செயற்பட்டு வருகின்றது. இவ்வகையிலே குறிப்பாக, ஈழத்து

மார்க்ஸியவாதிகள் **'தீண்டாமை ஒழிப்பு'** என்ற கருத்தாக்கத்தை முன்னிறுத்தி 1950கள் காலப்பகுதியிலிருந்தே வெகுசனப் போராட்டங்களை முன்னெடுத்து வந்துள்ளமை - முன்னெடுத்து வருகின்றமை - நமது கவனத்துக்குரிய அண்மைக்கால வரலாறு ஆகும். அம் முயற்சிகளில் அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றிகளையும் பெற்றுள்ளனர் என்பது இங்கு மனங்கொள்ள வேண்டிய செய்தியாகும்.

மேற்படி மூன்றாவதான அடக்கியொடக்கப்பட்ட மக்களின் பண்பாட்டு நடவடிக்கையாக அமைந்த எழுச்சியே **தலித்தியம்** ஆகும். இவ்வியக்கச் சிந்தனை இந்தியமண்ணில் மஹாராஷ்டிர மாநிலத்திலேயே முதலில் முளைவிட்டதாகும். அம்மண்ணில் மஹாத்மா ஜோதிபா புலே(1828-1890) மற்றும் டாக்டர். பி.ஆர்.அம்பேத்கார்(1892-1956) முதலியோர் சமூக ஒடுக்குமுறைகளுக்கெதிராக மேற்கொண்ட இயக்கநிலைப்பட்ட செயற்பாடுகளின் தொடர்ச்சியாக 1950களில் உருவான பேரியக்கமே **தலித்தியம்** என்ற பெயர்சூட்டி வழங்கப்படுவதாகும்.

'தலித்' என்ற மஹாராஷ்டிர மொழிச் சொல்லானது **உடைக்கப்பட்ட - ஒடுக்கப்பட்ட - மக்கள்** எனப் பொருள்தருவதாகும். இச் சொல்லுக்கு அம்மொழியிலே **'மண்ணோடியைந்த மக்கள்'** என்பதான மற்றொரு பொருளும் உளது. இப்பொருண்மைகளினூடாக, சாதிமுறைமையின் அடிப்படையில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக அடக்கியொடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளவர்களும், தீண்டாமைக் கொடுமைக்குள்ளானவர்களுமான மக்கள் திரளையே இச்சொல் சுட்டிநிற்கிறது. இத்தொடர்பிலே, 'தமிழில் தலித் இலக்கியம்' தொடர்பான ஆய்வை மேற்கொண்ட முனைவர் திரு. ஜீவானந்தம் அவர்கள் தந்துள்ள விளக்கம் பின்வருமாறு அமைகிறது.

"...இந்திய அளவில் பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் எனும் நால்வருணத்திற்கும் அப்பாற்பட்டதும் அயந்தாம் நிலையில் இருப்பதும், தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு உள்ளாக கப்படுவதுமான மக்கள் கூட்டத்தைக் குறிப்பதாகவே 'தலித்' என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.."

(தமிழில் தலித் இலக்கியம், 2002.ப. 15.)

மேற்சூட்டியவாறு மஹாராஷ்டிர மாநிலத்தில் உருவான **தலித்தியமானது** அடுத்து, கர்நாடக மாநிலத்திலும் கால்கொண்ட பின்னர் 1990களிலேயே தமிழ்ச் சூழலுக்கு அறிமுகமானது. குறிப்பாக, பாபாசாகேப் பி. ஆர். அம்பேத்கார் அவர்களின் நூற்றாண்டு நினைவு நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சியாகவே தமிழ்ச்சூழலில் இது பரந்த கவனத்தைப் பெறத் தொடங்கியது. 1990 இல் தமிழகத்திலே வெளிவந்த **மனுசங்க** என்ற இதழ் **தலித்தியத்தின்** வருகைக்கு கட்டியம் கூறியது. 1993இலே புதுச்சேரியில் தலித் கலைவிழா நடைபெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து கலை- இலக்கிய இதழ்கள், படைப்பாக்க முயற்சிகள், நாடக-அரங்கியற்

செயற்பாடுகள், கருத்தரங்குகள், ஆய்வுநூல்கள் மற்றும் ஆய்வேடுகள் முதலிய வகைகளிலான பல்தளபரிமாணச் செயற்பாடுகளுடாக தமிழ்ச் சூழலிலே **தலித்தியம்** தன்னை வலுவாக வளர்த்து வந்துள்ளது - வலுப்படுத்தி வருகிறது. இவ்வாறு வலுப்பெற்று வருகின்ற இவ்வியக்கத்தின் நிலைப்பாட்டைத் தெளிந்து கொள்வதற்கு, சமகாலத்தில் சமூக இயக்கநிலையில் இப்பிரச்சினையை முன்னெடுத்து நிற்பதான **மார்க்ஸிய** த்துடன் தொடர்புறுத்தி நோக்குவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

மார்க்ஸியமானது பொதுவாக சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரச்சினைகளையும் பொருளியல் சாரத்தியே - குறிப்பாக உற்பத்தி உறவுநிலைகளை மையப்படுத்தியே - தரிசிப்பதாகும். அதனாலேயே அது உடைமை வர்க்கங்களுக்கு எதிரான வர்க்கநிலைப்பட்ட எழுச்சிக்குள் சாதிய உணர்வெழுச்சியை உள்ளடக்கிக் கொண்டது. ஆனால் **தலித்தியமோ** பொருளியல் உறவுநிலை என்பதற்கு அப்பால் சென்று, மனித உணர்வுசார்ந்த முக்கிய பிரச்சினையாகவே சாதிய உணர்வெழுச்சியைத் தரிசிப்பதாகும். **"சாதி நிலையில் தாழ்த்தப்பட்டுள்ள ஒருவர் பொருளியல், கல்வி மற்றும் பணிநிலை வாய்ப்புகள் என்பவற்றில் உயர்நிலைகளை எய்தினாலும் சாதி ஏற்றத்தாழ்வுணர்வு மற்றும் தீண்டாமைக் கொடுமை என்பவற்றின் பாதிப்பிலிருந்து விடுபடுவதில்லை"** என்பதே அநுபவங்கள் தரும் பாடமாகும். இந்த அநுபவ அம்சமே **மார்க்ஸியத்துக்கு** அப்பாலான ஒரு தனிநிலை இயக்கமாக **தலித்தியம்** வேரூன்றி வளர்வதற்கான அடிப்படையாக அமைந்ததாகும்.

இந்த அடிப்படையிலே, **மார்க்ஸியம்** சுட்டும் 'வர்க்கப் போராட்டம்' நிகழ்வதற்குமுன்னர் நிகழ்த்தப்படவேண்டிய **'கலகப் பண்பாட்டு நடவடிக்கை'**களை **தலித்திய** இயக்கம் முன்னிறுத்துகிறது. சமூகத்திலே பாரம்பரியமாக நிலவிவரும் பண்பாட்டு அம்சங்களை- **'பண்பாட்டு விழுமியங்கள்'** என ஆதிக்கசமூகத்தினரால் கருதப்படுவனவற்றை - முற்றுமுழுதாக எதிர்த்து விமர்சிப்பதும் அவற்றைத் தலைகீழாக மாற்றிப் போடுவதுமே **தலித்தியம்** பேசும் **கலகப் பண்பாட்டு** நடவடிக்கைகளாகும். **'உயர்சாதியினர் எனப்படுவோர் அவர்களின் ஆதிக்கச் செயற்பாடுகளால் தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது சுமத்திவிட்ட பண்பாட்டு மரபுகள் அனைத்தையும் ஒட்டுமொத்தமாகத் தூக்கியெறிவதான'** உணர்வுந்துதல்சார் முயற்சிகள் இவை என்பது வெளிப்படையாகவே புலனாகின்றது. இவ்வகைச் செயற்பாடுகளுடாக **'எதிர்கலாசாரம்'** மற்றும் **'மாற்றுக்கலாசாரம்'** ஆகியவற்றை முன்னிறுத்து தலே **தலித்தியம்** சுட்டிநிற்கும் **கலகப் பண்பாட்டு** நடவடிக்கைகளின் முக்கிய குறிக்கோளாகும்.

இத்தொடர்பிலே தமிழகத்தில் **தலித்திய**த்தை முன்னெடுத்துநிற்கும் முன்னோடிகளில் ஒருவரான ராஜ் கௌதமன் அவர்களின் பின்வரும் கூற்று இங்கு பதிவுபெறவேண்டிய முக்கியத்துவமுடையதாகும்.

“ தலித் கலகப் பண்பாட்டில் மேற்கொள்ளப்படும் தலைகீழ் மாற்ற நடவடிக்கைகள் உன்னதமான பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளாகும் ... இச் செயல்பாடுதான் . இரண்டாம் கட்டப் புரட்சிகரச் செயல்பாட்டிற்கு (அதாவது மார்க்ஸியம் முன்வைக்கும் வர்க்கப் போராட்ட எழுச்சிக்கு) தலித்துக்களைத் தயார் செய்கிறது. மார்க்சியம் முன்வைத்த சோசலிச, பொது உடைமைச் சமூகத்தை நோக்கிய வர்க்கப் போராட்டம் என்கிற புரட்சிகரப் போராட்டத்திற்கு முன் தலித் கலகப்பண்பாட்டு எழுச்சி நடந்தே தீர்வேண்டும்.”

(தலித் பண்பாடு -1993. ப. 27)

தமிழகச் சூழலிலே சாதியத்துக்கெதிரான கருத்தாக்கங்களை முன்வைத்து **காந்தியம் மார்க்ஸியம்** மற்றும் **தலித்தியம்** என்பன இயங்கிவருகின்ற சமகால வரலாற்றுச் சூழலில் ‘திராவிட இயக்க’மும் அத்தகு கருத்தாக்கங்களை முன்வைத்துச் செயற்பட்டு வருகின்றது என்பது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய ‘வரலாற்று அம்சம்’ ஆகும். **பகுத்தறிவு** என்ற சிந்தனையினூடாகச் சாதியத்தை மறுதலிக்கும் அவ்வியக்கம் சாதியத்தின் உயர்படியிலுள்ள குறித்த ஒரு சமூகத்தினரின் பண்பாட்டம்சங்களை (பிராமண சமூகத்தினரின் மரபுகளை) எதிர்ப்பதான முனைப்புடன் மட்டுமே இயங்கிவருவது என்பதும், சாதியத்தின் அடித் தட்டிலுள்ள மக்களின் உணர்வுகளுக்கு நெருக்கமாக அது இயங்க முற்படவில்லை என்பதுமே வரலாறு தரும் செய்திகளாகும். இவ்வாறான வரலாற்று நிலையே, ‘அயல் மாநிலமொன்றில் (மஹாராஷ்டிரத்தில்) மேற்படி அடித்தட்டுக்களின் உணர்வுகளில் ஊற்றெடுத்து உருவாக்கம் பெற்று வளர்ந்ததான **தலித்திய** மானது தமிழகச் சூழலில் தனிக் கவனத்தையும் வரவேற்பையும் பெற்றமைக்கான முக்கிய காரணி என்பது இங்கு நாம் மனங்கொள்ளவேண்டிய செய்தியாகும்.

பெண்ணிய தலித்திய சிந்தனைகளுக்குப் பின்நவீனத்துவச் சூழல் வாய்ப்பாக அமைந்திருந்தமை - வரலாற்றுக்கட்டம் பற்றிய சுருக்கக் குறிப்பு

மேற்சட்டியவாறான **பெண்ணியம்** மற்றும் **தலித்தியம்** என்பன தமிழ்ச் சூழலில் முனைப்பாக இயங்கத் தொடங்கிய காலம் 1990கள் என்பதை மேலே நோக்கியுள்ளோம். **பின் நவீனத்துவம்** சார் சிந்தனைகளும் அக்காலப்பகுதியிலேயே தமிழில் அறிமுகமெய்தியது என்பதையும் கண்டோம். இவை தற்செயல் நிகழ்வுகளாகக் கொள்ளப்பட வேண்டியனவல்ல. **பின் நவீனத்துவ** சிந்தனைகள் ஊடாக வெளிப்பட்ட சமூகப் பார்வைகள் மேற்படி இரு இயக்கங்களின் இயங்குநிலைகளுக்கும் அவை

தொடர்பிலான சொல்லாடல்களுக்குமான தளத்தை அமைத்தளித்தன என்பதே இங்கு நமது கவனத்துக்குரிய வரலாற்றுச் செய்தியாகும். குறிப்பாக, ‘**முன்னுள்ள வரலாற்றை மறுத்தல்**’, ‘**ஆதிக்கச் சிந்தனைகளைத் தகர்த்தெறிதல்**’, மற்றும் **புதிய மாற்றுக் கலாசாரங்களைத் தேடுதல்** முதலான முனைப்புகளுடன் இயங்கிய **பெண்ணிய** மற்றும் **தலித்திய** செயற்பாடுகளுக்கு ஏற்புடையதான சிந்தனைச் சூழலைப் **பின் நவீனத்துவமானது** உருவாக்கி வழங்கியது என்பதே இங்கு நாம் தெளிந்துகொள்ள வேண்டியதாகும்.

இத்தொடர்பிலே , தமிழகத்திலே **தலித்திய** எழுச்சிக்குப் **பின் நவீனத்துவச்** சிந்தனைச் சூழல் வாய்ப்பாக அமைந்தநிலை பற்றி மேற்சட்டிய ராஜ் கௌதமன் அவர்கள் விரிவாகவே சிந்தித்துள்ளார். இத் தொடர்பிலே குறிப்பாக, தெரிதா மற்றும் பூக்கோ முதலியோரின் சிந்தனைகளின் பயன்பாட்டு நிலையை அவர் நுனித்து நோக்கியுள்ளார். அவ்வகையில் அவரது வேறிரு நூல்களிலமைந்த பின்வரும் குறிப்புகள் இங்கு பதிவுபெறத்தக்க முக்கியத்துவமுடையனவாகும்.

“... மையம் இன்மை, அனைத்துக்குமான ஒற்றைத் தீர்வில்லை, பொது ஒழுங்குச் சட்டகம் என்பதே ஒருக்குவது தான்...முதலான கருத்துகள்(பின்நவீனத்துவக்கருத்துகள்) விளிம்பு நிலைக்கு விலக்கப்பட்ட, வரலாற்றின் குப்பைகளாக எறியப்பட்ட மக்களுக்கு உற்சாகத்தை அளிக்கின்றன.”

(**பொய் +அபத்தம் = உண்மை**-1995. ப.4)

“ ..வரலாற்றில் தனக்கு மறுக்கப்பட்டவற்றை , தன்னால் தீண்டக்கூடாதவை என்று தடைசெய்யப்பட்டவற்றை,வேறுவித ‘மேம்பாடுகளுக்கும்’ ஒருக்கு தலுக்கும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டவற்றை உடைத்து அதிலிருந்து கிடைப்பவற்றைத் தலித் தன் மேம்பாட்டுக்காக சாதி ஒழிப்புக்காக மாற்றியமைத்துப் புதிய அறிவுச் சொல்லாடல்களை உருவாக்கும் முறைமை தெரிதாவழி கிடைக்கிறது.”

தலித்திய விமர்சனக் கட்டுரைகள் . 2003.ப.61)

இவ்வாறாக **பின் நவீனத்துவச்** சூழலில் அறிமுகமெய்திய மேற்படி இரு இயக்கங்களின் சமூகநிலைப்பட்ட அம்சங்களைப்பற்றி பற்றி விரிவாகவே தமிழ்ச் சூழலில் பேசப்பட்டு வந்துள்ளமையால் அவற்றை மேலும் இங்கு விரித்துப் பேசவேண்டிய அவசியமிருப்பதாக நான் கருதவில்லை. இலக்கியப் படைப்பு,வாசிப்பு மற்றும் திறனாய்வு தொடர்பான விடயங்களில் மேற்படி இயக்கப் பார்வைகள் அழுத்தங்கொடுத்துநிற்கும் முக்கிய அம்சங்களே அடுத்து இங்கு கவனத்துக்கு வருகின்றன.

(தொடரும்)

சேர்ந்த மூன்று பிள்ளைகளின் தாய்கோணேஸ்வரி 10 பொலிசாரால் வன் புணர்வுக்குள்ளாக்கப்பட்டு பெண்குறியில் கிரணைட் வைத்துக் கொல்லப்பட்ட நிகழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கவிதை இது. இதை எழுதியவர் 'சரிநிகர்' ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்த கலா என்ற பெண் கவிஞர். இப்படித்தான் அக்கவிதை ஆரம்பிக்கிறது.

**'அன்பான தமிழ்ச்சிகளே
இத்தீவின் சமாதானத்திற்காய்
நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்?
ஆகவே வாருங்கள்
உடைகளை கழற்றி**

உங்களை நிரவாணப் படுத்தி கொள்ளுங்கள்
என் அம்மாவே, உன்னையுந்தான்
இக்கவிதையைச் சகலரும் முழுமையாகப்
படிக்கவேண்டும். அதில் இன்று கவிஞர்கள் என்று
சொல்லிக் கொள்பவர்கள் பாவிக்கத் துணியாத
சொற்களை மிக லாவகமாகப் பாவித்து,
இனவாதத்தின் வக்கிரத்தையும் அசிங்கத்தையும்
குதறி எறிகிறார் கலா. இக்கவிதையை கே. என்.
சிவகுமாரன் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார்.

இதை வாசித்த பிரபல சிங்களக் கவிஞர் மஞ்சள்
வெடிவர்த்தனா தம் இனத்தவர் கோணேஸ்வரிக்குப்
புரிந்த கொடுமையால் வெட்கமுற்று
வெகுண்டெழுந்தார். இதன் விளைவு **லிங்கமாலா**
என்ற கவிதையை எழுதுகிறார். இது சிங்கள இலக்கிய
வாதிகள் மத்தியில் பெரும் அதிர்வுகளை
ஏற்படுத்துகிறது. புத்தரின் யாத்தக கதையான
அங்குலிமாலாவை நினைவூட்டி எழுதப்பட்டதே
இவரின் லிங்கமாலாவாகும். தனது எதிரிகளின்
கைவிரல்களை வெட்டி மாலையாக அணிந்த
அஹிர்சக என்ற அரசன் அங்குலிமாலா (விரல்களை
மாலையாக்கியவன்) என்று பெயர் பெறுகிறான். இதை
நினைவூட்டி மஞ்சள் வெடிவர்த்தன எழுதிய
லிங்கமாலா என்ற கவிதை சிங்களவரின்
ஆண்குறிகளை வெட்டி மாலையாக்கி சிவனொளிபாத
மலையில் சாத்துவதாக அமைகிறது. இதுவும் தமிழில்
மொழி பெயர்க்கப்பட்டு சஞ்சிகையொன்றில் வந்தது.

இன்று கவிதை, புதுக்கவிதை, மரபுக்கவிதை
என்ற வரையறைகளைத் தாண்டி புதிய தளத்துக்குச்
சென்றுகொண்டிருக்கிறது என்றே சொல்லவேண்டும்.
ஒருமுறை ஏ.ஜே. கனகரத்தினா கவிதை பற்றிச்
சொல்லவந்தபோது மேற்கில் கவிஞர்கள் திரும்பவும்
மரபுக்கவிதையை நோக்கி ஈர்க்கப்படுவதாக
எழுதினார். இதுபற்றி ஒரு நண்பர் என்னிடம்
கேட்டபோது, திரும்பிப்போதல் என்பது
எத்துறையிலும் ஏற்படப்போவதில்லை என்றேன்.
நான். முன்னர் நமக்கு பாட்டிமார் சொன்ன
மாயாஜாலக்கதைகள் இன்று மஜிக்கல் ரியலிசமாக

**செம்பியன் செல்வன்
ஞாயகார்த்தக் கவிதைப்
போட்டி**

அமரர் எழுத்தாளர் செம்பியன்
செல்வன் அவர்களின் நினைவாக
ஞானம் சஞ்சிகை கவிதைப்
போட்டி ஒன்றினை நடத்தத் தீர்மானித்துள்ளது.
இப்போட்டியில் அனைவரும் பங்குகொள்ளலாம்.

போட்டிக்கான விதிகள்:

1. மரபுக் கவிதையாயின் வெண்பா, கட்டளைக்
கலித்துறை, விருத்தம் என்பவற்றுள் ஏதோ ஒரு
பாவகைக்குள் அமைய பத்துச் செய்யுள்கள்.
புதுக்கவிதையாயின் A 4 தாளில் இரண்டு
பக்கங்களுக்குள் அடங்கக் கூடியதாகவும்
இருத்தல் வேண்டும்.
2. போட்டிக்காக அனுப்பப்படும் கவிதைகள்
முன்னர் ஏதாவது ஒரு போட்டியில் பரிசு
பெற்றதாகவோ, ஊடகத்தில் பிரசுரிக்கப்
பட்டதாகவோ, தொகுப்புக்களில் பதிவு செய்யப்
பெற்றதாகவோ, ஒலிபரப்புச் செய்யப்
பட்டதாகவோ இருத்தலாகா.
3. கவிதைகள் 31-08-2012 திகதிக்கு முன்னர்
எமக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாக அனுப்பி
வைக்கப்பட வேண்டும்.
4. நடுவர்களின் தீர்ப்பே இறுதியானதாகும்.

பரிசு விபரம் :

முதற் பரிசு : ரூபா 5000மும் சான்றிதழும்
இரண்டாம் பரிசு: ரூபா 3000மும் சான்றிதழும்
மூன்றாம் பரிசு : ரூபா 2000மும் சான்றிதழும்
ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு மேலும் ஐந்து
கவிதைகளுக்குச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பெறும்.

அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

ஆசிரியர் ஞானம்
3-பி, 46ஆவது ஒழுங்கை,
கொழும்பு-06, இலங்கை

அனுசரணை :- செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்

புதிய தளங்களில் சஞ்சரிக்கின்றன. கருத்தியல்
வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டவரே, தீக்கோழிகள்போல்
மீண்டும் மரபுக்குள் போய் புகுந்துகொள்ளலாம்.
அடிப்படைச் சிந்தனை மாற்றத்தின் வாசற்படிகளில்
இன்று பரிணாமம் நிற்பதை உணரும் எவரும் இதை
ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை.

பேருந்து கதிர்

காமத்தை நோக்கி போய் க் கொண்டு இருக்கிறது. அதற்குள் அமர்ந்து கொண்டு யன்னலினூடாக பார்த்துக்கொண்டிருந்த நிமலாவின் நெஞ்சம், கடந்த காலத்தை சல்லடை போட்டுக் கொண்டிருந்தது. அவள் கால தேவனோடு சர்ச்சிப்பதை இனிக்கேளுங்கள்.

ஆத்தி கிளிம்பு...

"ஆண்டு தோறும் உலகடங்கிலும் சர்வதேச மகளிர் தினம் கொண்டாடுகிறார்களே. அதனால் இன்று விளைந்துள்ள நன்மைகள் என்ன? ஆதி பரம்பரையில் பெண்கள் அனுபவித்த கொடுமைகளை விட, இன்று இந்த 21ம் நூற்றாண்டில், அறிவில் அபாரத்திறமையும் பெற்று மனிதர் மேல் நோக்கி வளர்ந்துள்ளதாக சொல்லப்படும் யுகத்தில், பெண்கள் அனுபவிக்கும் கொடுமைகள் எவ்வளவு உக்கிரமானது?

மனுசரிட்டை இருந்த ஈவு இரக்கம், பாசநேசம், கடவுள் பயம், பக்தி இதெல்லாம் எங்கை போய்ச்சுது? இதெல்லாம் போகட்டும் என்றை கதையை கொஞ்சம் கேளுங்கோ.

நிர்மலா என்கிற நான் பிறந்த நாள் என்பதற்கு சாட்சியம் உண்டு. ஆனால் உண்மையில் யாருக்கு, எவருக்கு பிறந்தேன் என்பதற்கு அத்தாட்சி, சாட்சியம் இல்லை. இலங்கையின் வட பகுதி கிராமம் ஒன்றில் வாழ்ந்த விவசாயி தம்பிப்பிள்ளைக்கும் அவரது மனைவி பார்வதிக்கும் தத்துப் பிள்ளையாக வளர்ந்தேன். சராசரி விவசாய குடும்பத்திற்குரிய வறுமையோடுதான். ஜி.ஸி.ஈ. பரீட்சையில் திறமையோடு சித்தி அடைந்த எனக்கு பல்கலைக்கழகம் சென்று படித்து பட்டம் பெற வாய்ப்பு கிடைத்தது. பட்டம் பெற்றதும் அரசாங்கத்தில் உயர்பதவி அல்லது வங்கி ஒன்றில் மேலாண்மை உத்தியோகம் பெற வேண்டும் என்பது என் இதயத்தின் பெருங்கனவு. நீண்ட கால ஆசை, இலட்சியம் எல்லாமே. ஆனால் வேறு திசையில் பயங்கரமாய் சுழன்றடித்த காற்றில் பட்டு கசங்கிய மலர்களாயிற்று என் வாழ்வு.

என்ன நடந்தது என்றா கேட்கிறீர்கள்? நாட்டின் இருவேறு சமூகங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று. அரசியல் வெறி கொண்டு மோதும் பரிதாபம் ஏற்பட்டது. வித்தியாசம் தெரியாமல் ஒன்றாய் வாழ்ந்த மக்களிடையே, பிளவுகளை ஏற்படுத்தி சுயலாபம் தேடும் புத்தி கெட்ட மனிதர்களால், சாதாரண மக்களின் வாழ்வு சின்னா பின்னமாயிற்று. இந்த அறிவியல் யுகத்தில் நடக்கக் கூடாத அவலம். இதனை நினைத்தாலே நெஞ்சு நீறாகியது. அடப்பாவினா? சாமி ஏன், கோயில்கள், விகாரைகள் எல்லாம் ஏன், எதற்கு?

நானோ என்னை கஷ்ட சூழ்நிலையிலும் கண்ணை இமை காப்பது போல காத்து

வளர்த்த பெற்றோர்கள் வாழ்க்கையில், அண்டமளாவி ஆகாயம் வரை எதையும் எதிர்பார்த்தவர்கள் இல்லை. நியாயமான, மரியாதையான வாழ்வைத்தான் தேடினோம். எப்போதாவது சமூகத்தில் ஒரு நல்ல மனுசியாக தலை நிமிர்ந்து வாழத்தான் விரும்பினேன். அதற்குள் நெஞ்சின் ஒரு மூலையில் ஒரு சிறு கனவு ஒளிர்ந்து கொண்டே இருந்தது. என்னுடைய அந்தஸ்து உயர்ந்தால், எனது உயிரியல் பெற்றோர், உண்மையில் என்னைக் கருவில் உயிராக்கியோர், என்னை பகிரங்கமாக ஏற்கக்கூடும்.

குறிப்பாக எனது உண்மைத் தந்தை உயர் சாதி, சமயத்தை சேர்ந்தவராயிருப்பார். இப்படியெல்லாம் ஒரு கனவு, திடீரென ஒருநாள் கனவு கருகிச் சாம்பலாகிற்று. இதற்கு ஒரு மாற்று வழி கிடைக்குமா? கிடைக்கலாம் என்பது எனது இப்போதைய கனவு.

மீதிக்கதையை கேட்குமுன், கொஞ்சம் இருங்கோ. பேருவளையில் பஸ் வண்டி நிற்பாட்டப்பட்டது. கதிர்காமம் செல்லும் பயணிகள் மூவர். பஸ்ஸில் ஏறினார்கள். என் வயதொத்த ஓர் இளம் பெண் என்னகருகில் வந்து அமர்ந்தாள். அவளிடம் ஒரு சிறு கைப்பை மட்டுமே. பஸ் புறப்பட்டதும், அப்பெண் என்னைப் பார்த்து ஒரு சோகச் சிரிப்பை உதித்தாள். அவ்வப்போது பஸ் குலுங்கினால். நாங்கள் ஒருவர் மீது ஒருவர் மோதுவதும் இலேசாகச் சிரித்துக் கொள்வதுமாக இருந்தோம். இடையில் ஓரிடத்தில் பஸ் நிற்பாட்டியதும் பயணிகள் உணவுச்சாலை ஒன்றினுள் நுழைந்தனர். அப்பெண் வெறும் தேநீர் மட்டுமே வாங்கினாள். நான் இரண்டு பணிஸ்களை வாங்கி, அப்பெண்ணிடம் ஒன்றை கொடுத்தேன். அவள்

வேண்டாம் என்றாள். நான் வற்புறுத்தி கொடுத்ததும் ஸ்தூதி என ஏற்றுக் கொண்டாள். இப்படி தொடங்கிய எங்கள் நட்பு, போகும் வழி தோறும் வலுப் பெற்றது. அந்த சிங்கள யுவதி பேருவளையில் முஸ்லீம் மக்களிடையே வாழ்ந்ததால் தமிழ் பேசத் தெரிந்து கொண்டாள். நான் நீர்கொழும்பில் சிறிது காலம் ஆசிரியையாகப் பணி புரிந்ததால், ஓரளவு சிங்களமும் தெரியும். இதனால் எமக்கிடையே தொடர்புச் சிக்கலே இல்லை. அவளது பெயர் மித்தூரி என அறிந்தேன்.

யோகா பாலச்சந்திரன்

“மித்துரி நீங்கள் ஏன் தனியாகக் கதிர்காமம் போகிறீர்கள்? கூட எவரும் வரவில்லையா?.. எனக் கேட்டேன்.

இல்லை என்பது போல் மித்துரி தலையாட்டினார். கொஞ்ச நாழி அங்கே மௌனம். மறுபடியும் நானே கேள்வி கேட்டேன்” ஏன் மித்துரி உங்கள் முகத்தில் ஏதோ ஒருவித சோகம் மண்டிக் கிடக்கிறதே? நான் அறியலாமா? இப்படி கேட்கிறேன் என்று யோசிக்க வேண்டாம். ஏதோ ஒரு பாசம். அவ்வளவு தான்”

மித்துரியின் கண்களில் பொசுக்கென பொங்கி வழிந்தது கண்ணீர். சற்று நேரத்தில் மித்துரி மெதுவாக சொன்னான் தன் கதையை.

“அக்கா! எங்கள் வீட்டுக்கு எப்போதும் வந்து போகும் மாமா முறையான ஒருத்தர் ஒரு நாள்... எதிர்பாரா விதத்தில் என் கற்பை சூறையாடினார். ஒரு மாதத்திற்கு முன். அதன்பின் எனக்கு வாழப்பிடிக்க வில்லை. என்னை மதிப் பாருமில்லை. இனி கலியாணம் என்பதும் நடக்காது. நடந்தாலும் சரி வராது. என் அம்மா எனது சிறுவயதிலேயே இறந்து போனார். அப்பா இருந்தும் இல்லாத மாதிரி. என் சகோதரங்கள் இருவர். அவர்களுக்கு எதையும் சொல்லவில்லை. வாழ்வதை விட சாதனே பெரிதென்று தோன்று கிறது. அதனால் தான் கதிர்காமம் போகிறேன். மகாவலியில் என்னைக் கரைப்பதால், என் ஆவியின் களங்கம் மாறலாம்” மித்துரி அழுது களைத்துப் போனான்.

சுமையாய் பல கணங்கள் அங்கே நிர்மலாவையும் மித்துரியையும் ஒன்றாய் பிணைத்து கொண்டிருந்தன. நிர்மலா மித்துரியை கட்டிப்பிடித்து, தன் அன்பு அத்தனையும் கொட்டி ஒரு முத்தம் கொடுத்து விட்டு “மித்துரி உன் படகில் தான் நானும் இருக்கிறேன். இனி நீ தனியாக அல்ல. ஒரு காலத்தில் நானும் உன்னைப் போலத்தான் சாவைப்பற்றி பல முறைகள் நினைத்ததுண்டு. மித்துரி! இப்போது என்னிடம் யானை பலமுண்டு. ஏன் தெரியுமோ? நான் கற்பழிக்கப் பட்டதனால்! ஆம்! நானும் உன்னைப்போல வன்புணர்ச்சிக்க ஆளாகப்பட்டவன் தான்.

அப்படியானால் நான் கற்பிழந்தவளா? கற்பு? மண்ணாங்கட்டி, கண்ணித் தன்மை எனும் கற்புத்திரை - பு! அந்த உயர் சம்பத்து, என் தொடைகளுக்கு இடையில் எப்படி..? மந்திகளே! “டொங்கீஸ்”, “வந்துரோ” (குரங்குகளே).

இப்படி பல கட்டுக்கதைகளை காலம் காலமாக சமூகத்தில் பின்னிப் படரவிட்டு, பெண்ணுலகை அறியாமை இருட்டறையில் சிறை வைத்தார்கள். அறிவிலிகள் ஒரு காலம்.

வம்சக் குருத்துகளுக்கு உயிர் கொடுக்கவும், நெஞ்சாரக்காதல் புரியவும் காதலுக்கு மட்டுமே உரிய, காதல் வசந்தத் தென்றலை உலகில் பரப் மட்டுமே பிறந்த பெண்களை, பயங்கர அடிமைச் சாடிக்குள் அடைந்து வைத்த காலம், இன்று இல்லையே? அது போய் மறைந்து பல காலம் ஆயிற்றே என்கிறீர்களா? முட்டாள்களே

இல்லை! இல்லை!! இல்லை!!! என்று உரக்கச் சொல்லி அகங்காரமாய்...

உண்மை நிதர்சன நிலையை வெளிப்படுத்த மாதரால் இன்று இயலும். முடியும். ஆண் இன்றி பெண் இல்லை. பெண் இன்றி ஆண் இல்லை. இதுதான் அப்பட்டமான உண்மை. “அர்த்த நாரீஸ்வர”பாவம் என இந்து மதம் சொல்லும் நியாயம் இன்று, சொல்லளவில் மட்டுமே என்பது வெறும் பாசாங்கு” - நிர்மலாவுக்கு சற்று மூச்சு வாங்கியது.

மித்துரி அமைதி

யாக, “அக்கா! கொஞ்சம் தண்ணீர் குடியுங்களே” - என தண்ணீர் போத்தலை நீட்டினான். ஒரு மிடு அருந்தியபின் நிர்மலா, மித்துரியின் கைகளை பிடித்தபடியே தன் கதையை தொடரலானாள். ஒரு நாள் பகல்வேளை நானும் என் அப்பா, அம்மாவும் எங்கள் வீட்டுத்தோட்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டு நின்றோம். திடீரென ஒரு ஜீயில் காக்கிச் சட்டைக்காரர்கள் சிலர் வந்து, எங்கள் வளவுக்குள் நுழைந்து தேடல் எனக் கத்தினர். உடனே வீட்டுக்குள் போகுமாறு அப்பா எனக்கு கண் சைகை காட்டினார்.

ஒருவன் எங்கள் வீட்டுக்குள் புகுந்தான். அம்மா, அப்பாவை ஒரு அறைக்குள் வைத்து பூட்டினான். அடுத்து நடந்தது அகோரம். அவலம். அசிங்கம். கொடிய

மிருகங்களின் கால்களுக்கு இடையில் சிக்கிய மான் குட்டியானேன். உலகம் அறியாப் பெண் - இந்த நீரு. மரணத்திலிருந்து தப்பினால் போதும் என்று நினைத்தேனே தவிர வேறு எதுவும் என் மனதில் அப்போது இல்லை.

கற்பு... கன்னித்திரை... ம்... எதுவும், எதுவும் அக்கணம் புரியவில்லை. வேட்டை முடிந்ததும், வெறி நாய்கள் போய் விட்டன. அன்று என் பெற்றோர் அழுத அழகை இப்போது நினைத்தாலும் என் நெஞ்சில் எளிதணலாய் கொதிக்கிறது கோபம் மித்துரி!

அப்போது உடலால் மட்டுமன்றி, மனதால், உணர்வுகளால், அளவு மீறி பாதிக்கப்பட்டு இருந்தேன். என் பாதிக்கப்பட்ட உடலின் வெளிப்புற அடையாளம் ஏதும் தெரிகிறதா என்று அங்கலாய்ப்போடு ஒரு மாதம் காத்திருந்தனர் எனது பெற்றோர். ஆண்டவன் என் அளவில் சிறிது கருணை உள்ளவர்தான். உடலில் மாற்றம் ஏதும் கிடையாது. நெஞ்சின் காயம் இந்த ஜென்மத்தில் ஆறாது.

இந்த அநியாயம் வேறு எந்தப் பெண்ணுக்கும் இம்மண்ணில் இனி நடக்கக் கூடாது. இதுதான் இக்கணம் நெஞ்சில் சுடரும் ஆவேசம்.

கள்ளம் கபடமற்ற என்னையும் உன்னையும் போன்ற ஏராளமானோரின் வாழ்வை தீவிரமே முளைத்த பயங்கர அரசியல் சூறாவளி நிழலுலமாக்கியது. இன மதப் போர்களால் சாகடிக்கப்பட்ட நிலையில் வாழ்ந்தும் வாழாமல் கசங்கிப் போய் கிடக்கும் எங்களையும், மித்துரி! உங்களையும் தான் காப்பாற்றி சமாதானப்படுத்தவென்று இளம்பிய வீராதிவீரர்கள் பண்ணிய கோரம். இந்த அழகிய அற்புதத் தீவை சிதைத்தது. இப்போது பலமாக பேசப்படும் சமாதானம் கொஞ்சமேனும் இரத்தச் சாக்கடையோடு சங்கமிக்கக் கூடாது என்பதுதான். இன்று, இப்போது மக்கள் கேட்பது.

சற்றுநேரம் யோசனையில் மூழ்கிக் கிடந்த மித்துரி கேட்டாள். "இனி இதற்கு நாங்கள், சாதாரண மக்கள் என்ன செய்வது?" நீரு கொதி குழம்பானாள், "மித்துரி நான் இப்போது மேற்கொண்டுள்ள இந்தப் பயணமே அதற்குத்தான் மித்துரி. பெண்களை சீரழிக்கும் பேய்க் கும்பலுக்கு நல்ல பாடம் படிப்பிக்க எங்களால் முடியும். பெண்களை சக்தி மிக்கவர்களாக்கும் வழி எனக்கு இப்போது புரியும்.

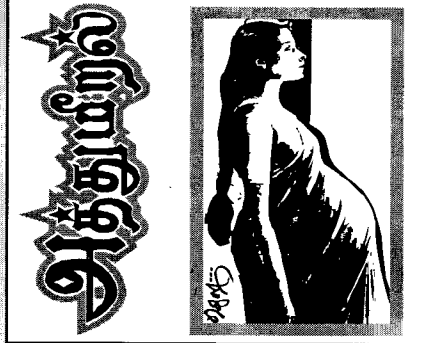
உனக்கும் விரைவில் புரியவரும். அதற்காகத்தான் இந்தப் பயணமும். பெண்கள் நாங்கள் ஒன்று சேர்ந்தால்... எங்களை வலுவாக்கும் வழிகளை சுலபமாக அறிந்து கொள்ளலாம். புகிறதா என் புதுத் தோழி" எனச் சொன்னவாறு மித்துரியின் கரங்களை அன்போடு பற்றி அழுத்தினாள்.

மகாவலிக் கரையில் பஸ் நின்றது. இவ்விருவரையும் புதினமாக பார்த்தபடியே பயணிகளும் இறங்கி கோயில், விகாரை நோக்கிப் போயினர்.

மறுநாள் காலை மகாவலி கங்கையில் மித்துரி-நிர்மலா சோடி குதூகலித்து கொண்டாடிய படியே இனி மக்களால் மக்களுக்கா, மக்களே கட்டி எழுப்பவுள்ள சம தர்ம யுகத்தைப் பற்றி பேசி சிரித்த ஒலி கங்கையினூடாக கலந்து ஒலித்தது.

குறுங்கதை

-வேல் அமுதன்

ஆசிரியை சிந்தாவின் மகப்பேறு அறுவைச் சிகிச்சை (Caesarian surgery). வீட்டைக் கவனிக்கச் சிந்தாவின் கணவன் தரகர் ஒருவரின் உதவி பெற்று பெண் ஒருத்தியை வேலைக்கு அமர்த்தினார்.

ஒரு சில நாள்கள் பிரச்சினை ஒன்றுமில்லை: அதன் பின் ஒரே பிரச்சினை! "பள்ளிக்கூடம் முடிந்து என்றை மோன் களைச்சுப் போய், பசியோடை இஞ்சை வந்திட்டன் அம்மா. பாவம்! ஆக்கிறதை மிஞ்சி வீணே கொட்டுரம். அதை அவனுக்குக் குடுக்கட்டா", எனத் தொடங்கிய விருந்துபசாரம் கேள்வியே இல்லாமல் அடுத்த மகன், அவர்களைத் தொடர்ந்து அவர்களின் தகப்பன் என நீட்சியானது. தாங்க முடியாத அரியண்டம்! பணிப்பெண்ணின் பருஷன் நிறைவெறியிலையும், நிதானம் தப்பிய நிலையிலும் வரத் தொடங்கிவிட்டான்...

சிந்தாவுக்கு உடல் உபாதையை விட வீட்டுப் புதுச் சூழல் கொடுத்த உபத்திரவம் ஜாஸ்தி.

மாத இறுதி நாள், சிந்தா தானாகக் கட்டிலால் கவனமாக, மெதுவாக இறங்கி - மெல்ல, மெல்ல நடந்து வந்து "தங்கச்சி! இதுவரை நாளும் செய்த உதவி போதும். இனி நான் சமாளிப்பன். நாளையோடை நீ வர வேண்டாம்" எனக் சொல்லி - கணக்கை முடித்து பணிப்பெண்ணைப் பணிவாக வழியனுப்பி வைத்தாள்.

பணிப்பெண் படலையைத் தாண்டியதும், நல்ல ஒழுங்கமைப்பைக் கொண்ட, நவீன முறையில் இயங்கும் ஹோம் நேசிங் (Home Nursing) நிறுவனம் ஒன்றினுக்குத் தொலைபேசியில் தனக்கு அவசரமாக நேர்ஸ் ஒருத்தியை அனுப்பி வைத்து உதவ சிந்தா வேண்டிக் கொண்டாள்.

✍ "கனடாவின் சுவைமிகு அனுபவங்கள்"

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் தனது அறிவோர் ஒன்று கூடல் நிகழ்வில்(04.07.2012) "கனடாவின் சுவைமிகு அனுபவங்கள்" என்ற தலைப்பில் இரத்தினம் உருக்குமணிகாந்தன் தனது கனடாவின் வாழ்வியல் அனுபவங்களை கதையாகவும், மெல்லிசையாகவும் சுவைபட வழங்கினார். இந்நிகழ்விற்கு பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் தலைமை தாங்கினார், உருக்குமணிகாந்தனுடன் ஏ. பிரியா ஜெயந்தி, ஏ. எம். சி. ஜெயஜோதி சேர்ந்து பாட, வீ. நாகேந்திரன் ஆர்மோனியம் வாசிக்க, ராதா வீரசிங்கம் தபேலா வாசித்தார். அந்த மாலைப்பொழுது இனிமையாக இருந்தது.

✍ "சுவாமி விவேகானந்தரின் ஞானக்குரல்"

வள்ளுவத்தை இந்து சமய கலை கலாசார வளர்ச்சிப் பணி மன்றம் நடத்தும் சுவாமி விவேகானந்தர் விழாவும் "ஆத்மதரிசனா" நூல் வெளியீடும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் (07.07.2012) நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் பிரதம விருந்தினராக ஸ்ரீ பொன்னம்பலவானேஸ்வரர் தேவஸ்தான அறங்காவலர் டி. எம். சுவாமிநாதன் கலந்து சிறப்புச் செய்தார். நந்திக் கொடியேற்றனுடன் ஆரம்பமாகிய இவ்விழாவில் ஞானி. க. சிவசுப்பிரமணியம் தொகுத்த "சுவாமி விவேகானந்தரின் ஆத்மதரிசனா" நூல் வெளியீடும், மாணவ மாணவிகளின் கலைநிகழ்வுகளும் நடைபெற்றன. நாகேந்திரன் வயலின் இசைஞான சேகரம் சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள், தபேலா டாக்டர் எஸ். உயக்குமார், மிருதங்கம், வ. தனோஜன் ஆகியோர் பக்க வாத்தியம் இசைத்தனர். நன்றியுரையை க. நடேசன் நிகழ்த்த, நிகழ்வுகளை வங்கியாளர் எம். சதானந்தன் தொகுத்து வழங்கினார்.

✍ "பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் ஆய்வுலகம்"

கரவேட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கக் கொழும்புக்கிளையின் ஏற்பாட்டில் காலஞ் சென்ற பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்களின் ஒரு வருட நினைவு நிகழ்வு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் தலைவர் சட்டத்தரணி வே. விமலராஜா தலைமையில் (08.07.2012) நடைபெற்றது. வரவேற்புரையை பழைய மாணவர் சங்கக் கொழும்புக்கிளையின் செயலாளர் வீ. ஏ. திருஞானசுந்தரம் நிகழ்த்த, "பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் ஆய்வுலகம்" என்ற தலைப்பில் தமிழகப் பேராசிரியர் அ. மார்க்கல் உரையாற்றினார். கடந்த வருடம் ஏ. எம். நஹியா நிகழ்த்திய "யானறிந்த பேராசான் காந்திக்கேச சிவத்தம்பி" என்ற தலைப்பிலான நினைவுப் பேருரையின் புத்தக வெளியீடும் இடம்பெற்றது. நன்றியுரையை சங்க உதவிச் செயலாளர் திருமதி சந்திரகாந்தா முருகாந்தன் நிகழ்த்தினார்.

✍ சிறுவர் துஷ்பிரயோகமும் குற்றச் செயல்களும்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் தனது அறிவோர் ஒன்று கூடல் நிகழ்வில் காலத்தின் தேவை கருதி (11.07.2012) சங்கத் தலைவர் மு. கதிர்காமநாதன் தலைமையில் "சிறுவர் துஷ்பிரயோகமும் குற்றச் செயல்களும்" என்ற தலைப்பில் சிரேஷ்ட பொலிஸ் அத்தியட்சகர், போக்குவரத்துத் துறைப் பணிப்பாளர் க. அரசரத்தினம் அவர்களின் சிறப்புச் சொற்பொழிவை ஒழுங்குபடுத்தி இருந்தது. இந்நிகழ்வில் பொலிஸ் போக்குவரத்துத்துறைப்பிரிவு, பாதுகாப்பு வீதிகளில் நடக்கவேண்டிய முறைகளையும் வாகனம் செலுத்துவோர் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய வழி முறைகளையும் மிகவும் தெளிவாக விளங்கப்படுத்தியதுடன், பொலிஸ் போக்குவரத்துத்துறைப் பிரிவினர் விளக்கப்படக் காட்சிகளையும் காட்டினர். சிரேஷ்ட பொலிஸ் அத்தியட்சகர், போக்குவரத்துத்துறைப் பணிப்பாளர் க. அரசரத்தினம் அவர்களுக்கு கொழும்பு மாநகரசபை உறுப்பினர் வேலையை வேணியன் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவம் செய்தார்.

✍ "நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் அம்பையின் சிறுகதைகள் - ஒரு நோக்கு"

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க இலக்கியக் களம் நிகழ்வில் "நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் அம்பையின் சிறுகதைகள் - ஒரு நோக்கு" என்ற தலைப்பில் களனி பல்கலைக்கழக உதவி விரியுரையாளர் செல்வி கவிதா சிவபாலன் (13.07.2012) உரையாற்றினார். இந்நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க உதவிச் செயலாளர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் தலைமை வகித்தார்.

✍ புரவலர் புத்தக புங்காவின் இரு நூல்களின் வெளியீட்டு விழா

எழுத்தாளர்களுக்கு கரம் கொடுத்து இன்பத் தமிழ் வளர்க்கும் புரவலர் புத்தகப் புங்காவின் (29.30) இரு நூல்களின் வெளியீட்டு விழா புரவலர் ஹாசியம் உமர் முன்னிலையில் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா தலைமையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் (14.07.2012) நடைபெற்றது.

தியத்தலாவை பன்- பாலாவின் “நாளைய தீர்ப்புகள்” சிறுகதைத் தொகுப்பும், தியத்தலாவை எச். எப். ரிஸ்னாவின் “இன்னும் உன் குரல் கேட்கிறது” கவிதைத் தொகுதியும் வெளியிடப்பட்டன.

வரவேற்புரையை ஊடகவியலாளர் கே. பொன்னுத்துரை நிகழ்த்த, வெளியீட்டு உரையை ஞானம் ஆசிரியர் வைத்தியகலாநிதி தி. ஞானசேகரன் நிகழ்த்தினார்.

பன்-பாலாவின் “நாளைய தீர்ப்புகள்” முதற்பிரதியை பலாங்கொடை எதிர்க்கட்சி தலைவர் அருள் பெற்றுக் கொண்டார். தியத்தலாவை எச். எப். ரிஸ்னாவின் “இன்னும் உன் குரல் கேட்கிறது” கவிதைத் தொகுதியை தனது பெற்றோர்களுக்கு வழங்கிக் கௌரவம் செய்தார். நூலாசிரியர்கள் ஏற்புரை நிகழ்த்த நன்றியுரையை கவிஞர் கனிவுமதி வழங்க, நிகழ்வுகளை ஊடகவியலாளர் கலாபூஷணம் எப். எம். பைரூஸ் மிக அருமையாகத் தொகுத்து வழங்கினார்.

தெல்லிப்பழை கலை இலக்கியக் களம் வெள்ளிவிழா

தெல்லிப்பழை கலை இலக்கியக் களம் வெள்ளி விழாவும், நான்கு நூல்கள் அறிமுகமும், வெள்ளிவிழாச் சிறுகதைப் போட்டிப் பரிசளிப்பும், வலிவடக்கு வறிய மாணவர்களுக்குக் கல்வி உபகரணம் வழங்கலும், கலாபூஷணம், சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை தலைமையில், பேராசிரியர். சபா. ஜெயராசா, இந்து சமய கலாசார திணைக்களப் பணிப்பாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன் ஆகியோர் முன்னிலையில் கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் (15.07.2012) நடைபெற்றது. இந்நிகழ்விற்கு முதன்மை விருந்தினராக சட்டத்தரணி நடராசர் காண்ட்பன், தேசிய கல்வி நிறுவக பிரதம செயற்திட்ட அதிகாரி திருமதி வானதி காண்ட்பன் ஆகியோர் கலந்து கொள்ள, சிறப்பு விருந்தினராக தொழில் அதிபர் என். ரொங்கராஜன் கலந்து சிறப்பித்தார். திருமுறை ஓதலை சங்கீத பூஷணம் நேசுபுதி நாகராஜன் வழங்க, வரவேற்புரையை சந்திரகுமரனும், வாழ்த்துரையை கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்க தலைவர் மு. கதிர்காமநாதனும் வழங்கினார். நூல் அறிமுகத்தில் “கலை இலக்கியக் களமும் கடந்த காலமும்” என்ற நூலை பேராசிரியர். சபா. ஜெயராசா நிகழ்த்த, **பண்டிதர் சி. அப்பாத்துரை அவர்களின் “ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலவர் வரலாறு - பாகம் மூன்று” “வாழ்வியலும் நூலாக்கமும்”** நூலை ஓய்வு நிலை கல்வி அமைச்சின் மேலதிக செயலாளர் எஸ். தில்லைநடராஜா நிகழ்த்தினார். கலாபூஷணம், சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை அவர்களின் “**சிவகாமித்தமிழ் - கவிதை நூல்**” (திருமதி சிவகாமசுந்தரியின் நினைவு வெளியீடு) தேசிய கல்வி நிறுவக பிரதம செயற்திட்ட அதிகாரி திருமதி வானதி காண்ட்பன் அறிமுக உரை நிகழ்த்தினார். நூல்களின் சிறப்புப் பிரதிகளை கொடும்பு மாநகர சபை உறுப்பினர் சண் குகவரதன் பெற்று சிறப்புச் செய்தார். இளம் எழுத்தாளர் நோக்கில் சிறுகதை என்ற தலைப்பில் செல்வி பவனீதா லோகநாதன் உரையாற்ற, “வெள்ளிவிழாப் போட்டிச் சிறுகதைகள்” பற்றி ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் உரையாற்றினார். நன்றியுரையை திருமதி ராஜி கெங்காதரன் வழங்க, தமிழ்வாழ்த்தினை சங்கீதகலாவித்தகர் சாந்தி தர்மபாலன் பாடினார்.

நாட்டார்கலை

கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நாட்டார்கலையை மேம்படுத்தும் நோக்கோடு (16.07.2012) “வில்லுப்பாட்டு” என்ற நிகழ்வை சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்க தலைவர் மு. கதிர்காமநாதன் தலைமையில் நடத்தியது. சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை “நாட்டார் கலை” என்ற தலைப்பில் சிறப்புரையாற்றினார். அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தினப் போட்டியில் தனி இசையில் முதல் பரிசு பெற்ற யாழ்ப்பாணம் வேம்படி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை மாணவி செல்வி லதாங்கி இராமகிருஷ்ணனின் இசை நிகழ்வும், அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தினப் போட்டியில் வில்லுப்பாட்டு போட்டியில் மூன்றாம் முறையாக முதல் பரிசு பெற்ற யாழ்ப்பாணம் சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரி மாணவர்களின் “வில்லுப்பாட்டு” நிகழ்வும் இடம் பெற்றன. பங்குப்பற்றிய மாணவ, மாணவிகளுக்கு கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் விருது வழங்கிக் கௌரவம் செய்தது. சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரி பழைய மாணவர்களும் மாணவர்களுக்கு பணப்பரிசும், பரிசுகளும் வழங்கினார்கள்.

புனைகதை இலக்கியம் - ஒரு பார்வை

கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்க இலக்கியக் களம் நிகழ்வில் “புனைகதை இலக்கியம் - ஒரு பார்வை” என்ற தலைப்பில் செல்வி பவனீதா லோகநாதன் (20.07.2012) உரையாற்றினார். இந்நிகழ்விற்கு கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திருமதி வசந்தி தயாபரன் தலைமை வகித்தார்.

யாழ்கரவெட்டி விக்னேஸ்வரா மீள் நினைவுகள்

யாழ்கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கக் கொடும்புக்கிளையின் ஏற்பாட்டில் பழைய மாணவர் சங்க கொடும்புக் கிளையின் 20 ஆவது ஆண்டு நிறைவு நிகழ்ச்சி, கரவெட்டி விக்னேஸ்வரா-மீள் நினைவுகள் நூல் வெளியீடு, அமரர் மு. சிவசிதம்பரம் நினைவுப்பேருரை என்பன கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் தலைவர் சட்டத்தரணி வே. விமலராஜா தலைமையில் (21.07.2012) நடைபெற்றன. வரவேற்புரையை பழைய மாணவர் சங்கக் கொடும்புக்கிளையின் செயலாளர் வீ. ஏ. திருஞானசுந்தரம் நிகழ்த்த கரவெட்டி விக்னேஸ்வரா- மீள் நினைவுகள் நூலை நீதி அமைச்சர் ரவ்யு ஹக்கீம் பெற்றுக் கொண்டதுடன், நினைவுப் பேருரையையும் நிகழ்த்தினார்.

இந்நிகழ்வில் சட்டத்தரணி கந்தையா நீலகண்டன், ஓய்வு நிலை உயர் நீதிமன்ற நீதியரசர் சந்திரா ஆகியோரும் சொற்பொழிவு ஆற்றினார்கள். நன்றியுரையை சங்க உதவிச் செயலாளர் திருமதி சந்திரகாந்தா முருகாந்தன் நிகழ்த்தினார்.

“நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் சமூகப் பார்வை”

கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் தனது அறிவோர் ஒன்று கூடல் நிகழ்வில் “நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் சமூகப் பார்வை” என்ற தலைப்பில் (25.07.2012) ஓய்வு நிலை உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர் சுப்பிரமணியம் கணேசன் உரையாற்றினார். இந்நிகழ்விற்கு கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்க நிலையமைப்புச் செயலாளர் மா.சுட்டரன் தலைமை வகித்தார்.

கொற்றாவத்தை கூறும் குட்டிக்கதைகள்

கொற்றை பி.கிதஷ்ணானந்தன்

பெருநட்டம்

(22)

அறாவட்டி வாங்குவதில் ஊரில் பெயர் பெற்றவர்தான் சின்னத்துரையர். வசதியற்ற குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தாலும் ஒரு சிறிய பணத்தொகையைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு அதை வட்டிக்கு விட்டு வட்டிக்கு வட்டி வாங்கி பணக்காரனாகிவிட்டார்.

36 நாட்களை மூன்று மாதங்களாகக் கணக்குக்காட்டி வட்டி வாங்கிய பெருமகன் அவர். எப்படியென்றால் செப்ரெம்பர் 29ல் வட்டிக்கு பெற்றுக்கொண்டவர் நவம்பர் 3ல் கடன் கட்ட வந்தபோது செப்ரெம்பரில் 2 நாட்கள், ஒக்டோபரில் 31 நாட்கள், நவம்பரில் 3 நாட்கள் என 36 நாட்களையும் மூன்று மாதங்கள் என நிரூபித்த தயாள சிந்தனையுள்ள கணக்காளன்.

விடியல்காலையில் துயில்விட்டு எழுந்தவுடன் ஆட்டுக்கொட்டில் மாட்டுக்கொட்டில் கருமங்கள் முடித்து, குளித்து, நெற்றி முதல் உடல் பூராவும் திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் பூசி, காதில் பூ வைத்து அருகில் உள்ள பிள்ளையார் கோவிலுக்கும் போய் தேவாரம் பாடி கும்பிட்டு மன்றாடிவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தாரென்றால் காலைச்சாப்பாடு முட்டைப் பொரியலுடன் தயாராக இருக்கும். அந்த அலுவலையும் முடித்தாரென்றால் அடுத்து ஊரில் யாராவது ஆடு வெட்டுகிறாங்களா? என்று விசாரிப்பார். இல்லையென்றால் சந்தைக்குப்போய் நல்ல மீனாகப் பார்த்து வாங்கி வருவார். அது அவரது நாளாந்தக் கருமங்களில் ஒன்று. மற்றும் படி வெளியூரவர் யாரும் அவரது தோற்றத்தைப் பார்த்தால் மச்சம் மாமிசம் சாப்பிடாத ஒரு அசல் சைவப் பழமாகவே சின்னத்துரையரை நினைத்துவிடுவர்.

சின்னத்துரையரையர் எதற்கெடுத்தாலும் நான் நட்சத்திரம் பார்ப்பார். வட்டிக்குக் காச கொடுக்கும் போது பல்லி சொல்லிவிட்டால் போதும், அன்று வந்தவருடைய அந்தரம் அவசரத்தைப் பார்த்து இரங்கி பணம் கொடுப்பார் என்று நினைத்தும் பார்க்கத் தேவையில்லை. மாதக் கடைசி, அட்டமி, நவமி, வெள்ளிக்கிழமை எல்லாம் கொடுக்கல் வாங்கல் நடைபெறமாட்டாது.

வெளியே செல்லும் போது “முளீவியளம்” முக்கியமானது. திருப்தியில்லையோ திரும்பிவந்து விடுவார்.

அன்று ஒரு சனிக்கிழமை ஊர்க்கோழி ஒன்று கிடைத்து விட்டது. ஊர்க்கோழி இறைச்சி என்றால் அவருக்கு அலாதிப் பிரியம்.

எண்ணெய் தேய்த்துத் தலை நீராடிவிட்டு திக்கத்துப் பனம் சாரயத்திலும் “ஒரு சொட்டு” வாய் நனைத்துக் கொண்டு வழமை போலவே “ஹாயாகக் காற்று” வாங்கிக் கொண்டு ரசித்து ரசித்து சாப்பிடுகின்ற வீட்டு விறாந்தையில் திண்ணையில் சம்மணமாக உட்கார்ந்தார்.

மனைவியார் சாப்பாட்டையும் செம்பு நிறைய தண்ணீரையும் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டு குசினிக்குள் போய்விட்டார்.

இறைச்சிக்கறி, இறைச்சிப் பொரியல், கோழி ஈரல், அவித்த முட்டை யாவும் கோப்பையில் சோற்றை மறைத்தபடி இடம்பிடித்திருந்தன. மனதளவில் திருப்திப்பட்டுக்கொண்டார். இனிச்சாப்பிட வேண்டியதுதான்.

இந்த நேரம் பார்த்து பல்லிச்சத்தம் கேட்டது. சின்னத்துரையருக்கு பல்லிச் சாத்திரத்தில் அத்த நம்பிக்கை. பயந்து விட்டார். எழும்பினார். பல்லி சொன்ன திசையை மனதில் நிறுத்திக் கொண்டு வீட்டுக்குள் போய் பஞ்சாங்கத்தை எடுத்துப் பார்த்தார். அதில் “பெருநட்டம்” என்றிருந்தது.

மனக்கிலேசத்துடன் வெளியே வந்தார். சாப்பாட்டுக் கோப்பை காலி செய்யப்பட்டிருந்தது. பக்கத்து வீட்டு நாய் பாய்ந்தோடிக்கொண்டிருந்தது.

J.P. பட்டம்

(23)

அப்போது அரசாங்கக்கட்சியின் சார்பில் வடபகுதியில் ஒரே ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மாத்திரமே தெரிவு செய்யப்பட்டமையால் அவர் அமைச்சராகும் பாக்கியம் கிடைக்கப்பெற்றது. யாழ் மாவட்டத்தில் பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி நிறைவான சேவையை அவர் செய்து கொண்டிருந்தார்.

முக்கியமான அபிவிருத்தி திட்டங்களில் J.P பதவி அதாவது சமாதான நீதவான் பட்டம் பெற்றுக்கொடுப்பதும் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. யுத்தச் சூழல் காரணமாக பலகாலமாக J.P பட்டம் ஒருவருக்கும் கிடைக்கவில்லை என்பதால் பலரும்

முதல்தி தொலைந்த மரம்

கெக்கிறாவ ஸுரைவரா

நெஞ்செல்லாம் வலித்தது எனக்கு
நெஞ்சுசையை புனரமைப்பாம்
பெருமலையை வீழ்த்தினாற்போல்
பேரிரைச்சலோடு வீழ்த்தினர்
பூப்பூத்துச் சிரித்த
தெருவோர வாகை மரத்தை.

கூத்துப் பார்க்க ஓடிய சிறார்கள்
கூப்பாடு போட்டுச் சொல்லினர்
பல கதைகள்.

கூடுடைந்த கவலையில்
ரீங்காரித்த குளவிகள்
குத்திப் போயினவாம்
குழுமியிருந்தோரை.

குஞ்சுகளைக் காணாது
சித்தம் குலைந்தலைந்த
கிளியைப்பிடித்து வந்து
வீராதீரம் பேசினானாம் ஆங்கொருவன்.

பழங்காலக் கதைகளில் உலவும்
பசிகொண்ட எச்சிற் பிசாசுகள்
பிராண்டிப்போக

பிரளயம் கிளம்பிற்று
மனப்பூமியெங்கணும்...

வருஷம் வருஷமாய் உயிர்வாசம் செறிந்த
தண்டு

கேட்பாரற்றுக் கிடந்தது சீவனின்றி.

அது கம்பீரமாய் நின்றவிடத்தை
இன்று நிலவும் பாலைவன வெற்றிடத்தை

இட்டு நிரப்பிடுமா
கறுப்பாய், அகலமாய் நீளும்

நம் 'கார்பெட்' போட்ட வீதிகள்.....?

இதைப்பெற்றுக் கொண்டு சேவையாற்ற
நினைத்தார்களோ இல்லையோ தங்களது சமூக
அந்தஸ்தை உயர்த்துவதற்காக இந்தப் பதவியைப்
பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஓடியாடிப் பாடுபட்டனர்.

சமாதான நீதவான் பட்டம் பெறவதற்கு
அமைச்சரிடம் அல்லது அவரது சகாக்களிடம்
பெயர்ப்பட்டியலை வழங்கினால் அதற்குரிய
ஆரம்பக்கட்ட வேலையிலிருந்து இறுதிவரை
அமைச்சரின் ஆட்கள் செல்வாக்கின் மூலம்
யாவற்றையும் செய்து முடித்து அனுப்பி J.P. பட்டம்
கிடைக்கச் செய்து விடுவார்கள்.

J.P. பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு பாராட்டு விழாக்கள்
தடல்புடலாக நடைபெற்றன. பத்திரிகைகளில்
பாராட்டுக்கள் வாழ்த்துக்கள் தொடர்ந்து வந்து
கொண்டிருந்தமையால் பத்திரிகைகளின்
வருமானம் கணிசமான அளவு உயர்ந்து
கொண்டு போனது.

அந்த குறிப்பிட்ட காலத்தில் முன்னொருபோதும்
இல்லாதவாறு வாழைப்பழம் ஒரு கிலோ இரண்டு
ரூபாவுக்கு விற்பனையாகியது. J.P. ஒருவருடைய
பாராட்டு விழாவில் ஒருவர் இடமறியாது
பின்வருமாறு பேசி, கண்டனத்திற்கு உள்ளானார்.

“இப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் இரண்டே
இரண்டுதான் மலிவானவை. ஒன்று
வாழைப்பழம் மற்றது J.P. பட்டம்.”

இது இவ்வாறிருக்க...

அமைச்சரிடம் J.P. பட்டத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட
பேர்ப்பட்டியலில் உள்ளவர்களுக்கு கடிதங்கள்
வந்தன. தெற்கில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட
நல்லின மாடுகள் குறிப்பிட்ட திகதியில் குறிப்பிட்ட
இடத்தில் வழங்கப்படவிருப்பதால் வந்து
பெற்றுக்கொள்ளுமாறு அழைக்கப்பட்டிருந்தது.

தங்களுக்கு J.P. பட்டம் வழங்கப்பட முன்னர்
நல்லினமாடுகளும் தந்து கௌரவிக்கிறார்கள்
என்று இவர்கள் அகமகிழ்ந்து நின்றார்கள்.
நல்லின மாடுகளும் கிடைத்தன.

அடுத்த இரு கிழமைகளில் J.P. பட்டம்
பெற்றோர்பட்டியலில் கல்வியறிவே இல்லாத
விவசாயிகள் சிலரின் பெயர்கள் அறிவிக்கப்
பட்டிருந்தன. விவசாயிகள் திகைப்படைந்தாலும்
பின்னர் அவர்கள் சத்தியப்பிரமாணம் செய்து
பதவியை ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

பிறகுதான் விஷயம் தெரியவந்தது.
இப்போதைய இளைஞர்கள் “ஜஸ்ட் மிஸ்ட்” Just
missed என்பார்களே அதுதான்.

நல்லின மாடுகளுக்கு விண்ணப்பித்த
விவசாயிகளின் பெயர்ப்பட்டியலும் J.P. பதவிக்கு
விண்ணப்பித்தவர்களின் பெயர்ப்பட்டியலும்
அமைச்சரின் அலுவலகத்தில் மாறிக்
கையாளப்பட்டு விட்டன.

நூல்: குள்ளன்
ஆசிரியர்: எம். எம். மன்ஸூர்
வெளியீடு: நூலாசிரியர்
வெளியீடு
பதிப்பு: 2011
பக்கங்கள்: 32
ISBN: 978-955-53597-0-2
நூல் அளவு: 14செ.மீ x 21செ.மீ

கலாபூஷணம் எம். எம்.
மன்ஸூர் சிறுகதை, உருவக
கதை, குறுங்கதை, மொழி

பெயர்ப்பு, ஆகிய துறைகளில் எழுதி வருபவர். இவரது குள்ளன் என்ற இந்நூல் கல்வி அமைச்சின் இலங்கைத்தேசிய நூலக அபிவிருத்திச் சபையினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அமைச்சின் அனுசரணையுடன் பாடசாலை நூலகப்புத்தகமாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

சிறுவர்களுக்கு வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்துடன் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஒரு குடியானவனுக்கு விரலின் அளவில் ஒரு குள்ளன் பிறக்கிறான். அவன் உடலளவில் மிகவும் சிறியவனாகக் காணப்பட்ட போதிலும் முதிர்ந்த வர்களின் அறிவைவிட புத்தி செளந்தரியத்தில் பெரியவனாக இருந்தான். அந்தக்குள்ளன் ஒருநாள் குதிரைவண்டில் ஓட்டிச் செல்கிறான். அதைப் பார்த்த வழிப்போக்கர்கள் இருவர் அந்தக் குள்ளனைக் குடியானவனிடமிருந்து விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் அவனை சந்தையில் காட்சிப் பொருளாக்கிப் பணம் சம்பாதிக்கின்றனர். குள்ளன் அவர்களிடமிருந்து தப்பி ஒரு காய்கறிக்கடைக்குள் அமர்ந்து ஒரு வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறான். வீட்டு எஜமானியின் கணவர் சர்க்கஸ் கம்பனியில் வேலை செய்பவர். அவரது கோமாளிச் சட்டைக்குள் குள்ளன் அமர்ந்து கொள்கிறான். சர்க்கஸ்காரன் குள்ளனைத் தனது வித்தைகளுக்குப் பயன்படுத்துகிறான். பின்னர் குள்ளன் அவனிடமிருந்து தப்பி ஒரு நத்தை ஓட்டுக்குள் நுழைந்து கொள்கிறான். நத்தை ஓட்டுக்குள் இருந்த குள்ளனை திருடர்கள் இருவர் காப்பாற்றி தமது தொழிலுக்குப் பயன்படுத்த முயற்சிக்கின்றனர். குள்ளன் அவர்களிடமிருந்து தப்பி பசுவின் வைக்கோலுக்குள் மறைந்திருக்க, அந்த வைக்கோலை வீட்டுக்காரன் பசுவுக்குப் போடுகிறான். குள்ளன் பசுவின் வயிற்றுக்குள் இருந்து கதைக்கிறான். பசு மனிதனைப்போலப் பேசுவதை அவதானித்த அதன் எஜமான், மிருகவைத்தியரிடம் மருந்து பெற்று பசுவுக்குக் கொடுக்கிறான். குள்ளன் பசுவின் சாணியுடன் வெளியே வந்து, தனது வீட்டுக்கு அருகால் செல்லும் வண்டி ஒன்றில் ஏறித் தனது தாய்தந்தையரிடம் சேருகிறான்.

மன்ஸூரின் இந்தப்படைப்பு ஒரு வெற்றிப்படைப்பு என்பதை நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதிய கலாநிதி துரை மனோகரன் உறுதி செய்துள்ளார். அழகிய கலர்ப் படங்களும் நூலுக்கு அணி சேர்க்கின்றன.

தயாகராஜன்
சர்மா

நூல்: இருபாலைச் சோனாதிராய முதலியார் ஆக்கிய
ஆக்கங்கள் சிலவற்றின் தொகுப்பு
தொகுப்பாசிரியர்: யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்
வெளியீடு: ஜீவந்தி வெளியீடு
பதிப்பு : கார்த்திகை 2011
பக்கங்கள் : 126 + XX
ISBN :

நூல் அளவு: 14செ.மீ X 20 செ.மீ
விலை: ரூபா 300/-

இருபாலைச் சோனாதிராய முதலியார் 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். "மிகச் சிறந்த வித்துவானாகவும் அரசியல் அதிகாரம் மிக்கவராகவும் விளங்கிய சோனாதிராய முதலியாரிடம் பலர் பாடங்கேட்டனர். ஐரோப்பிய மிஷனரிமாருமும் இவரிடம் தமிழ் கற்றனர். நல்லூர் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலர் இவரது மாணவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அக்காலத்துத் தமிழ் அறிஞர்கள் பலரும் சோனாதிராயரின் மாணவர் எனலாம்" எனக் குறிப்பிடுகிறார் இந்நூலுக்கு அறிமுகவுரை எழுதிய பேராசிரியர் சிவலிங்கராசா.

இந்நூலின் முதற் பகுதியில் "நீராவியடி வீரகத்தி விநாயகர் கலிவெண்பா"- வித்துவான் நா .சுப்பையா பிள்ளையின் உரையுடன் கூடியது, இரண்டாம் பகுதியில் "நல்லை வெண்பா"- வித்துவான் க. முருகேசுப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய குறிப்புடன் கூடியது. மூன்றாம் பகுதியில் நல்லை நகர்க் கந்தர் பேரிற் பாடிய திருவஞ்சல், நல்லூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா, கண்ணகை பேரிலுஞ்சல், நல்லைக் குறவஞ்சி ஆகியனவும் அடங்கியுள்ளன.

பகுதி இரண்டிலிருக்கும் நூலாசிரியர் வரலாறு சோனாதிராயமுதலியார் பற்றிய பலதரப்பட்ட விடயங்களையும் தருவனவாம் அமைந்துள்ளது.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் மிக முக்கிய ஒருவராக விளங்கிய இருபாலைச் சோனாதிராய முதலியார் தொடர்பான பல விடயங்களையும் அவரது ஆக்கங்கள் சிலவற்றையும் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையில் வெளிவரும் முதலாவது நூலாக இத்தொகுப்பு வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலைத் தொகுப்பதற்கு

நூலாசிரியர் எடுத்த முயற்சிகளும் பிரயத்தனங்களும் அவரது 'பகிர்ந்து கொள்கிறேன்' என்ற முன்குறிப்பு மூலமும் நூலின் கடைசியிலுள்ள 'கண்களுக்கெட்டியவை' என்ற பின்னிணைப்பு மூலமும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இது ஓர் அரிய முயற்சி. தொகுப்பாசிரியர் யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் பாராட்டுக்குரியவர்.

நூல் : தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா (குறுங்காவியம்) பதிப்பு : டிசம்பர் 2011 பக்கம்:88 விலை: ரூபா200/- ISBN:978-955-99311-2-2 நூல் அளவு:14 செ.மீ X20 செ.மீ

பாலமுனை பாறாக் ஏலவே பதம்(1987) சந்தைப் பெயர் கை (2009) கொந்தளிப்பு(2010) ஆகிய

நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவற்றுள் கொள்களிப்பு இவர் எழுதிய முதலாவது குறுங்காவியமாகும். இது இலங்கை கலாசார அமைச்சு வழங்கும் சாஹித்தியப் பரிசுக்கான இறுதித் தேர்வுக்குச் சிபார்சு செய்யப்பட்ட நூலாகச் சான்றிதழ் பெற்றது. தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா இவர் எழுதிய இரண்டாவது குறுங்காவியமாகும்.

“தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா எனும் இக்காவியத்தில் பொருத்தமற்ற திருமண முயற்சியினால் முஸ்லீம் குடும்பப்பெண்ணான செய்னம்புவுக்கு ஏற்படும் மனப்போராட்டமும், விவாக ரத்தும், மறுமணம் முடிந்தனும் ஆகிய விடயங்கள் பாடு பொருளாகியுள்ளன. இக்குறுங்காவியத்தில் கவிஞர் முஸ்லீம்களின் திருமணச் சடங்கு முறைமை, மையத்துச் சடங்கு, பிறப்புச் சடங்கு, பூப்படைதற் சடங்கு, பெண்பிள்ளைச் சுன்னத்துச் சடங்கு ஆகிய பண்பாட்டு விடயங்களை மிகவும் சுவைபடப் பதிவுசெய்துள்ளார். இக்காவியத்தை ஒரு பெண்ணியச் சிந்தனா வாதப்படைப்பு என்றும் கூறலாம்.

அதட்டுவர் ஆண்கள் அடங்குவர் பெண்கள் அதுவா தொடர் கதை? நீதி

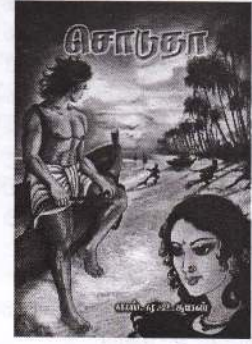
ஆட்டுவிப்பர் ஆண்களே தானோ? ஆடிடும் பம்பரம் பெண்ணோ?

விட்டுக்கொடுப்பவர் பெண்களே தானோ? விடாப்பிடியாளரோ ஆண்கள்

அகமனின் போக்கில் அவள் இவை கண்டால் ஆதலால் பிரிந்திட நின்றுள்ளாள்

“முஸ்லீம் மக்களின் பண்பாட்டுக் கோலங்களைப் பதிவு செய்திருக்கும் முற்போக்கான படைப்பு” எனக் குறிக்கிறார் பேராசிரியர் செ.யோகராசா தனது முன்னுரையில்.

“பலநூறு வருடங்களாக உருவாகிவந்த நமது சோனகப்பண்பாட்டின் வாழ்வியலை, அதில் பெண்பெற்றிருந்த வகிபாகத்தை, அவள் அடைந்த வெற்றி தோல்விகளை இக்குறுங்காவியம் பதிவு செய்கிறது” என்கிறார் ஏ.பி.எம். இதர்ஸ்(நுளீம்). பாலமுனை பாறாக் இக்குறுங்காவியம் மூலம் தனது இருப்பை மேலும் ஆழப்படுத்தியுள்ளார்.

நூல்:சொடூதா (நாவல்) ஆசிரியர்: எஸ். ஏ. உதயன் வெளியீடு: கலையருவி, மன்னார் பதிப்பு:10-12-2011 பக்கங்கள்:116 ISBN: A978-955--52598-1-9A நூல் அளவு:14செ.மீX20 செ.மீ

எஸ்.ஏ. உதயன் புனைகதை, கவிதை, நாடகம், அரங்கியல், விமர்சனம், ஆய்வு ஆகிய துறைகளில் இயங்கிவருபவர். இதுவரை லோமியா (நாவல்) தெம்மாடுகள் (நாவல்) வாசாப்பு (நாவல்) குண்டு சேர் (சிறுகதைகள்) ஆகிய நான்கு நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். இவற்றுள் வாசாப்பு இலங்கை சாகித்திய விருதினையும், வடமாகாண சாகித்திய விருதினையும் பெற்றது. ஏனைய நாவல்கள் இரண்டும் வடமாகாண சாகித்திய விருதினைப் பெற்றவை.

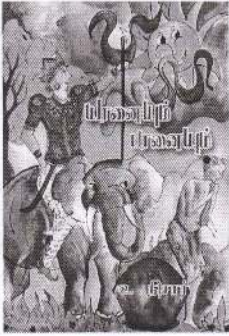
“சொடூதா” என்ற இந்த நாவல் 60 வருடங்களுக்கு முன்னிருந்த மன்னார் மீனவ மக்களது வாழ்க்கை நிலையை எடுத்துக்காட்டுகிறது. மன்னார் கடற்கரைப் பிரதேசக் கிராமங்கள், அக்கிராமங்களின் க்யூல், பருவ மாறுதல்கள், வாழ்க்கை முறைகள் ஆகியவற்றை இந்த நாவலில் உயிர்த்துடிப்புடன் தரிசிக்க முடிகிறது.இந்நூலுக்கு கருத்தாழம் மிக்க ஓர் அணிந்துரையை திரு. லெனின் மதிவானம் வழங்கியுள்ளார்.

நாவலின் கதாநாயகன் மரியாசு ஓர் இளம்பயதுச் சம்மட்டி. அவருக்குத் துணையாக இருப்பவர் சீமாம்புள்ளை. மரியாசு கடற்றொழில் சார்ந்த தொழில்நுட்பத்தைக் கையாண்டு தொழிலாளர்களின் வேலைச்சுமையைக் குறைப்பதுடன் அவர்களுக்கு இலாபத்தில் பங்கும் கொடுக்கிறான். சீமாம்புள்ளைக்கு மூன்று பெண்கள். கடைக்குட்டியான ரெத்தினமாலையுடன் மரியாசு காதல் கொள்கிறான். ஆனால் சந்தர்ப்ப கீழ்நிலையால் அவளது மூத்த சகோதரி சுகந்தமாலையுடன் உடலுறவு கொள்கிறான். அவள் வயிற்றில் கரு உண்டாகியதால் ரெத்தினமாலையை

விட்டு விலக நேரிடுகிறது. வேறொருவனைத் திருமணம் செய்வதாக இருந்த சுகந்தமாலை சமூகத்தின் பழிச்சொற்களுக்கு அஞ்சித் தற்கொலை செய்து கொள்கிறாள். துன்பியலில் நாவல்முடிகிறது.

கதையிலே, இறால் பிடிப்பதற்காக நீர் கொழும்பிலிருந்து வந்திருக்கும் சிங்கள மீனவர்களுக்கும் மன்னார் மீனவர்களுக்கும் இடையில் ஏற்படுகின்ற முரண்பாடு, அப்பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைப்பதில் பொலிசாரின் பக்கச் சார்பு, இவற்றைக்கடந்து தொழிலாளர்கள் என்ற முறையில் ஏற்படுகின்ற மனித நேய உறவு என்பன நாவல் வளர்ச்சியுடாகக் காட்டப்படுகின்றன.

மன்னார் மண்ணின் மணம் கமழ நாவலை நகர்த்திச் செல்லும் ஆசிரியர், நாவலின் விறு விறுப்பும் அழகியலும் குன்றாதவகையில் நாவலைப் படைத்திருப்பது நாவலின் வெற்றிக்குச் சான்றாகிறது. உதயனின் தமிழ்நடை சிறப்பானது. உவமைகள், உருவகங்கள், பழமொழிகள் அவரது மொழிநடைக்கு மேலும் வலுவூட்டுகின்றன. உதயன் தனது முன்னைய படைப்புகளில் கிடைத்த வெற்றியை சொடுதா நாவலிலும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்; பாராட்டுக்கள்.

நூல்: யானையும் பாணையும்
ஆசிரியர்: உ.நிசார்
பதிப்பு: 2011
பக்கங்கள்: 32
ISBN: 978-955-0503-03-2
நூலின் அளவு: 14 செ.மீ x 21 செ.மீ.
விலை: ரூபா 00/-
உ.நிசார் இதுவரை மூன்று கவிதை நூல்கள், ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பு, ஏழு

சிறுவர்பாடல் நூல்கள், இரண்டு சிறுவர்கதை நூல்கள் எனப் பதினமூன்று நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

“சிறுவர்களுக்கு ஏற்ற சிங்களக் கிராமியக் கதைகளை உள்ளடக்கி அவற்றுக்கு ஏற்ற வண்ணப்படங்களுடன் வெளிவந்துள்ள இந்நூலில் உள்ள கதைகள் வாசிப்பதற்குச் சுவாரஸ்யமானதும் சிறுவர்களுக்கு படிப்பினையூட்டுவனவாகவும் விளங்குகின்றன. உ.நிசாரின் இடைவிடாத முயற்சிகாரணமாக சிறுவர் இலக்கியத்துறையில் அவரது பெயரும் இணைந்து விட்டது” எனக் குறிப்பிடுகிறார் கலாநிதி துரை. மனோகரன்.

“கம்பளையானும் றைகமையானும்” என்ற கதை ஒருவரை ஒருவர் ஏமாற்ற முனைந்தால் ஏமாற்றமே மிஞ்சும் என்ற படிப்பினையைத் தருகிறது. “வெள்ளைக் கருப்பட்டி” என்ற கதை புஞ்சிறால் வெள்ளைக்கருப்பட்டி செய்யும் விதத்தை அரசனுக்குப் பொய்யுரைத்து, அரசன் அதனை அறிந்தபோது சமயோசிதமாக சமாளிப்பதைக் காட்டும் கதை. “கெகில்லே அரசனின் தீர்ப்பு” என்ற கதை அகால மரணமடைந்த ஒருவன் அவ்வாறு இறந்தமைக்கான காரணத்தை அரசன் பலரை விசாரித்து கண்டறியும் விநோதத்தைக் காட்டுகிறது. “அந்தரே கல்லைத்தாக்கிய கதை” அந்தரே தனது குடித்தியால் அரசனை ஏமாற்றி மூன்று மாதங்கள் வயிறு புடைக்க உண்டு யானையின் நிறைக்குச் சமனான பொருட்களையும் பரிசாகப் பெற்ற கதை. “யானையும் பாணையும்” என்ற கதை கும்பச்சியைச் சும்பச்சியால் வெல்லும் கருத்தினை விளக்குகிறது. “ஆண்டிகள் குடித்த கஞ்சி” ஆண்டிகள் எழுவர் ஒருவரை ஒருவர் ஏமாற்ற முயற்சித்து தாமே ஏமாற்றும் அடைந்த கதை.

இக்கதைகள் யாவும் இரசனை மிகுந்ததாகவும், சிறுவர்களுக்கு ஏற்றதாகவும் உள்ளன. சிறுவர் களிடையே வாசிப்புப் பழக்கத்தைத் தூண்டுவதற்கு “யானையும் பாணையும்” என்ற இந்த நூலைச் சிபார்சு செய்யலாம்.

**உயிரினில்
தமிழ்
கலப்போல்**

**உலகத்
தமிழால்
ஒன்றிணைவோம்**

- பரமலியூர் வேல்நந்தன்

உலகத் தமிழால் ஒன்றிணைவோம்
எம் தாய் மொழியைக்
காத்திட எழுந்திடுவோம்
பிறமொழிக் கலப்படமாய்ப்
போனதெம் மொழியதை
காத்திட வாரீர்
பெயரில் தமிழ் வைத்து

உயிரினில் தமிழ் கலப்போம்
உணர்ச்சிக்கவியினில் மட்டும்
பேசினால் போதாமா இல்லை
உண்மை எம் வாழ்வில்
உயிர்த் தமிழிற்கு
உன்னதம் சேர்ப்போம்
பழம் பெருமை மட்டுமல்ல
புதுமையதிலும்
புரட்சி செய்வோம்
உலகெங்கும் தமிழோசை
ஒலிக்கிறது
இன்னும் வலிமையாய் ஒற்றுமையாய்
(அதை நாம்) ஒலிக்கச் செய்வோம்
மாநாடுகளில் மட்டுமல்ல - எங்கள்
மனங்களிலும் மாற்றங்கள் கொள்வோம்.

வாசகர் இயல்புகள்

◆ ஞானம் 146 ஆவது இதழ் கிடைத்தது. திரு. வீ.ஏ. திருஞானசுந்தரம் அவர்களது முகப்புப்படம் ஞானத்துக்குப் பெருமை சேர்த்திருந்தது. அட்டைக்கு முற்றிலும் பொருத்தமான முகவடிவு அது.

'திரு' அவர்களை நான் முதன் முதலில் சந்தித்தது கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய உலகத் தமிழ் இலக்கிய மகாநாட்டிலேதான். எனது 'நெருப்பு வாசல்' சிறுகதைத் தொகுதியின் ஒரு பிரதியை கையொப்பமிட்டு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தேன் அவருக்கு. அதனை ஏற்றுக்கொண்ட அவர் விடாப்பிடியாகப்பிடித்து புத்தகத்தின் பெறுமதியைத் தந்தார். அப்படித் தரும்போது அவர் அன்று சொன்ன வார்த்தை எனக்கு இன்றும் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. "ஒரு புத்தகத்தை வெளியீடு செய்வதிலும் அதனை விற்பனை செய்வதிலும் நமது ஈழத்து எழுத்தாளர் படும் சிரமமும் சிரத்தையும் எனக்குத் தெரியும்" என்பதுதான் அவர் சொன்ன அந்த வார்த்தை. பலருக்கு அன்று புத்தகம் கொடுத்தேன். பணம் தந்த ஒரே ஒரு பேர்வழி அவர்தான் என்பதை இந்த இடத்தில் எப்படி எழுதாமல் விடுவது?

"சிறுவர் மீதான துஷ்பிரயோகங்களை இல்லாதொழிக்க சமூக மட்டத்தில் அது தொடர்பான விழிப்புணர்வுகள் ஏற்படுத்துவது மிக மிக அவசியம்" - என்று ஞானம் தலையங்கம் பேசியது. இது தொடர்பாகத் தினகரன் ஒரு தலையங்கத்தில்(2012-07-15) "இப்படியான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு மரணதண்டனை அமுலாக்கம் குறித்து இனியும் ஆலோசிப்பதில் அர்த்தமில்லை" என்று எழுதியது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது.

சை.பீர்முகம்மதுவின் "போராளிகள் மரணமடைவ தில்லை?" -கட்டுரையில்வரும் " போராட்டம் என்பது துப்பாக்கி ஏந்தி கொரில்லாப் போர்புரிவது அல்ல. நமக்கு வாழ்க்கையே ஒரு போராட்டம்தான். 'சேயின் வாழ்க்கை ஒரு முன்னுதாரணம். மனித வாழ்க்கைக்கு விடுதலை என்பது மிக மிக முக்கியம். விடுதலையற்ற வாழ்க்கை நரக வாழ்க்கை" என்னும் வரிகளும் மரணம் இல்லாத சிரஞ்சிவி வார்த்தைகள்தான்.

தேவமுகுந்தனின் ஆய்வுக்கட்டுரை நல்ல தேடல் மிகுந்தது. அவரது விசாலித்த வாசிப்பின் விலாசம்தான் அக்கட்டுரை. நடேசன் ஐயாவின் " மாத்தயாட்ட பின்சித்தவெனவாவை" படித்துவிட்டு எனக்குள் உதித்த வசனமும் அதுதான். ஆனாலும் அவரது கட்டுரையில் ஓரிடத்தில் சொல்கிறாரே... "இலங்கையில் கருணைக் கொலைக்கு இடமில்லை?" என்று. அதற்கு இடமில்லை என்றாலும் வன்மக் கொலைக்கு இடமில்லாத இடமா இலங்கை? என்று உரத்துக் கேட்க வேண்டும் போலிருக்கிறது. (உஷ)

பிரகலாத ஆனந்தத்தின் 'சினிமா' உலகம் பற்றிய கட்டுரை அரவாண், உருமி, மெரினா, தோணி உட்பட வழக்கு எண்18/9 போன்ற தமிழ்ச் சினிமாப்படங்களை பார்க்கும் ஆவலைத் தூண்டியிருக்கிறது.

முருகேசு ரவீந்திரனின் 'நிலவு நீரிலும் தெரியும்' கதையை "நீரில் தெரியும் நிலவு" என எழுதிப்பார்த்தேன். ரயில் நிலைய மேடையில் முருங்கைக்காய் விற்கும் சிறுமியின் ஞாபகத்துள் மகள் சஃனையை ஞாபகப்படுத்தும் பாஸ்கரனின் எண்ண அலைகள் நெஞ்சை அள்ளிச் செல்கின்றன. " உழைப்பதற்காக வேளிநாடு போகிறவர்கள் எப்படிக் குடும்பங்களைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கிறார்களோ! வாழவேண்டிய வயதில் வாழ்வைத் தொலைத்துவிட்டு பொருள் தேடுவதற்கு பாஸ்கரனுக்கு மட்டுமா உடன்பாடு இல்லை? ரவீந்திரனோடு எனக்கும்தான் போங்கள்.

அப்பாவின் மரணத்துக்கு மாத்திரமல்ல தாயின் மரணத்துக்கும் மகள் கோமதிதான் காரணம். இவை எல்லாவற்றுக்கும் மறைமுகக் காரணம் வெளிநாட்டு இருப்புத்தான் என்பதை வெளிச்சப்படுத்துகிறார் ஜின்னாஹ், தமது 'மங்களம்மா சபதம்' கதைமூலம். அக்கதையின் கடைசி நான்கு பந்திகளும் வாசிக்காமலே விஷயம்(முடிவு) விளங்கிவிட்டது எனக்கு.

கெக்கிராவ சஹானாவின் 'ஏதும் பேசவில்லை' கதையில்வரும்... "இந்தக்கொஞ்ச நாட்களாக... இப்போதோ படுக்க முடியாத அளவுக்கு படுக்கை முள்ளாகக் குத்தியது" வரையுமான வசன அனுபவங்கள் ஸஹானாவுக்கு எங்கிருந்து கிடைத்தது. ஆணவர்க்கத்தின் உள்ளூறை உளைச்சல்களை எப்படி அடையாளம் கண்டு எழுதியிருக்கிறார், அவர். இன்னமும் விளங்கவில்லை ஸஹானா!

எல்லாமே நல்ல கவிதை வரிகள்தான். நீலாபாலனின் கவிதையின் கடைசி நான்கு வரிகளையும் எனது மனைவிக்கும் வாசித்தக் காட்டி 'ஷேட்' கொலரைத் தூக்கிப் பிடித்துக்கொண்டேன் நான்.

நண்பர் தீரன் நெளளாத வாசகராகி பேசியிருந்தாரே.. " கணிசமானவர்களிடம் இல்லாத ஞானத்தின் முதலாம் பிரதி 150ஆவது இதழ் அட்டையில் காட்சிப்படுத்த வேண்டுமென்று. என்னிடமிருந்த முதலாம் இரண்டாம் இதழ்கள் யாருக்கோ இரவல்கொடுத்து தவறவிட்டுவிட்டேன். ஒன்று தொடக்கம் ஐந்து இதழ்களைக் காட்சிப்படுத்தும்

எண்ணமிருந்தால் இதோ மூன்று, நான்கு, ஐந்தாம் பிரதிகளின் நகல்முதல்களை அனுப்பிவைத்துள்ளேன். 147 இதழ் தயார்தானே...

-கலாபுஷணம் ஆசகவி அன்புடன்

◆ நாட்பட்பட "ஞானம்" எங்கோ போய்தொலைந்து விட்டதாக நான் கருதினேன். ஆனால் காலங்கடந்தாயினும் ஞானம் 146 ஆவது இதழ் பதினேழாந்திகதி என்னை வந்தடைந்தது; நன்றி. ஞானம் எங்கே என்று தேடும் அளவுக்கு வாசகர்களை வசீகரித்து உள்ளது ஞானம் எனில் அது மிகையில்தான்.

இவ்விதழில் பிரசுரமாகியிருந்த, காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் எழுதிய " மங்களம்மா சபதம்" என்னும் சிறுகதையை உள்மொன்றிப்போயப் படித்தேன். சோகச்சுவை கதையைச் சுற்றிப் படர்ந்திருந்தது. ஒருமுறை படித்தது போதாதென மறுமுறையும் படித்தேன். அந்தச் சிறுகதைச் சாளரத்தினூடாக என் சிந்தையைத் தொட்டுத் தீண்டினார் மங்களம்மா...

கைதேர்ந்த சிற்பியின் கைவண்ணம் கல்லில் தெரிவதுபோல் கலைத்தேர்ச்சியிருந்த கலைஞனின் கருத்தழகு கதைகளிலும் கவிதைகளிலும் தெரிவது உண்மைதான். அந்த வகையில் மங்களம்மா, கோமதி, ஸ்ரீதேவி, பிரகாசம் வாத்தியார் ஆகிய நான்கு பாத்திரங்களுடாகக் கதையை நகர்த்திச் சென்று வாசகர்களின் நெஞ்சங்களில் நெகிழ்ச்சியையும் பச்சாதாபத்தையும் நேந்திரங்களில் நீரையும் வரவழைக்கக்கூடிய புலமைத்திறனைப் போற்றாமல் இருக்கமுடியாது.

சிறுகதைகளில் இடம்பெறும் உச்சக்கடமான climax இக்கதையிலும் வாசகனைக் கிறுகிறுக்க வைக்கிறது! முடிவு நெஞ்சைத் தைக்கிறது.

கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்திலிருந்து மங்களம்மாவின் இறப்பு வரைக்கும் நடக்கின்ற நிகழ்வுகள் ஒரு சலன்படத்தைப்போல விழிகளின்முன்னே விரிகின்றது.

" மங்களம்மா: ஜேர்மனியில் வாழ்ந்துவரும் மருமகன் எழுதிய மடலைப்பார்த்த பின் தனது மகளான கோமதியின் இரண்டாவது பிரசவத்திற்கும் வெளிநாடு செல்கிறாள். அவள்போகும் பிரிவாற்றாமையும் தள்ளாத வயதுத் தனிமையும் பிரகாசம் வாத்தியாருக்குத் தனது மனைவியின் முகத்தைக்கூடக் காண அவகாசம் தரவில்லை. மங்களம்மா கணவனின் ஈமக்கிரிகைக்குத்தான் வந்து சேர்ந்தாள்.

கணவனின் இறப்புக்குப்பின் முதியோர் இல்லத்தைத் தன்வாழ்விடமாகக்கொண்ட தாயை, ஜேர்மனிக்கு அழைத்துச் செல்லும் விருப்போடு கோமதி இலங்கைக்கு வருகிறாள். " அம்மா என்னோட வாங்கோம்மா இனிமேல் நீங்கள் இங்கே தனியே இருக்கக் கூடாதம்மா வந்திடுங்கோ.." என்று தனது தாயின் தாழ்களைத் தொட்டுப்பணிந்து கெஞ்சுகிறாள் கோமதி. மங்களம்மா இம்முறை மறுக்கிறாள். " பிரிவாற்றாமையால் என்னை விட்டுப் பிரிந்து போன பிரகாசம் வாத்தியார் மறைந்த இம்மண்ணிலேயே நானும் மறைந்து போகவேண்டும். நான் பிறந்த இந்த மண்ணுக்குள்ளே என்றாலும் நாங்கள் ஒன்றாக வேண்டும்" என்று மறுக்கிறாள். கோமதின் வேண்டுகோளுக்கு மங்களம்மா இசையவுமில்லை! அசையவுமில்லை. அவள் முதியோர் இல்லத்தில் வாழ்ந்த போது அவளைப் பேணிப்பராமரித்த ஸ்ரீதேவியை ஆறாத்தயரில் ஆழ்த்தியவளாகவும் கோமதியின் வேண்டு கோளை விரட்டி வீழ்த்தியவளாகவும் தனது அன்புக் கொழுநனின் உடல் கலந்த மண்ணிலேயே சங்கமமானாள்.

காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் புனைந்தளித்த இச்சிறுகதை, விருத்தாப்பியம் வந்தாலும் விலகிச் செல்லாத காதலன்புடன் கூடிய கணவன் மனைவியான ஒருஜதையின் கதையைச் சொல்லிற்று. இனிய தம்பதிகள் எப்போதும் ஒருவருக்கொருவர் ஊன்று கோலாகவே இருப்பர் என்ற உண்மையை உணர்த்திற்று. இச்சிறுகதை வாசக நேயர்களை நிச்சயம் கவர்ந்திருக்கும் என்று கருதலாம்.

-கண்ணியா ஏ. எம். எம். அலி.

◆ ஜூலை 146ஆவது இதழ் கிடைத்தது. சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் பாலியல் வன்முறை பற்றி எழுதியிருந்தீர்கள். இளைஞர் வன்செயல் கொலைகள்பற்றிப் பலர் எழுதுகிறார்கள். இவை சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து உலகின் பலபாகங்களிலும் அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றன. தொலைக்காட்சிப்பெட்டிகள் பிரபல்யம் அடைந்த போது பல கலைஞர்கள் தொலைக்காட்சி நாடகங்களைத் தயாரித்தார்கள். இதற்குத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் தயாரிக்கும் நிறுவனங்கள் உதவி செய்தன. அவர்கள் சினிமாவை விட திகில் நிறைந்த நாடகங்களையே தயாரித்தார்கள். இந்தத் தொலைக்காட்சி நாடகங்களே இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம். பத்திரிகைகளில் இந்த வன்செயல்களைப் பெரிதுபடுத்தி எழுதுகிறார்கள். தண்டனை அளிக்கப்பட்டால் அதைப் பெரிதாகப் போடுவதில்லை. வழக்கம்போல் இவற்றையெல்லாம் N.G.O.க்கள் தூக்கிப்பிடிக்கின்றன. தொழிலாளர் உரிமைகள்பற்றி இவர்கள் எதுவும் செய்வதில்லை. பல சிங்களத் தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிப்பவையாகவும் சமூக முன்னேற்றக் கருத்துக்களைக் கூறுவனவாகவும் இருக்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் பிரேத ஊர்வலங்கள் செல்லும்போது அதிக அளவு வெடிகள் கொழுத்தப்படுகின்றன. சமீபத்தில் ஒரு பிரேத ஊர்வலத்தில் ஒரு லட்சம் பெறுமதியான வெடிகள் கொழுத்தப்பட்டதாகப் பெருமையாகக் கூறப்பட்டது. இது புலம்பெயர்ந்தவர்கள் அனுபும் காசிலே நடக்கிறது. பாடசாலை நூல்நிலையங்களில் புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன.

- சீ. குமாரலிங்கம்

வாழ்த்துக்களோம் !

‘ஞானம்’ 150^{ஆவது} இதழ்

‘ஈழத்துப் போர்க்கால இலக்கியச் சிறப்பிதழாக’

வெளிவருவதையிட்டு

எமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்!

திருமண சேவை

8-3-3 மெற்றோ மாடிமனை (வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத்திற்கு எதிராக,
நிலப்பக்கம் 33ஆம் ஒழுங்கை வழி)

55ஆம் ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06, இலங்கை.

வேல் அமுதனின் கொழும்பு நேரடித் தொலைபேசி : 2360488, 2360694, 4873929

வேல் அமுதன்

‘ஞானம்’ சஞ்சிகை கிடைக்கும் இடங்கள்

- ◆ **பூபாலசீங்கம் புத்தகசாலை**
202, 340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11
- ◆ **பூபாலசீங்கம் புத்தகசாலை**
309A/ 2/3, காலி வீதி, வெள்ளவத்தை.
- ◆ **பூபாலசீங்கம் புத்தகசாலை**
4, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
- ◆ **தூர்க்கா**
சுன்னாகம்
- ◆ **ஜீவந்தி**
அல்வாய். தொலைபேசி: 077 5991949
- ◆ **லங்கா சென்றல் புத்தகசாலை**
84, கொழும்பு வீதி, கண்டி.

With Best Compliments from

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பல்கட்டிவும் தான் !

LUCKYLAND BISCUIT MANUFACTURERS

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
TEL : 0094-081-2420574, 2420217. FAX: 0094-081-2420740
Email: luckyland@sltnet.lk